قریه ده یحیی ولسوالی ده سبز ولایت کابل دیده بهجهان کشود. تحصیلات خویش را تا صنف «۱۰» در لیسه انصاری ادامه داد. و در ۱۰ سرطان ۱۳٦٤ به مقام رفیع شهادت نایل شد.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید زمری

شهید برادر زمری فرزند شهید اختر یکن از مجاهدین فعال و ورزیدهٔ ولایت کندز بشمار میرود، در یک برخورد بادشمن دون همت جام شهادت را نوشید. یاد آور باید شد که فوتوی برادر تا اکنون بدست ما نرسیده است.

روحش شاد یادش گرامی باد

شهید برادر محمد قاسم در سال ۱۳۳۲ در یک خانواده متدین در قریه عبدالملک خرم تولد و درسن هفت سالگی شامل مکتب گردیده نسبت مشکلات اقتصادی به تحصیلات خویش ادامهٔ دادهٔ نتوانست. وبعد از وقوع فاجعه ننگین ثور دست به جهاد مسلحانه زده بالاخره بعد از هفت سال جهاد بروز پنجشنبه

۷ حمل ۱۳٦٤ در مقابله بادشمن آزادی و انسانیت جام شهادت را به سرکشید.

روحش شاد یادش گرامی باد

شهید قاضی احمد جاوید

شهید برادر قاضی احمد جاوید که اسم اصلیش عبداللطیف بوده به کاروان نور پیوست. در سال ۱۳۳۷ درخانوادهٔ متدین در قریه خنجیکوت ولایت سمنگان دیده به جهان گشود. بعد از سپری نمودن دورهٔ طفولیت پدر بزرگوارش «محمد نبی» موصوف را شامل مدرسهٔ اسدیه بلخ نموده چون از استعداد سرشار و خدا داد برخوردار بود شامل دارالعلوم عربی کابل گردید و دارالعلوم را بموفقیت بپایان رسانید. باوقوع کودتای نامبارک ثور، در همان سال (۱۳۵۷) راه هجرت را در پیش گرفته شامل مدرسه خون و پیام شد باتعدادی از برادر نهضت پرافتخار ما عازم کنرها جهت مقابله مستقیم باکماشتگان استعمارگردید. نامبرده در فتح غند اسمار سهم فعال داشت و مدتی بعد باتعداد از مجاهدان پاکباز عازم اندرآب ولایت بغلان گردید و مدتی چند را با برادران بزرگوار شهید بهوال و سید منصور در آنجا باقیماندند. و در اخیر سال ۱۳۵۸ باجمعی از مجاهدین وارد ولایت سمنگان گردید. شهید احمد جاوید بعد از تنظیم و تشکیل گروپها در ولایت سمنگان در جهت

سنگرسازی عازم ولایت بلخ گردید. که در آن زمان نامبرده منحیث قوماندان عمومی حوزهٔ سمت شمال و سمنگان، بلخ، جوزجان، فاریاب، انجام خدمت می نمود. در مدت جهاد تحت قومنده شهید «جاوید» صد ها عراده تانک زرهی و زره پوش، عراده جات نفر بر وچندین فروند هلیکوپتر توپ دار و . . . به‌آتش‌کشیده شد و بیش از پنجصد تن از عساکر کارمل، روسی به هلاکت رسیده اند و بتعداد صدها میل اسلح خفیفه و ثقیله دشمن باسهمات آن به‌غنیمت گرفته است شهید قاضی احمد جاوید، دارای اخلاق حمیده، باتقوا، شجاع، برده بار، امانت‌کار. . . بوده همه مردم خاطرات نیکی از او بیادگار دارند.

بالاخره طی یک پلان مشترک روسها و ملحدین وابسته به‌استعمار که قبلاً جهت به‌شهادت رسانیدن این قوماندان دلیر و مبارزو باتدبیر طرح ریزی گردیده بود، عملی‌شد. واین رسالت منحد با هدف در لیل ۱۳٦٤-۱۱-۲ به خیل شهیداء گلگون کفن پیوست.

روحش شاد یادش‌گرامی باد

برادر شهید محمد ایوب

برادر محمد ایوب مسکونه تنگی

واغجان ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر در سال ۱۳٤۰ حشم بجهان کشود و بالاخره بتاریخ ۱۲ ماه رمضان ۱۳٦۳ در یک برخورد باروسهای سفاک شهید شد.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید ورور جانداد د گومل د جبهی د قضا وظیفه په غاړه در لوده او یو فدا کار مجاهدؤ چی په پای کی په ۱۳٦٤-۱۰-۲ کال د شهادت مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

. شهید لعل سید

څوانیمرگ شهید لعل سید د گون زوی د ننگرهار ولایت د چپرهار علاقه داری اوسیدونکی او یو مخلص مجاهدؤ چی د اسلام په لاره

کی د ډیرو هلوځلو نه وروسته په ۱۳٦٤-۹-۲۰ نیټه په شهادت ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید حبیب الرحمن د ملا

حبیب الله زوی د پکتیا ولایت د موسی‌خیلو اولسوالی د زورکوټ اوسیدونکی او یو تکره مجاهد ؤ د اتاسو کالو په عمر په ۱۹-۹-٦٤ نیټه په‌یوه مخامخ نیټه‌کی‌شهید شو.

(انا لله وانا الیه راجعون)

د شهید محمد عظیم (اشرف لنده پیژندنه

د گران او انقلابی افغانستان نهضت او شهادت د سری قافلی یو مسافر هم نیمه خواه او ارما نجن شهید محمد عظیم دی .

شهید محمد عظیم چه فرعی نوم ئی(اشرف) ؤ د حاجی پیر دوست زوی په ۱۳۳۳ لمریز کال دپکتیا ولایت د گردیز د تیری اتخیلو د کلی په یوه دینداره کورنی کی د فانی نړی پرمخ سترگی و غړولی له ابتدائی زده کړی وروسته په ۱۳۴۷ لمریز کال ئی د عبدالحی گردیزی په لیسه کی خپل تحصیل تر دوام ورکړ شهید محمد عظیم چه له وړکتوب څخه ئی له دینی زده کړی سره زیاته مینه لر له دعالی تحصیلاتو ترڅنگ ئی دینی زده کړه هم کوله او په ۱۳۴۹ لمریز کال چی ثانیسی دوری په لسم صنف کی وه د اسلامی تحریک له ورونو سره معرفی‌شوله هغی‌وخی را پدیخوائی د اسلامی دعوت او مبارزی‌په‌لارکی‌نه‌ستریدونکی‌هلی‌خلی کړی او د وخت د باطل او فاسد رژیم پر خلاف ئی د اسلامی حزب دورونو په کار او فعالیت کی فعاله ونډه‌لرله شهید محمد عظیم په ۱۳۵۱ لمریز کال د عبدالحی گردیزی له لیسی څخه په لوړه درجه فارغ اود لوړو تحصیلاتو لپاره ډکانکور تراز موینی‌وروسته‌د زراعت په پوهنځی کی شامل شو او د اسلامی حزب له ورونو سره‌ئ ذاسلامی عقیدوی مسؤلیت

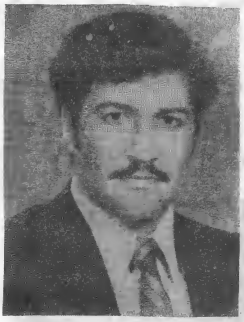

پـه وړاندی هر راز کړاوونـه و زغمل !

کله چه د ۱۳۵۷ لمریز کال د ثـور په اومه نیټه د افغانستان د سیاسی اجتماعی آسمان پر افق د کفر او الحـاد دردونکی وریځی را ښکاره شـوی داوخت شهید محمد عظیم‌داوړوتحصیلاتو دوره هم پای ته رسولی وهخوددی نـاولی اولس وژونکی هیتاکی سری بلا د خـوریدو سره سم ئی پاکستان ته هجـرت وکړ، په پاکستان کی له خپلو ورونو سره یوځای شو د جهاد او د ملت د عمومی قیام په لټه کی په ۱۳۵۸ کال‌له خپلوهم سنگرو ورونو سره د منگلو دمنطقی په لوروخوځیده چه پدی وخت کی د سید کرم ولسوالی د اتل اونامتو مجـاهد اسدالله جهاد وال په مشری فتحه شـوی وه شهید محمد عـظیم ئی د خپل قوم دمجاهدینو دسرپرستی او مشری لپاره له منگلو څخه را وغوښت او د حـق دلاری دغه هرمیال مبارز دجهادوال‌له‌غوښتنی سره سم د منگلـو لـه هم فکره او هم سنگرو ورونوڅخه د سید کـرم په لور خـدای پامانی را واخیسته کله چه شهید محمدعظیم سید کرم ته را ورسیده د را رسید و سره سم د سید کرم د جبهی شـوری د جهـاد وال تر امریت لاندی دغه د حق د لاری مبارز د تیری د مجاهدینو قوماندان و تاکه ، د جهاد په اوږ دوکی ئی زیات ملحدین د جهنم د اور خوراک کړل او دښمن ته ئی له حده زیات مالی او ځانی تاوانونه ورواړول کله چه ددښمن یوه لویه قوه ذ سید کرم په لور د اسلامی حزب‌دسر تیرو اوزړه‌ورومجاهدینو ذ مرکز ذ وړانیدو په خـاطر له گردیز څخه‌حرکت راوکړ‌داورځی د کـوچنی اخترووی او اکـثره مجاهدین د کـوچنی اخـتر په مناسبت خپلـو کورونـه تللی وو ذ قوی د راتـگ سره سم شهیـد

محمد عظیم د څوتنو مجاهدینو سره د قوی د مقابلی لپاره په ډیره بی باکی مخ ته ورو دانګل څرنګه چه دښمن په زیاتو عصری او مدرنو جنګی و سائلو سمبال وه دجنګی طیارولـه خواهم بدرګـه کیدل له ډیرو طرفو ئی په تعرض پیل وکړ دغه مجاهد وروړ خپلو څوتنوهم سنګرو ورونو سره د دښمن مقابله شروع کړه په داسی حال کی چه دښمن د مادی طاقت په لحاظ قوی معلومیده خود خـدای(ج) په مینه مست او د اسلام‌دلاری سر تیر مبارز دښمن لـه و ارخطائی او مـاتی سره مخامخ کړ زیـات تـور مخی د روس مزدوران ئی دجهنم کندی ته د ابد لپاره وغور ځول زیات جنګی او نقلیه‌وسائل‌ئی داور خـوراک کړل په داسی حال کی چـه دښمن ته د سختو ګـذارونو ورکولو په حال کی وُپه پای کی د ۱۳۵۸ لـمریز کال د کـوچنی اختر په پنځه نیټه چه د سنبلی د میاشتی له پنځمی سره سمون خوری له شپږ وتنونورو مجاهدینو سره د شهادت جام په سروراوه اود ابدی ژوند په ارام‌او خواږه بسترکی ویده شو!

انا لله و انا الیه راجعون

شهید انجنیر شکر الله

د اسلام د لاری د قربانیانو له ډلی څخه یو سترنو میالی، د غیرت

له ډګر څخه یو بل ننګیالی . د اسلامی مبارزی د ستر او پراخ سنګر یو تکړه ساتونکی او د اسلامی قیام د څپانده څپو یو زړه ور مجاهد هم شهید انجنیر شکر الله د حاجی علی خان زوی د وردګو او میدان ولایت د ترخ علاقه داری د عمر خیلو اوسیدونکی وُ.

شهید ورور د روسی بانډونو د واک تـه رسیدو څخه یخوا متی د اسلام د خدمت لپاره بډوهلی وی خو کله چی د کرملن نوکران را منځته شول او وروسی روسی‌خونړی لښکری یوځل بیا د یوه بل‌مسلمان ملت د لوټ او تالان په خاطر د یرغل پـه نیت لـه آمورا واوښتی شهید ورور د خپل رسالت د تر سره کولو لپاره د خپلی سیمی تودو جبهو ته ځان ورساوه او په وسله والـه مبارزه یی پـیل وکړ شهید انجنیر شکرالله د څوکالو پرله پسی وسله وال جهاد په اوږدوکی داسی ستری حماسی په یادګار پریښودی چی د ترخ د سیمی مسلمانان به یی تر کومو کلونو له یاده و نـه باسی او بالاخره پـه اسلام مین مجـاهد شهید ورور شکرالله د حق داعیی ته لبیک ووایه په ۱۳۶۳ کال‌کی د روسی قواو سره په مخامخ نښته کی د یو سل او پنځوس تنو نورو مسلمانانو سره یو ځای د شهادت پر پالنګ ور پریوت.

(انا لله وانا الیه راجعون)

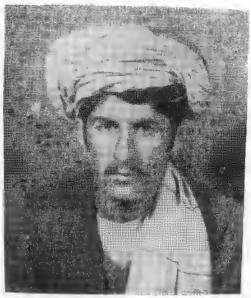

شهید عبدالغفور «پردیس»

د حضرت شاه زوی د کندز ولایت په مرکز نوآباد کلی کی زیږیدلی، شپږکاله پرله‌پسی یی‌د روسی‌استعمار لـه بریدو سـره ووهل ترخو پـه ۲۸-۱۱-٦٤ کال د روسانو سره په یوه مخامخ نښتـه کی د شهادت مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- شهید مهربان معاون حوزه سعد بن وقاص(رض)

شهید برادر مهربانگل فرزند شهید احمد خان در سال ۱۳۳۸ در قریه لرغان(ارخی) دریک فامیل متدین دیده بجهان پرآشوب گشود. بعداز سپری نمودن ایام طفولیت شامل مکتب گردیده هنوز تحصیلاتش به پایه اکمال نرسیده بود که کودتا ننگین ثور بوقوع پیوست. بعد از مدتی چند به جهاد مسلحانه آغاز نمود و تا اخرین رمق حیات با خصم بزدل و سفاک رزمید. بالاخره طی یک پلان شوم روسها به‌کمک مزدوران شرف باخته شان دستگیر و بمقام رفیع شهادت‌پرکشید بعد از مدتی چند پدر بزرگوارشان را نیزناجوانمردانه به‌شهادت رسانیدند.

روح شان شاد و یاد شان گرامی‌باد

- شهید میر زمان د خلیل زوی د ننگرهار ولایت د کامی اولسوالی اوسیدونکیؤ د کمونیستی کودتا په دوهم کال‌یې هجرت وکړ او سمدستی ئی د جهاد سنگروته ودانګل د څوکلو پرله پسی جهاد

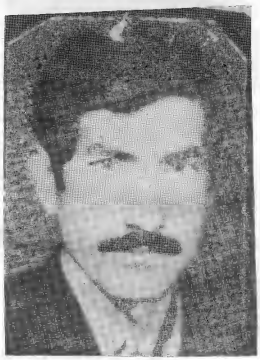

څخه وروسته د ۱۳٦٤ کال د جدی په شپږمه په بمباری کی شهید شو.

(خدای(ج) یی د وبښی)

- شهید مزار الدین د ملا نور الدین زوی د پکتیا ولایت د څاځیو اوسیدونکی او یو تکړه مجاهد وُچی د څوکالو مسلسل جهاد څخه وروسته په ۱۳٦۳ کال کی د هاوان په چرو د شهادت مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

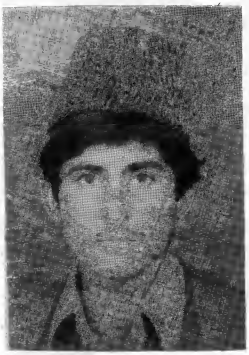

. شهید عبدالوهاب

برادر شهید عبدالوهاب فرزند مرحوم سید عظیم بیست سال قبل در یک خانوادهٔ با دیانت در قریه ارباب عزت الله ولسوالی ارچی ولایت کندز چشم بجهان پرآشوب گشود. با بوقوع پیوستن فاجعهٔ ننگین ثور به اساس تقاضای ایمان و عقیده به صف را و مردان سومن حزب اسلامی پیوست. بالاخره به روزسه شنبه مورخه ۲۳-۲-٦٤ در سرک بین خان آباد و ارچی از دست یکعده عناصر چپاولگر و وابسته به استعمار به مقام شامخ شهادت نائل آمد.

انا لله وانا الیه راجعون

برادر مجاهد شهید محمد یوسف ولد حاجی طالب مسکونه منګل پکتیا که در گروپهای ولسوالی

ازره مصروف جهاد بود و بالاخره بتاریخ ۱۳۶۴-۱۰-۱۰ بعد از چهار سال جهاد مسلحانه به درجه رفیع شهادت نایل آمد.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید ورور تورن محمد خان

شهید تورن محمد خان د عمر خان زوی د غزنی ولایت د قره باغ اولسوالی او سیدونکی ؤ، نومورې شهید ډیر اخلاص من او پیاوړی مجاهد ؤ چې له ۱۳۵۰ کال څخه را په دې خوا ئی د طاغوتی حکومتونو پرضد په نه ستړیدونکو هلوځلو لاس پورې کړی ؤ، د روسی کودتا څخه وروسته نومورې ورور په کندهارکی د خپلې د ندی په ماحول کی د چریکی عملیاتو انتظام وکړ او تر د وو کالو پورې هماله ؤ بیاد افشا کیدو نه وروسته خپلې سعی نه راغی او د نورو مجاهدینو سره یې یوځای په دښمن مرګونی ګوز ارونه وکړل په پای کی د ۱۳۶۴ کال د میزان د میاشتی په ۲۳ مه نیټه د شهادت ویاړلی مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید مراد خان

شهید برادر مراد خان فرزند پیوند از قریه سار باغ ولایت سمنگان، بتاریخ ۶۱-۱۲-۰۸ به سن سالگی طی یک بمبارد روس های وحشي جام شهادت را نوشید.

شهید ضابط عبدالبصیر

ضابط عبدالبصیر د شهید ببرک خان زوی او دوردګو ولایت د سید آباد اولسوالی د حسن خیلو او سیدونکی وه، لومړنی تحصیلات یې د تګیی په ښوونځی کی سر ته رسولی دی او د لوړو تحصیلاتو د زده کړی لپاره په حربی ښوونځی کی شامل او د ښوونځی له خلاصید و وروسته یې حربی پوهنتون تر دوهم تولګی پورې ولوست ، د ثور د خونړی فاجعی په را منځته کیدو سره یې تحصیل نیمګړی پریښود او له مجاهدینو سره یې اوږه پراوږه په عملی او مسلحانه جهاد کی ځان شریک کړ .

کله چی کمونستی ظالمانه قدرت د افغانستان پر مظلوم مسلمان ملت باندی د تطبیق مرحلی شروع کړی په ۱۳۵۸ کال کی دضابط عبدالبصیر تره ډګروال میرزک خان یې د خپلې کوره و یوست او

PROPERTY OF ACKU

له کوره په سل متری کښی پی په شهادت ورساوه او په ۱۳۵۹ کال کښی پلار ببرک خان د گوربت په گرم جهادی سنگر کښی له (٦٠) تنو مجاهدو ورونو سره یوی ځا د شهادت ویار وگاټه .

ظابط عبدالبصیر په ۱۳٦۴ کال کښی د عقرب په میاشت کښی د اقتصادی ستونزو زیاتیدو لـه کبله د جهاد سنگر بدل اومهاجر شو ، د ډیرو هلو ځلو وروسته، د حوت په میاشت کښی د اسلامی حزب د نظامی کمیسیون له خوا جهاد وال غونډه ته د تـولی د قوماندان په حیث معرفی شو په غونډه کښی له یوی نیمی میاشتی وظیفی تر سره کولـو وروسته د روسانو د هغـه وحشی حملی او بمباریو له کبله چی په جهادوال غونډه پی د ۱۳٦۵ کال د حمل دمیاشتی په (۱۵)مه نیټه وکړی . ظابط عبدالبصیر د دوشنبی ورځ په(۱۸) په نیټه دېمونود پارچو په وسیله د خدای (ج) په لاره کښی د شهادت ویارلی مقام ترلاسه کړ .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید غلام سخی

شهید برادر غلام سخی فرزنـد میرافضل درقریه باجوړی ولسوالی ارچی ولایت کندز پایـه عرصـهٔ وجود نهاده و مدت چهار سال به منظور حاکمیت دین الله در سنگر های داغ جهاد علیه خصم ناپاک مسلحانه رزمیده تا اینکـه در یگ نبرد رویا روئی با روسهـا وحشی بتاریخ ۹-۵-٦۴ در قریه شینواری آنولسوالی جام شهادت را نوشید.

روحش شاد راهش مستدام باد

۱- شهید مولوی عبدالمجید

شهید مولوی عبدالمجید فرزند عبدالرحیم یکتن از شخصیت های برجسته و مجاهد دلباختـه ولایت غور بوده که در جریان جهـاد خدمات شایانی انجام داده است که در دل تاریخ بخون غنودهٔ مابرای همیش ثبت خواهد بود. نامبرده بعد از جهاد طولانی و مبارزه بـه کاروان شهدا پیوست.

انا لله وانا الیه راجعون

وجه اشتراک در خارج از کشور

سالانه ..... ۱۸ دالر

شش ماهه ..... ۹ دالر

قیمت یک شماره ۲ دالر

آدرس مکاتباتی ما :

کمیسیون ارشاد فرهنگ

مدیریت مجله شفق

پوست بکس نمبر ۳۱۱ G. P. O. پشاور - صدر

بسم الله الرحمن الرحيم

نبوي مرغلري

له حضرت علی (ک) څخه روایت دی چی ، حضرت محمد (ﷺ) وفرمایل :
کله چی زما په امت کی پنځلس خویونه څرګند شی د خدای (ج) د عذاب را
ناز لیدل به وربانډی پیل شی ء تری وپوښتل شول :
یا رسول الله ! هغه کوم خویونه دی ؟ پیغمبر (ﷺ) وفرمایل :

۱- چی بیت المال خپل مال وبلل شی .
۲- چی امانت غنیمت وګڼل شی .
۳- چی زکات مالی زیان وګڼل شی .
٤- چی میړه د خپلی ښځی اطاعت وکړی .
٥- چی اولاد د مور نافرمانی وکړی .
٦- چی له ملګرو سره ښه کوی .
۷- چی په پلار ظلم پیل کړی .
۸- چی په جوماتونوکی د دنیایی خبرو شور پورته شی .
۹- چی د قوم مشر ترټولو رذیل انسان شی .
۱۰- چی د یو چا عزت له هغه نه د ویری په اثرو شی .
۱۱- چی نشه یی شیان عام رواج ومومی .
۱۲- چی نارینه وریښمینی جامی واغوندی .
۱۳- چی د ساز او سرود الات زیات شی .
۱٤- چی سندر غاړی ډیری شی .
۱٥- او چی په خپلو پخوانیو نسلونو پسی بدرد ویل پیل شی .

(ترمذی)

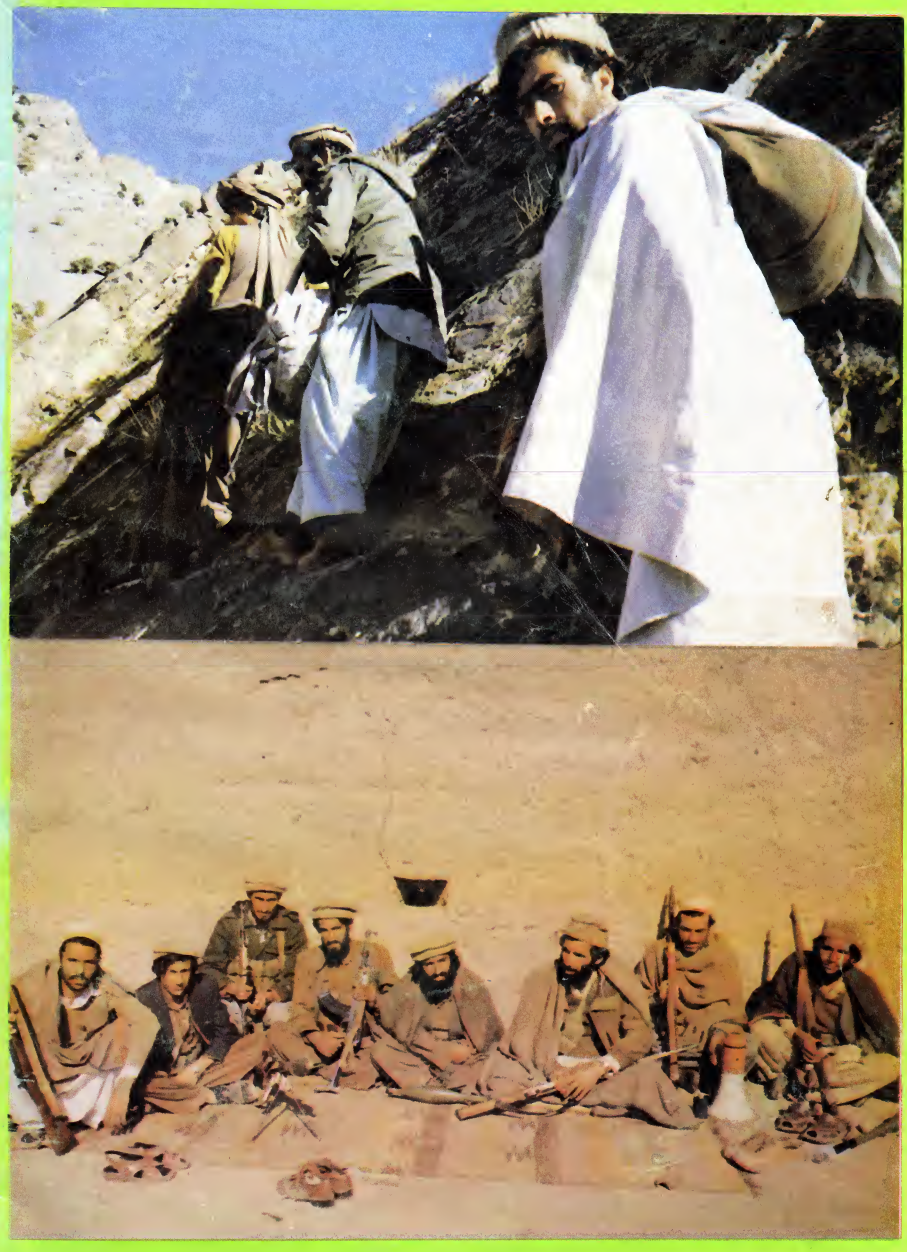

سیاسی تبصره

زمور د مسلمان ملت

د مبارزاتی هود د تسلیمولو توطیه

محمد نذیر «بشارت»

پدی ورځو کی چی له یوی خوا د افغانستان مستضعف ملت د خپل هیواد په گوټ گوټ کی د بی رحمه جنایتکارو روسانو د خونړیو یرغلونو په وړاندی د خپلی عقیدی ، شرف او ناموس د دفاع په سنگر کی په وینو لمبیږی، په خرواریزو بمونوئی کورونه او جونگړی ورانیږی ، په ټول ملک کی‌ئی د هجوم او تاراک لټی دی، او هره ورځ‌ئی په لسگونو مؤمن زامن د تالانگر دښمن په گولیو توکرتوکر په خاورو لړل کیږی ، له بل پلوه‌ئی په بین‌المللی مستوی کی د قضیی د سیاسی حل په ښه کی د ملیونو شهیدانو په وینو سمسور اسلامی انقلاب او تاریخ ساز الهی آرمان پرخلاف یوه ناروا روانی جگړه په توڼدی سره روانه ده.

د افغانستان د قضیی د سیاسی حل په نامه د روسانو بین‌المللی مانوره له پیله پردی اغراضو مبنی ده چی : د خپلووحشیانه اوغوسناکو کرغیړنو پالیسیو او سیاست پرناولی څیره د نرمی او سولی غوښتنی پرده را څوړنده کړی ، د بشپړی پوځی ماتی په صورت کی د ځان لپاره د آبرومندانه عقبنشینی لار پرانیستی وساتی ، پاکستان ، ایران او . . . پدی قضیه کی د طرف ښودلو له لاری د افغانستان د مسلمان ملت د عقیدتی ـ اجتماعی انقلاب پراصالت، استقلال او حقانیت خاوری واړولی شی ، په کابل کی د خپلو لا سپوڅو لپاره د خبرو اترو او ناستو ولاړو په بهیر کی بین‌المللی حیثیت ترلاسه کړی او بالآخره له تودو سنگرونه سړو تالارو ته د قضیی په ذهنی انتقال زمور د مجاهدینو او ملت هود له روحی انتشار سره مخامخ کړی او پرتاوده احساس اوگرم حرکت‌ئی د دروغجن امید سړی او به وپاشی.

د روسانو دا اغراض د ژینو د خبرو اترو له پیله ترننه په مختلفو بڼوکی مشاهده شوی .

د لمر په څیر څرگنده ده چی د افغانستان د روانی قضیی اصلی لامل د افغانستان د مسلمان ملت د اعتقاداتو او منل شوو حقوقو پرخلاف زمور پرهیواد د روس له خوا د کمونیزم جابرانه تپل او برهنه یرغل دی او په وړاندی‌ئی یواځینی طرف هم د افغانستان د مجاهدینو قیام او انقلاب دی ، خو په دیر تأسف‌گورو چی بی لدی چی دقضیی اصلی ماهیت ، واقعی اطراف او پدی قضیه کی د افغانستان د مسلمان ملت مسلم حقوق اوپرحقه اوعادلانه موضعگیری په پام کی ونیول شی ، دسیاسی حل‌پروسه د روس دپورتنیو شومو اغراضو او استکباری ناولیو اهدافو په لوری روانه ساتل شوی او دپرمختگ په نامه‌ئی خبری کیږی.

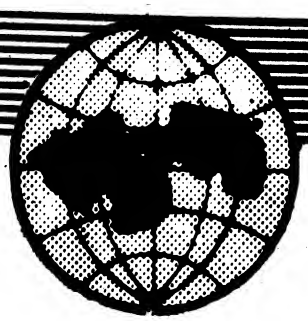

پر افغانستان باندی د روس د هجوم له پیله د ځینو جهتونو او حلقو قضاوت او تحلیل پر افغانستان باندی د روس د یرغل د انگیزی اوهدف او په کلی ډول د دی قضیی له بنسټیز ماهیت نه دناسم او کمزوری برداشت له امله د بیځایه امیدواری او خوشبینی ښکار شوی .

پداسی حال کی چی روس له پیله تراوسه د افغانستان د مسلمان ولس د هر ارخیزی تکونی په لار کی له هیڅ راز تشدد ، قساوت او غداری څخه ډډه نده کړی خو بیاهم کله د بریژنیف مرگ او پرځای ئی د اندروپوف رامنځ ته کیدل او کله بیا د نوی تیپ پالیسی د طراح په نوم د گورباچوف قدرت ته رسیدل په فال نیول شوی .

پرافغانستان د روس هجوم د کوم شخصی دید او هوس مسأله نه ده؛ بلکی روسانو دیوه سیاسی، تاریخی، فکری خصلت پربنیاد زمونږ پرهیواد یرغل راوړ ، داسی خصلت چی د روسی امپراطوری د استعماری ساختمان له پستولو سره ارتباط لری او هغه څه چی پدی باب د روسانو دریځ بدلولای شی د افغانستان د مجاهدینو د مقاومت په خیر یو انقلابی اعتقادی ، اجتماعی قوت او فشار دی .

څومیاشتی د مخه چی د روسی د کمونیست گوند د ۲۷ می کنگری په ترڅ کی گورباچوف د افغانستان د قضیی په باب د خپل موقف ، د بیان په ترڅ کی وویل چی د افغانستان بحران مونږ ته په یوه ناسورتپ اوښتنی او لدی سره ئی یوځای پخپلو تبلیغاتی وسایلو کی د کابل د گوډاگی حکومت له روانی وضعی نه شکایت وکړ او ورپسی ئی خپلو مزدوزانوته د ائتلافی حکومت په نامه د یوی بلی ډرامی د تمثیل دستور ورکړ نو د سیاسی حل د پروسی عاملینو دا نیرنگ د افغانستان د قضیی په باب د روسی واکمنانو د دریځ او پالیسی دمتجدد او بدلون په عنوان تعبیر کړ .

پداسی حال کی چی د دی مسألی د اصلی او کلی جهتونو په باب چی د افغانستان د مسلمانانو پرسرنوشت او هیواد د هغوی یرغل دی گورباچوف بیاهم هماغه د بریژنیف خبری چی گویا : «د افغانستان د دیموکراتیک جمهوریت په کورنیو چارو کی له بهرنه لاسوهنه شوی او مونږ له هغه حکومت سره د دوستی له تړون او د ملگرو ملتو د منشور سره سم مرستی ته ورغلی یو مونږ په خپلو سرحداتو کی گوانښ او تهدید نشومنلای او حاضریو د عدم مداخلت په باب د مطمئن بین المللی ضمانت او پخو تعهداتو په صورت کی خپل پوځونه له هغه هیواده راوباسو...!!!»

تکی په تکی تکرار کړی .

د ژینو د خبرو د اجنډا په څلورمه فقره باندی پر مخامخ خبرو باندی د تینگار په عنوان د روسی نانځکو ناز او کرشمو د «بناغلی کور د وویز» او ... د څوشبینانه دید په رگو کی څه سروالی رامنځ ته کړ .

خو دادی د ببرک د اجیر رژیم لخوا د روسی قواوو دوتو د تقسیم اوقات په وړاندی کولو بیا په بین المللی محافلو کی د سیاسی حل د زیات پرمختگ آوازی تودی کړی او ورسره د سیاسی حل ذیدخلولور یوهم دا قدم د سولی (!) په خوا یو مثبت حرکت وبالله .

دتعجب خبره خو داده چی دببرک حکومت خو زمونږ پرهیواد د روس د یرغل محصول دی ، او د قضیی

یوازینی حل هم د روس د تهاجم او یرغل ژرترژره او بی قید و شرط پای ته رسول دی نوکه لدی حل نه هدف د روس د تهاجم ختمول وی څرنګه ممکنـــه ده چی د دی تهاجم په نتیجه کی رامنځ ته شوی حکومت ته دی د فیصلی حق ورکړ شی . « زمونږ ملت پدی توګه د بین‌المللی صحنو تودول د کمونیزم له تسلط او د روس مزدورانو تـه په یوه حیثیت له قایلیدلو او پرخپلو حقوقو ، سرنوشت او آرمانونوباندی د پردیو له معامله ګری او سلنډو وهلو پرته بل څه بلا ی شی !

پدی وختوکی چی له یوی خوا د سولی پـــه لارکی د حساس او سرنوشت ساز (!) پرځتګ په نامه هلته او دلتـــه مجلسونـــه ګرمیږی ، د سولی پـه نامه یوی بلی خوا تـه سفرونـــه صورت نیسی ، امیدونـه بشکاره کیږی او یو اوبل ډول فشارونه پکار اچول کیږی ، خو له بل پلـوه روسان او بی ننګه نوکران ئی زمونږ د مسلمان ملت پرمحرومیت باندی د تمسخر زړه تشوی ، خو ورځی وړاندی روسانو په یوه اعلامیـه کی وویل : « امریکایان د سیاسی حل پروسه له خنډونو سره مخامخ کول غواړی او هڅه کوی پخپلو لاسوهنو سره د افغانستان دیموکراتیک جمهوریت له نویـو ستونـزو سره لاس اوګریوان کړی» !!!

همدارنګه د کابـل حکومت چی د یـوی روسـی نظامی کمیساری زیـات حیثیت نلری په نیویارک کی د ثور په ۱۱ مه نیټه دخپل نماینده‌لاری اعلان کړه : «مـوږ د افغانستان د شاوخوا حالاتو د کړکیچ په‌باب دروانو سیاسی خبرو اتـرو استقبال کوو او هیله‌لرو چی د دی خبرولـه لاری د افغانستان د دیمـوکراتیک جمهوریت پـــه کورنیو چـــارو کی لاسوهنی بندی شی» !!!

آیا زمونږ ملت تـه هغه یرغلګرسره پدی حساب او شرایطو کی چی‌بشپړ ملګـری په وینو سورکړی وی‌یونیم میلیون بی‌ګناه ولس ئی د خپل تن‌په مظلومو وینو لمبولی وی،ټول هیواد ئی لوټی‌لوټی کړی وی خو دا هم ونه منی چی دوی د دی قضیی په ایجاد کی حتی کـه لاس هم درلودلی سوله او فیصله‌څه معنی لری ؟!

آیا د دی دسولی دمبتکرمنځګړی په اصطلاح د خبرو پدی سرنوشت ساز دوراو پـراو کی چـی تاراکګر او یرغلګر روس خپل هجوم عادلانه توجیه کړی زمونږ ملت ته د داسی شرایطو فیصله او سوله منـل پخپل لاس غاړی ته دکمونیزم‌دغړوانـدی اچولو معنی نلـری ؟! او آیا داسی سوله لـدی پرته چی زمـونږ پرملت د کمونیزم تسلط او تپل‌قانونی کړی بیل‌څه‌کولای شی ؟

لکه څـرنګه چی د هـری قضیی په باب د هرچا دریځ د هغی قضیی له حقیقت او واقعیت نه د هغه په برداشت او تحلیـل پوری اړه لـری په همدی ډول که د افغانستان په باب نور هرډول تحلیل‌اوبرداشت لری او د دی برداشت او تحلیل له مخی‌ئی‌چی په وړاندی هـر راز دریځ او تګلار لری دا د نوروکارده .

خو مونږ چی روس مو پرعقیده ، تاریخ ، او هیواد یرغل کړی ، ملت موئی په وینو لمبولی، هیوادئی‌راتالا والا کړی او له خپلی ازادی نه مو د دفاع په ګناه نن په‌کورو د بمونو، وینو او اورونو باران دی نومونږ ته دا قضیه یواځی کومه‌سیاسی معامله نده او نه په یوه وچه سیاسی عملیه او معامله ګری پای ته رسیدونکی‌ده. بلکی زمونږ د عقیدی او تاریخ، ژوند او مرګ او بالآخره اسارت او آزادی مسأله ده او د حل یواځینی لارئی‌هم د روسی یرغلګر پوځ بیخپوره بی‌قید او شرطه‌او ژرترژره وتل او د یـوه مسلمان افغانستان اسلامی موقعیت ته درناوی‌کول دی .

د افغانستان مجاهد ملت دا ډول خبری او د هغوی نتیجی د خپل

پاتی په (۱۷) مخ کی

محمد امین «فروتن»

در بهار آواره گان

این کدامین روزگار است و چگونه زمان؟ که در واپسین لحظهٔ آشوب « آدم » درفش ابلیس برزمین می افتد و «انسان» بعد از آنکه «آدم» شد برعرفات تاریخ بایستید و بانگ آشتی را سردادند .

این کدامین روزگار است و چگونه زمان ؟ که زمین با سردادن شگوفه های سرخ اراده های عصیانگرنسل انسان را میشوراند و با چنین شور و چنان سرشاری طبیعت از بالین ژنده اش بر می خیزد و برعقب ایمان «آدم» صلوة آغازیدن و تازیدن را میخواند.

این کدامین روزگار است و چگونه زمان ؟ که صحرا های خشکیده و تفتیده در زمین لوای سبز سبزه ها بدوش میکشند وبرمیخیزند و علیه خشکیدن و تفتیدن و سیاه شدن وزرد شدن طبیعت بغاوت می کنند شاید صحراهای خاموش و بی زبان،«انسان» عصر آشوب زدهٔ ما را که مدعی میراث این همهٔ مفاخر فرهنگی و اخلاق است دعوت میدهد تا برخیزد و حرکت کند و بر ناملایمات تلخ تاریخ چنان بتازد که ریشهٔ این همه ستم ها و تبعیض‌ها را نابود کند .

این کدامین روزگار است و چگونه زمان ؟ که طراوت گمنام هستی پس از سه فصل تبعید و شکنجه برسر بوته های نازک چمن دست می کشد .

این کدامین روزگار است و چگونه زمان؟ که سینه محکوم شب می فلقد و موذن سیاه پوست فجر آذان دنیای نو را درگوش نوروز یگانه تولدی صبح زمزمه میکند و نوروز فرزند شب سیاه و آوارهٔ محکومیت است که در مسیر حیاتش مانند یک شهید مؤمن هرگز نه مرد و پیامش را دست بدست نسل های تاریخ سپرد .

این کدامین روزگار است و چگونه زمان؟ که طبیعت پس از یک فاجعهٔ خاموش و سرد زمستانی بر روی این همهٔ خیابان های خشک و صحراهای تشنه و استعمار زدهٔ زمین ریزه میرود و میرود تا ببیند که شیطان چگونه فاجعه ها می آفریند و عید طبیعت برخون کی ها ماتم می شود ؟ که محرومان را از «افغانستان» تا «مینا» گلو می بندند و می کشند .

این کدامین روزگار است و چگونه زمان ؟ که کوه ها با قبای سبز و حله سیاه شان درمیان افشاران توفنده و صحراهای مخملین طبیعت پیام زیبائی وتازگی را دردست دارند. گوئی کوه ها و دره ها ، صحراها و بیابان ها در روز یاد بود تولد «نور» نه «حرا» چشم آن است و بیابان های سوزان حجاز که محمد (صلی الله علیه وآله) فرزند آن بود سبز پوشیده اند.

ای کوه ها ! وای دره ها ! بپالید و بخزید و بپوشید که روزی پیامبر خدا با قبای سبز وحله سیاه اش همچوکوهی ازمیان توده های کوبیده شدهٔ اعراب برخاست و از حلقوم «حرای» ، «نور» فرمان حریت انسان را خواندند .

بشور آدم ! که بهاراست و روزگارخیزشها و برخاستن ها و رفتن های تو .

لاله های خونین از تو خون ، دره های سبز از تولوا و ناله های مرغان از توپیغام می طلبند تا به خون تو روح و تن زمان را بشویند با درفش تو قانون الله را برزمین الله حاکم گردانند و با پیام تو همه بخواب رفته‌گان را بیدار سازند .

... آری ! نخستین روزهای سال است که آژیر مسؤولیت برای همهٔ هدفمندان معتقد و تمام معتقدان ارادتمند و همه ارادتمندان مؤمن وتمام مؤمنان دردمند وهمه دردمندان آگاه و تمام روشنفکران متعهد نوع انسان نواخته می شود .

بهار ! ای شاهد قرن ها ! توکه همیشه آمده‌ئی و بازهم آمدی بگو : برچمنزارهای میهن ما که خیمه گه تو بودکی ها خیمه زده‌اند ؟ و بگوکه تنه های درختان با تو آشنا را چرا بریده اند؟و برکلبه های گلین افغانان کی ها تازیدند و چرا دیوارهای محکم آنرا که سال ها می نوازیدی فرو انداختند و ویران ساختند ؟

بهار ! ای قاصد عصرها ! از لاله های بخون آغشته که برگور عزیزان شهید ما قامت کشیده اند بپرس که شعار یک ملیون شهید ما چیست ؟

از بوته ها و نوبوته ها ات باز جوئی کن که آب خورده اند یا خون ؟

از مجروحان ما شنیده‌ئی ؟ که زخم های خون آلود شان به تو چه می‌گویند ؟

بهار ! برو درگوش کودکان خنده برلب دنیا بگوکه هزاران کودک کشته شده را دیده‌ئی .

آری ! بگوکه پیشمرگان حق و مجاهدان ما چگونه میکشند ، چگونه می جنگند و چگونه مقاومت می کنند . بگو !!...

* * *

بررسی یی از سورهٔ الصف بقلم برادر حکمتیار

ویژگی های صف اسلامی

تجلی ایمان در قول و عمل

سخن نیک آدمی و قول سدید و استوار او چون درخت تنومندیست که ریشه هایش در اعماق زمین فرو رفته است و شاخ هایش را آسمان در آغوش گرفته است. از زمین و آسمان مایه میگیرد و هر دو به تائیدش می‌پردازد که بدینترتیب در هر فصل سال پر بار و برگ و سر سبزو شاداب است.

سخن نا پاک و بی بنیاد چون بتهٔ بر کنده از روی زمین است که نه زمین میگذارد ریشه هایش در قلب او فرو رودونه آسمان میگذارد بالا برود از تائید هر دو محروم، بی اصل و بی ثبات و بی بارو بی ثمر.

ما قبل از آن که سخنی بزبان بیاوریم و به عملی مبادرت ورزیم، «اندیشهٔ» در خود می یابیم و «هدف» را مطمح نظر خود میگیریم و متعاقب آن «اراده» می نمائیم. «اندیشه»، «هدف» و «ارادهٔ» ما در صورت های گوناگون کردار ما تبارز میکند.

اسلام در بررسی ها وارزیابی هایش همهٔ این ابعاد را بحیث ملاک و معیار بحساب آورده عملکرد ها را تنها از یک بعد و از ناحیهٔ شکل ظاهری اش مطالعه ننموده بلکه به بعد اعتقادی و انگیزه «نیت» اهمیت اساسی میدهد، شاید عملی و سخنی از لحاظ نمای ظاهری اش آراسته و جالب جلوه کند ولی درموردی آن «نیت سؤ» حاکم باشد.

عمل فرد مؤمن که از اعماق قلبش بر می خیزد و عقیده و ایمانش به آن شکل میدهد به هیچصورتی نمیتواند متناقض گفتاری باشد که منبعث از ایمان اوست، چنین عملی را بینش توحیدی فرد مؤمن توجیه میکند، و حتماً مطابق به ضوابطیست که این بینش ارائه میدارد، عملی که انگیزه اش ایمان نباشد و به مقتضای ایمان عیار نگردد باوجود ظاهر آراسته و جالبش در معیار های اسلامی ارزشی

نداشته نه تنها به حساب هیچ گرفته میشود بلکه باعث عذاب و موجب مواخذهٔ الهی میگردد .

چنانچه پیامبر (ﷺ) می فرماید :

(ان اول الناس یقضی فیه یوم القیمة ، ثلاثة ، رجل استشهد ، فاتی به فعرفه نعمه فعرفها ، فقال ، ماعملت فیها ؟ قال قاتلت فیك حتی قتلت ، قال : کذبت ولکن قاتلت لیقال : هو جری فقد قیل ، ثم امر به فسحب علی وجهه حتی القی فی النار ، ورجل تعلم العلم وعلمه وقراء القرآن، فاتی به فعرفه نعمه فعرفها فقال ، ما عملت فیها ؟ قال تعلمت فیك العلم وعلمته وقرأت فیك القرآن فقال، کذبت، ولکنك تعلمت لیقال. هو عالم ، فقد قیل ، و قرأت القرآن لیقال ، هو قاری ، فقد قیل ، ثم امر به فسحب علی وجهه حتی القی فی النار ، ورجل وسع الله علیه واعطاه ، من اصناف المال کله ، فاتی به فعرفه نعمه ، فعرفها فقال ، ماعملت فیها ؟ فقال ، ما ترکت من سبیل تحب ان ینفق فیها الا انفقت فیها لك ، قال ، کذبت ، ولکنك فعلت لیقال ، هو جواد فقد قیل ، ثم امر به فسحب علی وجهه حتی القی فی النار ، فهولاء اول خلق الله تسعربهم النار یوم القیمه) .

یقیناً اولین مردمی که در روز قیامت دربارهٔ آنان قضاوت صورت میگیرد سه کس اند ، کسیکه به شهادت رسیده است پس او را بیاورند و خداوند (ج) نعمت هایش را به او معرفی کند که او بشناسدش پس می فرماید که درین نعمت ها چه تصرفی کردی ؟ گوید برای تو جنگیدم تا آن که کشته شدم ، خداوند (ج) بفرماید ، دروغ گفتی و اما توجنگیدی تا دیگران بگویند که ، او شجاع و جرأتمند است پس بدون شک که چنین گفته شد ، بعد دربارهٔ او دستوری صادر شود ، پس او را برویش بکشند تا آن که به آتش دوزخ بیفگنند .

و مردی دیگری که علم آموخت و بدیگران بیا موخت و قرآن را قرائت کرد ، پس او را بیا ورند و خداوند نعمت هایش را به او معرفی میکند که او بشناسدش بعداً خداوند (ج) بفرماید که درین نعمت ها چگونه تصرف کردی ، گوید بخاطر توعلم آموختم و بدیگران بیا موختم، و برای رضای تو قرآن خواندم ، پس خداوند بفرماید ، دروغ گفتی ، واما تو علم آموختی تا ترا عالم گویند و چنین گفته شد و قرآن خواندی تابگویند تو قاری قرآنی و چنین گفته شد ، بعد دربارهٔ او فرمانی صادر شود سپس او را برویش انداخته بجلو بکشند تا آن که بدوزخ افگنده شود .

و مرد دیگری را بیاورند که خداوند بر او فراخ گرفته است و از همهٔ اصناف گوناگون مال به او عطاء کرده است ، پس خداوند نعمت هایش را به او نشاندهی کند و او به همه پی ببرد ، بعد بفرماید ، درین نعمت ها چگونه تصرف کردی‌گوید : هیچ موردی را که تو دوست داری دران انفاق شود نگذاشتم مگر آن که برای رضای تو دران انفاق نمودم ، خداوند (ج) بفرماید ، دروغ گفتی و اماتواینکار را برای آن کردن تا بگویند ، او مرد جواد و سخاوتگریست ، و چنین گفته شد بعد در خصوص او امری صادر شود ، پس او را برویش انداخته بجلو بکشند تا آن که در آتش دوزخ بیفگنند .

اینها نخستین مخلوق خدا (ج) اند که در روز قیامت آتش دوزخ بوسیله آنان شعله ور شود .

علاوه براین ، عمل مبتنی بر ایمان لوازم دیگری نیز دارد که قرآن آن را با تفصیل بیان نموده و مقبولیت و پذیرش عمل را به آن مربوط و منوط می شمارد چنانچه می فرماید :

﴿نعم اجرالعاملین ـ الذین صبروا وعلی ربهم یتوکلون﴾.

(العنکبوت : ۵۸ ، ۵۹)

چه نیک است پاداش عاملین ، آنانکه شکیبائی می ورزند و بر پروردگار شان توکل میکنند .

درین آیه ، «صبر» و «توکل» بعنوان لوازم «عمل» معرفی گردیده و نشان میدهد که با داشتن چنین صفاتی به پاداش نیک اعمالش نایل میشود .

گویا «صبر» و «توکل» توأم با «عمل» مطرح بوده و چنانچه مردم جاهل از روح قرآن ، می پندارند تصورات مجرد ذهنی نیستند که جدا از «عمل» دارای مفهوم و معنای باشند .

«صبر» ضامن استدامت «عمل» و باعث استمرار آن

در خط بوده موجب میشود که در خم و پیچ راه از آغاز تا انجام طبق برنامه و هم آهنگ با ضوابط صورت گیرد .

صبر یعنی مراعات «برنامه» در «عمل» با استواری و قاطعیت و عدم ترک آن بنابر دشواری ها و مشکلات (!). صبر یعنی مقابلهٔ استوارانه در برابر همهٔ عوامل منفی که ما را به انحراف از خط می خواند ، چه این عوامل از ضعف نفس ما مایه گیرد و یا وسواس خناس بر انگیزد و یا از فراز و نشیب راه بطور طبیعی بر خیزد .

و «توکل» یعنی ، نتایج عملکرد ها را بکسی موکول کردن و بران اعتماد و اطمینان داشتن که برنامه وضع نموده و برای هر عملی نتایجی نشاندی کرده است .

اگر «شارع» بر خلاف قضاوت های مادی ما ، دستور داده است که در اثنای در گیری با دشمن «یکی» در برابر «ده» بایستیم و مطمئن باشیم که باهمهٔ این تفاوت بزرگ ، به پیروزی خواهیم رسید ، تعمیل این دستور ، در اثنای در گیری با دشمن ، باوجود عدم توازن و تفاوت چشمگیر، یک و ده از لحاظ عدد و عدة و با اطمینان راسخ ، به پیروزی محتوم و موعود ، در برابر دشمن بظاهر نیرومند، ایستادگی نمودن و نتایج را بخدا محول کردن و به آن راضی بودن ، این است توکل ، نه اینکه ترک «عمل» و عدم مراعات دستور در عملکرد ها را توکل شمرده و احساس ضعف و نا توانی و تسلیم شدن به حقارت ها را بعنوان توکل توجیه کاذبانه کنیم .

همچنان عملکرد افراد مؤمن در پهلوی «صبر» و «توکل» به چیز دیگری بنام «تقوی» ضرورت دارد ، تا به نتایج نیکی منتج شود .

دانشمند مبارز ، دعوتگر مجاهد مولوی صاحب عجب گل امیر جهاد ولایت کندز با یکتن از عساکر اسیر شده روس در حالت صحبت دیده میشود .

تقوی یعنی :

هر جزء برنامه را با همهٔ دقت بکار گرفتن .

در اثنای حرکت در خط با احتیاط و دقت بجلو رفتن و هر گامی را محتاطانه برداشتن .

از انحراف بچپ و راست بیم داشتن و حذر کردن .

خود داری از آن چه ممانعتش صورت گرفته است .

و بالاخره اجتناب از عدم مراعات آن چه دستور تعمیلش داده شده است .

چنانچه در سورهٔ «صف» پس از بحث دربارهٔ «جهان بینی توحیدی» طی نخستین آیه ، متعاقباً هم آهنگی میان «ایمان» ، «قول» و «عمل» در دومین آیه ، مورد بحث قرار میگیرد که نشان میدهد دو همین عنصر مهم و سازنده در صف اسلامی وحدت عملی میان افراد صف است ، کسانی میتوانند در یک صف دوش بدوش هم بکار بپردازند که شخصیت عملی و اخلاق شان دارای عناصر مشابه و همگون باشد .

افراد یکه مستویات اخلاق آنان از همدیگر تفاوت فاحش دارد ممکن نیست در یک صف ، توحید و تنظیم شوند برای تشکیل صف اسلامی همچنانکه لازم است در زمینهٔ تأمین وحدت فکری «اعضاء» بکار جدی پرداخت ، باید در جهت تربیهٔ اخلاق متعهدین اهتمام ورزید و سعی کرد همهٔ افراد ، تا بلند ترین مستوی اخلاق رشد نمایند ، قرآن در رابطه با این موضوع در بارهٔ مسئولیت های پیامبران (ع) بعنوان رهبران نهضت می فرماید :

﴿ربنا وابعث فیهم رسولاً منهم یتلوا علیهم ایتك ویعلمهم الکتب والحکمه ویزکیهم ، انك انت العزیز الحکیم﴾ البقره : ۱۲۹ .

پروردگارا ! پیامبری در آنان بر انگیز تا آیات ترا بر آنان بخواند و کتاب و حکمت به آنان بیا موزد و تزکیه و تربیه شان کند محققاً که تو غالب باحکمتی .

مشاهده میکنید که رسالت پیامبران(ع) در تعلیم(که از تلاوت آیات آغاز و پس از مرحله تعلیم کتاب با آموزش حکمت به پایهٔ تکمیل میرسد) و در (تربیه و تزکیه) افراد خلاصه میشود .

پیامبر (ع) نیز می فرماید :

(بعثت معلماء لاتمم مکارم الاخلاق) .

چون آموز گاری برانگیخته شده ام تا مکارم اخلاق را به اتمام برسانم .

او «معلم» است و «مربی» .

رهبری صف اسلامی باید چون اموز گاری عمل کند و صف را چون «تربیت گاهی» بسازد ، به این ترتیب امکان آن میسر میگردد تاصف منظم و متحد اسلامی تشکیل گردد .

خداوند مستعان (ج) بهمهٔ پاسداران و سنگرداران مؤمن صف اسلامی ما ، در هر مستوای که قرار دارند و در هر سنگری که مصروف اند توفیق عنایت کند تا «قول» ، «عمل» ، «گفتار» و «کردار» شان را هم آهنگ ساخته بموازین «ایمان» و مقتضیات مکتب شان عیار سازند و بدینترتیب عضو مفید برای صف اسلامی شوند .

وما توفیقی الا بالله

علیه توکلت والیه انیب

سیاسی تبصره

اسلامی انقلاب او خپلو مظلومو شهیدانو د الهی ارمانونو اودتاریخ د تولوستضعفینو پرغوښتنوباندی له یوی استعماری معاملی پرته بل څه نه ګنی .

او د مسلمان امت‌تول اولسونه په تیره بیدار او ژوندی حرکتونه او کتلی او تول‌مستضعف‌توتونه‌دخپل آرمان ، خط او قضیی د عدالت او حقانیت او د اسلامی نړی د ګډو مقدراتو او سرنوشت‌په‌خاطرداردانګه معامله ګریو پرخلاف‌انقلابی اعتراض او متعهدانه قیام ته راپولی .

بازتاب تعهد و هدفمندی در زندگی افراد نهضت

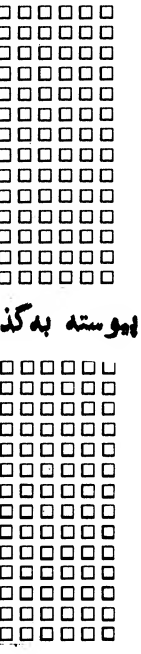

پیوسته به گذشته

خداوند(ج) درجای دیگری از قرآن کریم مؤیدان دینش را که همانا افراد «حزب‌الله» هستند بشارت میدهند به‌این منوال که:

و لینصرن الله من ینصره ان الله لقوی عزیز ، الذین ان مکناهم فی الارض اقاموا الصلوة و اتوا الزکوة و امروا بالمعروف ونهوا عن المنکر و لله عاقبة الامور. (حج : ٤٠-٤١)

ترجمه: و حتمی است که خداوند نصرتش را شامل حال کسانی میگرداند که دینش را پشتیبانی میکنند ، به تحقیق خداوند توانا غالب است یا به کسانی این نعمت خداوندی ارزانی میشود که اگر ایشان را در روی زمین جایی بدهیم (صاحب اختیار خود باشند و از سلطهٔ غیرآزاد) نماز را برپا میدارند. زکات میدهند به نیکویی‌ها و نیکی‌ها امر میکنند و از بدی‌ها و زیشتیها برحذر میدارند - وفرجام کارها برای خدا(ج) است.

تقوی و نقش عمل صالح در هر طرح وشالوده‌یی که برای نمود سیمای اعضای «حزب» عرضه میشود - نقش سازنده‌یی داشته و این هم یکی از ثروتهای معنوی و روحی آنها بحساب می‌آید.

طرحیکه در سورهٔ مائده و سورهٔ مجادله ، مبتنی براینکه، اعضای حزب الله دارای چنین صفاتی هستند - در سورهٔ حج نتیجهٔ کاربرد این صفات را که «بیدریغ» نصرت پروردگار است برسر راه قافلهٔ منزلزدهٔ نهضت قرار میگیرد - روی هم رفته اگر در هر گوشه‌یی از بسیط زمین یک گروهی از همین قماش در واقع عمل بیاید تائید خداوندی به استقبال شان میشتابد و یگانه راه حلی که میتواند - مسلمانان را از نکبت نجات دهد - آنها را به یک جماعت و یک قیادت و یک نظام دعوت دهد - حزبی ساخته شود پرتوان دارای برنامه های «آموزشی پرورشی، فرهنگی ، نظامی ، اجتماعی ، سیاسی ، اقتصادی و سرتاسری» غیر از همین راه نتواند بود.

چون این روز فرخنده‌یی فرارسد و حزب خدا قیام کند «البته قیام سرتاسری» مقدمه یی خواهد بود برای حل مشکلات سایر مسلمین، هرگاه حزب قیام کند - ناگزیر است نظام و قیادتی داشته باشد که بدون موجودیت این دو رکن اساسی در پیچیدگیها و پرابلمها ساده گی و حلی بوجود نمی آید و بدون نظام تربیتی و ثقافتی «جند الله» یا سپاهیان دین خدا در معرض وجود نمی آید - با پیمودن این مراحل «تعهد» جان و تن میگیرد و زلزلهٔ شدیدی برارکان کفر و استکبار طاری می شود :

ولا یحسبن الذین کفروا سبقوا انهم لا یعجزون. واعدوا لهم ما استطعتم من قوة ومن رباط الخیل ترهبون به عدوالله وعدوکم و اخرون من دونهم

لا تعلمونهم الله یعلمهم وما تنفقوا من شئ فی سبیل الله یوف الیکم و انتم لا تظلمون.

ترجمه: و نه پندارند کافران که ایشان درگریز پیش دستی کردند، هر آیینه ایشان عاجز کرده نتوانند ما را (ازتعصب خویش) و(شما) اماده سازیدبرای ایشان آنچه توانید از «نیرو» و اماده کنید از اسپان بسته، که میترسانید به آن دشمن خدا و دشمن خویش را - و قوم دیگر نیز بجز ایشان (که منافقین اند و شما) ایشان را نمیشناسید خدا ایشان را میشناسد (نیز از این امر مثتثنی شده نمیتواند) - و آنچه خرج کنید در راه خدا(ج) از هر چه باشد - پاداش آن به شما داده شود و ستم کرده نشوید.

آنچه عمدتاً از مطالب این آیات بر می آید این است که:

(الف) در صورت تشکل حزب خدا(ج) کفار رو به نابودی میگذارند و در هیچ گوشهٔ زمین بجز تسلیم راهی ندارند.

(ب) تشکل حزب خدا خواهان آن است که باید دارای نیروی نظامی باشد که در هر برههٔ زمان برنیروی نظامی دشمن برتری داشته باشد که در این جابر پذیرش و توسعه و پیشرفت تکنولوژی جنگی نیز تأکید شده است.

(ج) وسایل جنگی شما چنان پیشرفته تر باشد که دشمن را بهرعب و ادارد و منافقینیکه درظاهر با شما و در باطن با دشمن اند - جرئتی بخود ندهند که نظم شما را اخلال نمایند.

(د) از ریختن مال و قربانی آن در راه اعلای کلمةالله و پیروزی حزب خدا(ج) دریغ نورزید.

*** چگونه در یک نهضت اسلامی حرکت آغاز می یابد؟

آیا این تشکل که از تعهد به حزب و در و پیکار و خلافت روی زمین منجر میشود، فقط یک واقعیت خشک و مجرد ذهنی است؟ و بهعقیدهٔ بعضیها بر زبان تعهد و در تنبان شتر دزدیدن است؟ و با جهان واقع سروکاری ندارد، جز بهظاهر آراستهٔ ادبکها بی حسابی؟!

از آنجاییکه قضاوت، مبنی برجهانبینی اسلامی است تا، با وضع حاکم بر جامعه، هیچگاه بخود حق نمیدهیم و اصولا حق داده نمیتوانیم که ایدیولوژی اسلامی را بامعامله چند تا پاشکسته وسرکفیده و داعیان کاذب تعهد بسنجیم - طوریکه بعضیها می پندارند و پندار چه که عمل می کنند ایدیولوژی و الا و بالای اسلامی منزه و پاک است و هیچگاه تابع هوسرانیهای بی بند و باران خودکامه نمیشود - ایدیولوژی اسلامی توأم است باحرکت ذاتی آن که در اصطلاح بهآن «انقلاب» میگوییم - که به این حساب ایدیولوژی اسلامی - یک ایدیولوژی کاملاً انقلابی است که حرکت و جنبش آن را در دیدگاه های، زیر بحث، فشرده میکنیم:

ارکان حرکت در حزب خدا که ناشی است از ایدیولوژی اسلامی به چهار بخش است:

(الف) تیوری تکامل یافته در فرهنگ و تربیت.

(ب) تیوری سالم در قسمت تنظیم و تشکیل.

(ج) تخطیط مناسب و تعیین قلم رو عمل.

(د) تیوری صالح در تنفیذ احکام، مقررات، دستور ها و....

فرهنگ و آموزش در نهضت بمثابهٔ چراغی تلقی میشود که انسان را در تاریکیها رهبری میکند و همین فرهنگ و آموزش تکامل یافته و بی عیب است که تغییری عمیق در ارکان جامعه ایجاد می نماید - فرد را

از درون و وجدانش دیگرگون میسازد و جامعه را از راه اصلاح افراد نظم و انسجام اسلامی میدهد ـ ارتباطات را صالح میکند و چون طبیبی حاذق درد ها و آلام جامعه را تشخیص و به مداوای آن عاملانه جد و جهد می‌نماید :

ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بانفسهم

همانا خداوند(ج) حالت قومی را تغیر نمیدهد تا آنگاه که آنها چیزی را که در نفسهای شان است تغییر ندهند. برداشت ما همین است که مرحلهٔ اول تغییر از نفوس آغاز می شود و سپس بر جوارح حاکم میگردد و بعد از آن برافراد و جامعه حکم میراند ـ و تغییری را که در نفوس بشری رونما می گرداند فرهنگ و تربیت تکامل‌یافته و سالم است وبجز انتخاب فرهنگ و آموزش سالم در رهبری جامعه هر راه دیگری مواجه باین بست میشود و به‌ناکامی می انجامد.

واقعیت تیوری سالم در نظام و تنظیم ضامن آن است که حرکت حزب به‌راهی روشن و قبلاً تعیین شده باداشتن نسق درست ترتیب و رهبری شود و ازهرگونه آلایش ، اضطراب و مشکل و هرج مرج کناره ماند ، زیرا افراد نهضت که این حرکت را به‌پیش می برند ـ بدون یک قاعدهٔ کلی که همه شان برآن اتفاق نظر داشته باشند نمیتوانند فارغ از بی‌نظمی به‌کارهای شان ادامه بدهند ـ زین‌رو ضرورت موجودیت نظام و قیادت پیش می‌آید.

نظام و قیادت یکی از مراجع عمده و مهم تعهد و بیعت افراد حزب است که نظریه توالی زمان و نسبت به‌تبدیلی شخصیتها تجدید می شود و در حزب جذب میگردد و در نظام تنظیم می‌یابد و در روشنایی تربیه سالم و فرهنگ تکامل‌یافته تنویر می‌شود و در همه ابعاد زندگی پیروز و فرازمند.

حضرت پیامبر(ص) در بیعت دوم عقبه به‌انصار دستور داد که از بین خود شان دوازده تن امیرانی را تعین کنند که از اقوام شان مسؤول و در راه پیشرو امور مرجع خاص و عام باشند و از نصوص روز حنین مستفاد میشود که هرگروهی از مؤمنان امیری داشتند و پیامبر بزرگوار اسلام امر می‌فرماید که هنگام سفر یکی را از بین تان امیر تعیین کنید : (با وی تعهد بسپارید وزیر قوماندهٔ او به‌حرکت تان ادامه بدهید.) در جای دیگر می فرماید که اگر مؤمنی بدون بیعت با امیری می‌میرد ـ در جهالت مرده است.

تعهد در این مرحله‌یی از زندگی حسابی این‌حقیقت را می رساند که بغاوت در نهضت اساس همهٔ بدبختیها ، شکستها و ناهمگونی‌ها است ـ تعهد است که امور را تنظیم میکند و رونقی به‌خصوصی به‌آن میدهد که نسبت به‌اجرای همین امور درمیا دین دیگر زندگی به‌شرطیکه ماده تعهد در آن‌ادخیل نباشد ـ درخشندگی و فرق اساسی و کلی دارد.

حرکت در این جهت که رکن سوم حرکت حزب است خواهان آن است که تخطیط مناسبی برای تعیین قلم رو عمل طرح و پی ریزی شود، زیرا هرج و مرج و بی نظمیها هیچ دردی را نمیتواند دوا کند ـ از هم پاشیده‌گیها هستند که هدف را از مردم و مردم را از هدف دور نگهمیدارند و جوی برهستی نهضت حاکم می سازد که همه را مرض مهلک تشویش، سکوت، یأس و نومیدی و در آخر عدم اطمینان نسبت به‌آینده فرامیگیرد، بازار انتقادهای مملوء از عقده‌ها و تخریب گرم میشود ـ هر فردی از نهضت خودش را همه چیز فکر می‌کند و مجزایی برای سیل خانمان برانداز عوامل

خارجی که هرچه پنداشته میشود - باز میگردد.

انارشی در کارها، یکی از عواملی است که روح هم‌بستگی را می‌میراند - فضای اخوت را مکدر میسازد و ضابطهٔ امر بالمعروف ونهی از منکر را ازهم میپاشد - مراجع حل پرابلم‌ها را متعدد میسازد - نوسازی‌ها را از بین میبرد - نظرات زشت و زیبا را باهم می‌آمیزد - راه صواب و خطا را مندمج میسازد و زعامت حزب را در بحبوحهٔ درگیر میکند که افراد دلسوز به‌نهضت از افراد آماتور و ماجرا جو تفکیک نمیشود - استعدادها می‌میرند و همه‌چیز در فضای گردآلود از خود پراگیها فاسد میشود.

بدیهی است که بوجود آمدن جو انارشی و عدم «سمع واطاعت» - اگر از یکسو نهضت را درموضعگیری باطاغوت تضعیف میکند - از سوی دیگرعاملی درونی‌یی است که نسبت به ناکرده های طاغوت خیلی خطرناک و نابود کردنی تلقی میشود و ضربهٔ انارشی نسبت به ضربهٔ طاغوت خیلی‌ها کاری و موثر است - به حساب آنکه جنبش را از پا در آورد.

تخطیط مناسب برای تعیین قلم رو عمل روی این همه نابسامانیها را سد میشود و منحیث المجموع از خود گریها جلوگیری بعمل می‌آورد و همه نیروهای فرای نهضت را در جهت اجتماعی اش بسیج و توجیه می کند.

عناصر سازنده‌یی که ارکان حرکت جنبش اسلامی را احتوا میکنند بالاخره میرسند به «تیوری سالم در تنفیذ احکام و دستورها و . . .»

در این مرحله‌یی از حرکت، نظر وتیوری که در مکتب ما توأم است باعمل، باید از خصوصیتهای مملوء باشد که بین افراط و تفریط موضعگیری نموده از همه گونه گرایشهای غیر خدایی پاک و منزه باشد، نظریات شخصی که مستلزم بهره کشی و نفع اندوزی و جاه طلبی و حمایه از ارکان سیاست خویشتنداری است، عنصر زالوگونهٔ هم‌طبقی و هم‌خونی و عصبیت و به اصطلاح روز نشنالیزم که به «از دیگران بیگانگی» میخواند، تسلسل غیرمنطقی دست به‌دست کردن کارها که بیروکراسی و کاغذ پرانی را ازان مراد میکند، بروزگروهکهای خود مختار !!! که خود شان را بالاتر از زعامت واصل نهضت می‌تراشند و ناشی می شود از جاه طلبی وعدم «سمع وطاعت»، تعلل بی جا در انجام کارها و به‌تعویق انداختن آنها ضعف اداره و نظارت در حلقه‌ها که نتیجهٔ منطقی خود سریها است و . . . . این همه باید - در پروسه تکاملی حزب که تیوری سالم آن را سرو صورت میدهد به دور انداخته شود و از آن احتراز شود و شیوه‌یی در انجام امور انتخاب گردد که از رقت «موعظه» و جزالت «حکمت» برخوردار باشد.

علامه ابوالحسن ندوی در کتاب نفیس «ما ذا خسر العالم بانحطاط المسلمین» هنگامیکه «مجتمع اسلامی» و ماهیت آن را عنوان میکند، نحوهٔ تیوری سالم را در رابطه با انجام امور و چگونگی موجودیت ارزشهائیکه این واقعیت را در هر صفحه‌یی از زمان تکرار می‌نماید - بازگو نموده، مینویسد:

ایمان بخدا و پیامبرش و روز باز پسین و تسلیم شدن بخدا(ج) و دین او - زندگی برتری را به‌عالم انسان اقامه میکند و هر فردی را در جامعه بشری در موضع خودش قرار میدهد، از آن کوتاهی نمیکند ونه براو ظلم و تجاوز روا میدارد و بدین ترتیب هیئت بشری به نیروی راسخی مبدل میشود که جزئی

ترین بی‌نظمی و «شوک» در آن دیده نمیشود - مردم همه متعلق به یک خانواده میشوند که پدرشان حضرت آدم (ع) است. . . . ابی ذر (رض) روایت میکند که حضرت پیامبر(ص) فرمودند :

«انظر فانک لست بخیر من احد ولا اسود ، الا ان تفضله بتقوی الله»

بنگر که نسبت بـه هیچ کسی برتری نداری ، نه نسبت به سیاهی، مگر آنکه او را خداوند به تقوی فضیلت نصیب کرده باشد. ومردم ازحضرت پیامبر(ص) در دل شبها، هنگامیکه بـه پروردگارش نیایش میکرد - می‌شنیدند ، که می گفت :

«و انا شهید ان العباد کلهم اخوة» .

من شاهدم که بندگان همه شان برادر اند.

لیس منا من دعا الی عصبیة :

حضرت پیامبر(ص) ریشه‌ها و جراثیم جاهلیت را از بیخ و بن برکند ، شیره اش را خشکاند و آن همه نواقذی‌را که جاهلیت برآن نفوذ میکرد مسدود ساخت، فرمودند :

«لیس منا من دعا الی عصبیة ولیس منا من مات علی عصبیة».

از ما نیست کسیکه به قومیت دعوت میدهد و از ما نیست کسی که برقومیت میجنگد و از مائیست کسیکه برقومیت می‌میرد.

از جابر بن عبدالله روایت شده است، او گفت: . . . مردی از مهاجرین یکتن از انصار را تهدید کرد، انصاری صدا کرد ! ای انصار ! و مهاجر ندا سر داد : ای مهاجرین ! سپس حضرت پیامبر (ص) فرمودند : این را ترک کنید که گنده است و بدبو است» .

کلکم راع و کلکم مسئوول عن رعیته :

با این فرمودهٔ پیمبری طبقات و نژادهای مختلف مردم در جامعهٔ اسلامی دستیار وهم بازوی یکدیگر شدند و یکی برحقوق و وجایب دیگر تجاوز نکردند - در برابرهم قرار نگرفتند، مردها برزنان حاکم شدند و امور سرپرستی، نفقه و برآوردن ما یحتاج دیگر زندهٔ‌گی آنها را بعهده گرفتند و در مقابل زنها صلح و صفا از خود نشان دادند . . . در امور شرعی باهم مساوی قرار گرفتند و در سایر اطراف و ابعاد جامعهٔ اسلامی فرد، فرد مردم راعی شدند و از رعیت شان مسئوول، «امام» از رعتیش مسئوول»

«مرد از اهلش راعی و مسئوول»

«و زن در خانه شوهرش پاسدار و مسئوول»

«خادم در مال ولی نعمتش پاسدار و مسئوول»

و همینطور جامعهٔ اسلامی به جامعه‌یی بدل شد که رسیده‌بود و عاقل بود و از اعمالش مسئوول شناخته می‌شد .

چون‌کارها به‌اهلش سپرده شود - فکرخویشتنداری و نظرات را به این پیمانه سنجیدن بـه دور انداخته شود کسی درکار مطابق به‌استعدادش احساس مسئولیت کند، آنگاه حکم میکنیم‌که «تخطیط مناسب برای تعیین قلم رو عمل» برکرسی نشسته است و آن زمان است که حرکت حزب ، دم بـه دم سریعتر شده میرود و موانع یکی پی دیگر راه را - برای عبور پیشرو نهضت و گامزنی پاسداران نهضت، خالی نموده ، سوالی پیدا نمیشود که در برابر حرکت حزب مقاومتی از خود نشان دهند .

(ادامه دارد)

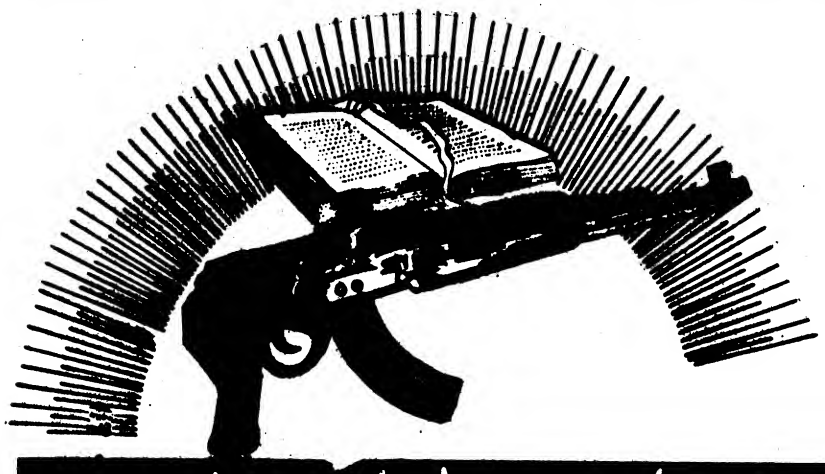

د مولوی عبدالولی فیضان لیکنه

د یوه مبارز او مجاهد مسلمان صفتونه

د فتحی په وخت کی

۵۲: مجاهد چه کله د دښمن سره په جګړه او مبارزه کی شامل شی او د خدای(ج) نصرت ورپه نصیب شی او په پردښمنانو غالب او فاتح وګرځی، مسلمانان د خدای(ج) پاک بندګان ئی مرسته وکړی او د ده ترڅنګ ودریږی نوپدی ټولو حالتونکی ځان ونه بایلی، مغروره نشی اوهرڅه ځانته منسوب نکړی، بلکه ددی په مقابل کی د خدای(ج) د نصرت او د مسلمانانو د مرستی د شکرانی په ترڅ کی د خدای(ج) په تسبیح، ثنا او صفت سره مشغول شی تردی چه د خپلو ټولو کړو وړو په هکله سخت محاسب او متوجه وی د غلطیو او اشتباه ګانو، سهوواو ښوییدنو د تصور پـه فضاکی د خدای(ج) د ښپنی غوښتنه وکړی لکه چه خدای(ج) رسول الله صلی الله علیه وسلم ته فرمائی:

«اذا جاء نصرالله و الفتح ورأیت الناس یدخلون فی دین الله افواجا فسبح بحمد ربک واستغفره انـه کان توابا».

کله چه د خدای مرسته او نصرت را شی او فتح او غلبه هم نصیب شی او ته وګورې چه خلک ډلی ډلی د خدای(ج) په دینکی داخلیږی، نو ته د خپل پالونکی په پاکی یادولو او ستایلو مشغول او لګیا شه او د هغـه(ج) څخه ښښنـه وغواړه، بیشکه چه هغه توبـه قبلونکی او پـه توبـه ایستونکیو باندی رجوع کونکی دی.

دا پورتنی مبارک سورت یو مدنی سورت دی او د رسول‌الله صلی‌الله علیه وسلم د پاک ژوند په وروستی مرحله کی نازل شویدی، او هغه سپځلی ذات ئی ډیرو مهمو شیانو ته په ډیر نازک حالت (قهر، غلبی، فتحی او د انتقام د قدرت لرلو په وخت‌کی) متوجه کړی دی حتی د امر (فسبح - واستغفره) په کلموئی ورته خطاب کړیدی او رسول‌الله صلی‌الله علیـه وسلم د دی سورت د مخه د جنګ اوغلبی‌په ډیرومیدانونوکی د خپل‌فطری لوړ ظرفیت او الهی تربیی په لرلو سره د خدای (ج) د نصرتونو قدردانی کړی پـه ذکر، حمـد، مشغول شوی - او پـه خپل طبعی حالت کی بی په څلیرویشت ساعتونوکی د او یا (۷۰) خله نـه زیات د خدای(ج) نـه ښښنـه غوښتـه، پداسی حال کی چـه خدای (ج)

د فتحی په صورت کی ورته د پخوانیو او وروستنیو گناهونو د بخښلو زیری ورکړی دی (یغفرک الله ما تقدم من ذنبک وما تأخر).

نوددی ټولو پورتنیو حقایقو په څیړلو سره دا په ډاګه شوه چه د امت لپاره په عامه توګه او د مجاهدینو او د دوی د مشرانو لپاره په خاص ډول ددی خطرناکی مرحلی تعلیمات ورکړی شوی دی، ترڅو مسلمان د خپلو اعمالو په لیدلو سره مغرور او بی لاری نشی، او هغه د خپل ځان، لاس، پوهی، تدبیرمندو، ترړو محصول ونه ګڼی او د قارون په شان ونه وائی:

«انما اوتیته علی علم عندی». (قصص - ۷۸)

بیشکه دا (زما مال شتمنی) زما د پوهی په اثر چه زما سره ده راکړل شوی دی، هغه د خدای(ج) د رسول موسی(ع) د نصیحت نه چه د زکات، صدقاتو او مالی قربانی په هکله‌ئی ورته کوله مخ واړاوه او بغاوت ئی وکړ، د هغه نصرت چه خدای (ج) ورکړی و بی قدری ئی وکړه او هغه ئی خدای(ج) ته نه بلکی خپل ځانته منسوب وګانه، لوڅکه د خدای(ج) د قهر او غضب موردو ګرځیده له مال او نعمت سره یو ځای په محکه کی ډوب او ننووت او د خدای(ج) په کتاب کی د «باغی» او سرکښی په بد نوم و نومول شو.

هو زموږ هرڅه د خدای(ج) دی د خدای(ج) نصرتونه غیبی‌دی، په‌ظاهری او موقتی ساز سامان پوری اړه نلری د هغه جهت او وخت معلوم ندی، کله چه خدای(ج) په مسلمانانو کی اخلاص، توکل، ثبات سمع او اطاعت وګوری نو په هر حال او هر ځای کی چه حتی انسان د هغه درک هم نشی کولی خپل مخلوقات د دوی سره ملګری کوی او دمرستی اصل منبع چه په خپله خدای(ج) دی، مستقیمه مرسته کوی.

د بدر لومړنی جګړه چه د حق او باطل د قواو ترمنځ پیښه شوه، مسلمانانو د جنګ لپاره پوره تیاری نه وه نیولی یو ناڅا په د قافلی د مخی د راګرځولو په نیت راوتلی وو خو په نتیجه کی د یوه قوی او مجهز لښکر سره چه شمیر ئی هم د دوی په نسبت دری چنده و مخا مخ شول - نوپداسی حالت کی ئی خپل خدای(ج) ته چیغی او ناری پیل کړی - چی قرآن کریم مورته هغه داسی تمثیلوی:

«اذ تستغیثون ربکم فاستجاب لکم انی ممدکم بالف من الملائکة مردفین».

کله چه تاسو خدای(ج) ته چیغی وهلی نو خدای(ج) هم‌ستاسو ناری اوغوښتنی ومنلی او تاسو ته ئی ډاډ درکړ، چه بیشک زه ستاسو سره په زروتنوملائکو چه یوپر بل پسی راتلونکی دی کومک کونکی یم - نوبیائی ددی لپاره چه مسلمانان پرملائکو زړونه ونه‌تړی و فرمایل:

«وما جعله الله الا بشری ولتطمئن به قلوبکم وما نصر الا من عند الله الله عزیز حکیم».

(انفال - ۱۰)

او خدای(ج) دا (د ملائکو لیږل) یواځی ستاسو لپاره زیری‌ګرځولی او د دی لپاره چه ستاسو زړونه په هغه باندی ډاډه او آرام شی - او ندی نصرت او مرسته مګر یواځی د خدای(ج) له طرفه، بیشکه خدای(ج) غالب زور ور او د حکمت خاوند ذات دی.

پدی آیت شریف سره خدای(ج) مسلمانانو ته درس ورکړ چه پخپلو وسائلو، پروګرامونو ډلو او قومونو، ځای او لوړو محیطی عواملو زړه و نه تړی د بشری قدرت په اندازه سره هرڅه تیار کړی او د خدای (ج) د ارشاداتو پوره پابند او مرستی ته ئی

امیدواروی ـ خدای (ج) د خپلو مخلصو متدینو ، فعالو او باثباته بندګانو سره بیله واسطې ځانځا په او مستقیمه مرسته کوی، دپرضعیف او تر سترګو لویدلی واحدونه ئی په لویو مغرورو او مجهز و مادی او ظاهری قوتونو بریالی کړی دی او د هغوی سیاست او سیادت ئی خپلو کمزوریو ولی با ایمانه معنوی قوتونو ته سهارلی دی ـ نومسلمان مجاهد به ځان یوازی خدای(ج) ته سپاری او پرخپل خالق، رازق او خدای (ج) توکل او تکیه کوی، خاص د هغه نه به مرسته غواړی او د ایاک نستعین ـ مفهوم او معنی چه پخپله ئی په یوه شپه او ورځ کی (۳۲) ځلی د رازاو نیاز به حالت کی په ادب او عاجزی سره تکرار وی په زړه او دماغ ئی حاضرکړی، او د هغه د تقاضا سره سم عمل پری وکړی ځکه د انسان عمل ته خدای(ج) جهت او تاثیر ورکوی ـ د بدر په غزوه کی د دښمن او یا نفره مشران د سرسړی ووژل شول، خو د دی لپاره چی مسلمانان مغروره اوهرځه په ځان ختم‌نکړی خدای(ج) و فرمایل:

«فلم تقتلوهم ولکن الله قتلهم وما رمیت اذ رمیت ولکن الله رمی». (انفال ـ ۱۷)

نو تاسو دوی ندی وژلی بلکه هغوی خدای(ج) وژلی دی ـ او تاویشتل (په شګو) ندی کړی کله چه د ویشتل وکول مګر خدای(ج) وویشتل.

یعنی دا دکفارو مشران د خدای(ج) د غیبی لښکرو په واسطه وژل شوی دی ترڅو د مسلمانو مجاهدینو ایمان د خدای(ج) په نصرت او کومک سره قوی او زړه یی د شک او تردید ، ویری او لړزی څخه پاک شی همدامی د رسول الله (ص) هغه یو موټی خاوری چه دمشرکانو مخ‌ته و شندلی خدای(ج)د ټولومشرکانو سترګونه ورسولی او د سترګو په موښلو اخته شول همدا واقعه د کافرانو د شکست سبب شوه ، په آیت کی د ویشتلو او نه ویشتلو دواړو نسبت رسول الله(ص) ته شوی دی د اثبات او نفی دوه متضادی معناوی په یو وخت او یو شخص ته سړی په تعجب کی غورځوی ، خو چه لږ سړی ورته ورځیر شی نو مطلب ئی دا دی چه ویشتل خو ستا په لاس دی خورسول او موثر واقع‌کول ئی د خدای(ج) کار دی.

۵۳- د مؤمنو ملګرو زیات والی لوی نعمت دی:

پدی مبارک سورت کی ذریم او ډیر مهم شي چه کله د فتحی نه د مخه او کله هم وروسته مجاهد او مسلمان ته نصیب ګرځی هغه د مومنو انسانانو د حق دائری ته راتلل ، او د حق د پلویانو څنګ ته دریدل دی ـ او رسول الله(ص) ته هم امر شوی چه کله دی ولیدل چه خلک د خدای دین ته ډلی ډلی راځی او حق ته غاړه ایږدی نو ته په هغه خوشحاله او سه او د هغه قدردانی کوه (ورایت‌الناس یدخلون فی دین الله افواجا) ددی لوی نعمت قدرّدانی هم بیله د خدای تسبیح، حمد او استغفار ـ او د دوی سره په خلاصه تندۀ او پاک نیت چال چلند بل شی نشی کیدلای، په بل څای کی خدای(ج) فرمائی : «هو الذی ایدک بنصره و با المؤمنین» خدای (ج) هغه ذات دی چه تا ته ئی پخپل نصرت او مؤمنانو سره قوت درکړ ، پدی آیت شریف کی د خدای(ج) نصرت او د مؤمنانو ملاتړ رسول الله(ص) ته یوځای د نعمت د مقام د یادولو په ترڅ کی یاد آوری شوی دی ـ هوا! د مؤمن قدر د نورو مؤمنانو سره د مینی ، وروری اوملاتړ په اندازه دی ـ هغه څوک چه ډیر مسلمانان تائید وی ملاتړ یی‌کوی اطاعت ئی‌کوی

نوربیا...

سید علام الدین «اثیر»

رهائی روان تاریخ از چنگ ناف ریخته عفریت سُرخ

انسان در دائرهٔ هستی تنها موجودیست که مورد نخستین تعریف و تمجید خالق و مخلوق قرار گرفته است ، خالق به احسن تقویم سر افرازش کرده و خود ، خویشتن را به داشتن کمالات عقلی و شعوری به اوج های غرور و خود ستائی رسانده است .

به آن هنگام که چشم و گوش ، هوش به محیط و ماحول کشود ، نهوشید که بر همه اندوخته‌های که مشاش نهفته و بالقوه دارد، کلید گشایش سرمجهولات را در اختیارنداشته ازهیختن توسن حکمت به هیجا کشف وشهود دچار هیجان گردیده و خویشرا محاط محیط دید و هید فراوان یافته ، شعله های علمی که روز تا روز ضوء آنها افزایش می یابد علت و غستن هر مستوری نه بوده است . اگر عمر هزار کند چون وصیف که شبح در تصورش می گنجاندومتلذذمیگرددازدانش ورمز کشف مجهولات بهان اندازه بهرمور و لذت مند می گردد ، انسان در سیر انفسی توانائی دریافت و شناخت آنچه هست را ندارد و در سیر آفاق که کوتاهی نظر و تیرگی های غین دغیم ممتد میدان هستی ـ فایح را مجال نخواهد داد تا روح سریابی و راز کشائی مجهولهای بشری را بمشام اش برساند،رویاه جهی باغیلتهای متنوع ترصد و متفحص است تا مرغ دل دانش پژده راز جورا از غمین اصله دانش شکار کند ، مصائب طریق راه یابی فراوان وفایق آمدن بسی دشواروشکل است ، که در کنکاشستان کنکاش خبرگان هم سواد ازسهولت موجود نیست، آنچه گفته آمد شعر آن نیست که علم و دانش در فراسوی سم الخیاط قرار دار و جمل دانش پژوه را بدان معبر صلاحیت عبور نه .

در بحر بیکران علم و دانش فرضه‌های وجود دارد که میتوان به قصد سیر و سلوک ازآن استفاده جست و سوار کشتی تجسس و تفحص گردید ، دجله از دجله ها را شکافت و در فرجام صدف از صدف های علم و دانش را شکار و مروارید مطلوب را بچنگ آورد ، علیرغم آنکه آریغ نهنگ تهدید کوب آوریست زلزال قلب کاوجو ، پسر آمدو پسر رفت و سلسله این کاروان لا ینقطع درجریان است چنان آرام و منظم که زل آن در تصور نگنجد ، گوئی که روندگان به مقام سنی ای روانه اند که اهمال لحظهٔ راخسران ابدی می پندارند، جنبندگان این سفرزاد در راحله دارنددر خود شان و مقام شان مقام همان مقدرات است که قلم ازل در سوانحش نگاشته

و در اندراج خلقت نصب داشته است ، در مساع‌های کاوشگران علوم طبیعی (علوم فلسفی که فهم آن باطبیعت اندیشه انسان مربوط بوده و آن اندیشه و پژوهش محک امتیاز خط از صواب می باشد) غروران شعبده باز کمین کرده اند تا با شعبده بازیها پژوهشگران را بفریبند ، شعبده بازان سود د هر را زیان و زیان ها را سود جلوه داده اند خوش بخت کسی،گروهی، ملتی که چشم شان را تفنن شعبده بازی‌های دنیای فانی تسخیر نکرده و از رتق و فتق آن متاثر نگردیده اند تنها کسی به گروهی و ملتی در میدان رجاف برگ برنده وسعادت را دریافت خواهند داشت که دنیا را تنها مساغ برای عبور و مخزن توشه برای سفری که در پیش دارد ، بحساب آورد ، چه آنجا آه ، فیر و ناله و ندامت دردی را علاج نخواهد کرد ، انسان که جهل تعقیبش می کند و حس کنجکاوی دانش خواهی‌اش زبانه میکشد و رج های از مجهولات در پیشاپیش وی قرار دارد ، اگر مجهول را معلوم دارد اگر مجهول را معلوم دارد تنها چیزیکه آشکار

د محمد زمان مزمل لیکنه

د استانبول تیرمحد پاتی پیغور

پوښل شوی درباری چوتره لیدل کیده چی د پوښتنی وروسته پوه شوو چی دا هماغه دربارونه دی چی انسان به هغو ته په واسطو او تکلیفو خان رسولای شو او که به چی انسان هم دغه دربارو ته راورسیدو په پوره ادب او ویره به ولاړ و، ولی نور دغه تاوده دربارونه ساړه ووځوسیلانیان هغه هم د پیسخند په دو د ددی دربار په وړاندی څو لحظی دریږی او تیریږی .

که چی لږ وړاندی لاړو واقعاً د قصرونو په ابادی کی پخوانیو ترکانو خان ښه ستړی کړی و، د یوی مانی په تل کی چینی نفیس ظروف ایښودل شوی وو چی زما ملګری د هغو په لیدو وویل که چی خبره دلته رارسیدلی دبدبه او سلطنت هم له منځه لاړ .

که چی د مابنام وخت نژدی وه د صحابه ؤ او خلفاؤ په فاتحانه میراث او اثارو ژر ژر ګرځیدو هلته سو هغه توری ولیدلی چی د دنیا لوئی لوئی امپراطوری یی ړنګی کړی وی اوس په موزیم کی د تیت همتو د نندارې نه پرته هسی موزیم ته د راتلونکو کانرانسو په مخکی زمانی څولنه کړی وی .

د ال عثمان د ژوند او دبدبی وسائل دومره پریمانه ووچی انسان یی د اوسنی مغرورمدنیت د بدانجام په برخه کی پوره باوری کاوه د موزیم په غربی برخه کی یوه تعمیر ته ولاړو چی هلته بلاطلایی او صدفی فالتو تختونه د سیلانیانو د نندارې د پاره ایښودل شوی وو، ولی د مغرورو تا جدرانو پته هم نه لږیده ماسی ملګری ته وویل بلاتختونه فالتو پراته دی راځی چی یو یاد وه (. . .) نقل کړو، زما بل ملګری پدی خبره مسک شو او پوه شو چی زمونږ روان جنګ دی خدای نکړی چی د داسی غولیدلی منزل په سرحد کی ودریږی، نوره حوصله هم نه وه. وقت هم، په پوره ییره سود مابنام

د لمانځه په خاطر دغه ساړه دربارونه او فالتو تختونه او د یوه ستړی دوران د عظمت او ذلت وسائل د خدای د یاد په خاطر هماغه غربی بی باکه سیلانیانو ته پریښودل او په چتکی یو جومات ته ننوتو .

خو هغه لاکلاتر او سه محاصره کړی وه .

د سه شنبی په ورځ د ابی ایوب انصاری(رض) مقبری اوجومات ته ولاړو چا چی په سختو شرائطو او په عادی وسائلو د ادومره لوئی لوئی و چی لیری لیری فاصلی وهلی، د اسلام د لمړی پیړی په لمړی نیمه کی بی ځن ان دلته د بیزنطین د دبدبی د برجوری کلا د محاصری او فتحی د پاره رارسولای وه .

خدای خبرچی دی مجاهد صحابی په څومره طاغوتی ککری په زمکه وهلی وی او د جبارانو څومره مغرور صفونه به بی خواره واره کړی وی ! خدای شه خبر دی چی د خدای په مینه مست ابی ایوب(رض) په د بی زنطین ددی مغرور جبار د ماتیدو په خاطر څومره جنګونه شاته کړی وی؟! حتماً هغه څه چی دازړه ور او ناکراره مجاهدین د مدینی د مؤمنو یارانو را جلاکړی و هغه ددی د یوالونو او د دیوالونو د ننه پنا اخیستو طاغوتیانو د ماتولو مجاهدانه هیله وه . خو بیا هم د زاړه روم د غوسه‌ناک حصار بقایا ؤ ته چی استانبول بی د غیږی نه نیمه وتلی و نیږدی پروت و ! داسی ښکاریده چی د غربی مدنیت د څوو څپلی استانبول،په منځګی د محاصره فاتح. د روح د خوښی په خاطر،د ابی ایوب د جومات او زیارت مناروه،د هماغه پخوانیو مجاهدینو د بلند همتی او محاصری یاد تازه ساته، او سړی پدی پوره مطمئن کیده چی د غربی مدنیت له خوا محاصره اسلام به خپله ازادی اخلی، ځکه د هغه مرقد د دیوال بهر پروت وه او د بیزنطین کلابی لاتر او سه محاصره‌کړی وه.

دوه قاری او دوه مدنیته :

استانبول چی د ترکیی هیواد اروپایی برخه ده داسیا او اروپا ترمنځ د ارتباط کړی ده چی ابنائی سره جلاکوی او دذی اوبو په سرهسک پل جوړ دی ، ما او زما ملګرو هغه فاصله چی د اسلام فاتحینو څو سوه کاله وهلی وه پرځودقیقوکی ووهله او د اروپا او اسیا په دواړو برخو مولنډ سیاحت وکړ، او پوه شوو چی د جهاد او سیاحت ترمنځ څو سوه کاله فاصله ده ! !

د نړی پدی سیمه کی دوه قاری او دوه مدنیتونه سره نښتی چی دی دواړو تاریخو د نړی پدی برخه کی سخت ټکرولـه هم کړیدی ، پوځـل هغـه لوی او حوصله ازمیونکی ټکر چی د ابی ایوب نه پیل او د فاتح محمد په دوه رکعته نفل لمونځ د اسلام د بری پـه ویاړ سرته ورسیده، د مسیحیت او یهودیت هغه انتقام چی د مجهول الهویته اتا تورک پـه لاس بی د سلطان عبـدالحمید د مدنیت ساز خلافت اوشریعت په الغاء بی استانبول د بیزنطین نوی تهذیب بی دینـه حکومت «د علمانی» تـه وسپاره .

د یوی خوا سړی ګوری چی د بیګانه و په دامکی لویدلی اتا ترک سلطان په اروپائی سیمـه کی د یو قصر نه په زور ایستلی او د پله بلی خوا بی په اسیایی برخه کی د بحر ترغاړی یـوه قصر ته تبعیـد کړی چی بالاخره په هماغه قصر کی ئی د پلرونو په میراثی مدنیت د حسرت او ځانکدن سلګی ،

پوره غبرګی کړی د بلی خوا د همدی قصر تر خوا د بل تاریخی قصر د ننه چی د سلطان لـه ځای سره دومره فاصله نلری اتا تـرک هم هلته د خپلو تورو کړو له مخی د اوږد ځانکدن میچن په سینه ګرځولی او د ملت او تاریخ د سپکو سپورو بابتی یی په شا کړی .

د مجاهد سوغات :

په همدی ورځ سازیګر د فاتح په سیمه کی د سکندر د جامع ترځنګ مو د بناغلی اربکان سره د خصوصی ملاقات وعده وه نور مؤمن خوانان هم راغلی وو د تعارف وروسته حکمتیارصاحب دافغانستان د حالاتونه بناغلی اربکان په لنډو عباراتـو خبر او پـه پای کی یی هغه ته د جهاد او هجرت د ژوند نه د عکاسی یو البم ورکړ، او پخپله یی هغه صفحه په صفحه تشریح کړ، خوکله چی اخرینی صفحی ته چی خالی وه کـوم عکس پکی نه و ورسید اربکان ته یی وویل.

امید دی چی افغانستان ازاد شی او بیاد کامیابی د ورځی عکسونه درته راولیږو ترڅو هغه ددی البم پدی سپینـه پاتی صفحه کی نصب کړی .

حکمتیار صاحب د ورسره هیئت سره په استانبول کی .

د اربکان ارزو :

د مجاهدینو او اربکان خبرو خوند ور رنګ درلود ورور اربکان پخپله خبروکی مجـاهدینو ته ددی ټینګار وکړ چی د روسانو پرضد دا دروند جهاد چی امید دی موفق شی بیا هم دا وړ جهاد دی، تاسی مجاهدین هغه لوی جهاد ته بنه متوجه اوسی هغه چی د روسـانو د وتلو نـه وروسته راځی، هلته چی د اسلام د کامیابی او ناکامی اصلی سوال مطرح کیږی هغه چی اسلام په عملی ژوند کی خلکـو ته ښودل کیږی او وړاندی کیږی .

مومن اربکان چی په سیما کی یی د ترکی مومن ملت د برم درا ژوندی کولو هڅې قاطع اوځنډمنی ښکاریـدی او ربښتیا هم کیـدای شی د همغو ترکانو نه یو ترک وی چی په کرار کرار د غربی تمدن دربجن ټغـر د ترکی بعث د ضمیر او هیواد نه ټول او بیا دا میراثی هوډ نوی او خـوان ترکی نسل ته په میراث پریږدی. ډیر عاقبت بښونکی او د ارام شخصیت خاوند و، هغه ددی خبری چی اسلام د اسارت سره کرکه لـری دا ثبوت وړاندی کړ چی روسان پردی خاطر افغانستان ته راغلی ترڅو د اسلام مخه په بخارا او ثمرقند کی و نیسی خوکه هر څو روسان ددی نه ویـره ساتی ، دا مشهور

حقیقت دی چی ویژه خپل خاوند ته نجات نشی ورکولی، اربکان زیاته کړه : څو ورځی مخکی د گورباچوف اوریکان ملاقات تیر شو هغوی د وارو حتی د جهاد په رابطه خبری کړی، څکه هغوی یو د بل نه دومره نه ویریږی لکه دواړه چی د اسلام نه ویره لری.

حکمتیار وویل د انگلیسانو سرنوشت په افغانستان کی اوس د روسانو انتظار باسی حتماً به روسان په افغانستان کی ماتی خوری بناغلی اربکان کله چی د ترک او روس تیری ماضی ته پدی رابطه اشاره کوله وویل : مونږ هم په تیر دوران کی د روسانو سره دکریمیا ایالت د والی په خو له او مکاتبه رابطه ساتله، مرکزی حکومت داد څان د پاره کسر شان ګانه چی له روسانو سره مستقیمه مکاتبه ولری، زه باور لرم چی حتماً به روسان دی اصلی حجم ته را ګرځی او ارزو لرم چی د افغانستان مجاهدین به د روسانو څخه د جزئی په بدله کی محکوم ترکستان بیرته واخلی.

استانبول هم ویاړهم پیغور :

څو ورځی پرله پسی مو د استانبول د عظمت ډک تاریخ او مدنیت په سولیدلی زړه ولید انسان هلته عجیب تناقض رانغاړی کله چی می په استانبول کی د خلکو د ژوند او ددی تاریخی ښار د پرونی مجد نه څه ولیدل او څه واوریدل کټ مټ می د «مکتوب» د اسلامی مجلی هغه عنوان سترګو ته ودریده چی لیکلی وه .

«داستانبول په کوڅوکی سړی شرمیری»

واقعاً کله چی د ایمان رڼا د انسان په زړه او ضمیرکی ځای ولری خبره همداسی ده د یوی خوا د هری کوڅی په سر اواخر کی هسکی مناری او ښکلی جوماتونه د سړی سترګو ته دریږی ، دو مره ډیر جوماتونه چی نور سړی نشی کولای و پوښتنی چی دا جومات چا جوړ کړی او هغه چا؟ دا هسکی هسکی او د معماری په ډیر دقیق طرز دریدلی مناری او جوماتونه د یوی خوا سړی د اسلام هغه پرونی تاریخ ته راستنوی چی د اروپا پدی برخه کی بی کفر او د خدای دښمنان په ګونډو کړی هغه ورځی د سړی په یاد وی چی د عثمانی خلافت په غیږکی د بالقان د جزیری هیوادونه . البانیا د یوګوسلاویا او روس څنی برخی عربی ټوله نړی تر المغرب پوری د همدی سیاسی مرکز نه اداره کیدله ، داسی فکرکوی چی استانبول د عظمتونو خاونګووه او د مسلمان نسل نه هیریدونکی ویاړ، ولی د بلی خوا د همدی تاریخی او په جوماتونو ډک ښار په کوڅو او واټونوکی د لاروی سترګی او نظر په داسی ترکی نجونو او هلکانو لویږی چی د غرب او هالیوډ په اخرین موډل بی څان سنبال کړی، سرلوڅی او څان لوڅی مست او بی پروا روان وی فکر کوی چی په استانبول کی نه د لندن یا پاریس په کومه برخه کی روان یم ، داسی پرطبیعی ډول په کوڅو او واټونوکی کی هوښیار او معتمد لاروی نشی کولای دکوڅو او سړکونو په سرد هسکو مناروویاړ د کوڅو په د ننه کی د بی حیا مد نیت په لاس کی د مسخره شو یونجونو د سپک پیغور نه جلاووینی.

نوریا...

ژباړه : محمد خلیل

بنیادی عیبونه او د هغې اصلاح

درنو لوستونکو !

دغه مضمون د مولانا ابو الاعلی المودودی(رح) پی مشاله اثر «اسلامی تحریک کا کامیابی کی شرایط» پوی برخی ژباړه ده چی د اسلامی تحریک د غړو پر بنیادی عیبونو او د هغې په سمون او اصلاح بحث کوی ، هیله من یو د اسلام د لاری داعیانو او غازیانو ته د نفس په اصلاح کی گټور ثابت شی . «اداره»

کبر او غرور : لومړی او ترټولوبدعیب چی د هری نیکۍ جړی له بیخه وباسی ، کبر ، غرور ، ځان ښه او لـوی ده دا له سره شیطانی جذبه ده چی د شیطانی کارونو لپاره موزونه ده د نیکی یو کار او عمل هم له دی سره نشی کیدای څکه چی لوی پوازی د لوی خدای (ج) لپاره مناسب ده ، په انسان کی لـوی بیلـه دروغ نـه بـل څه نه ده ، کوم سړی او یا ډله چی د دروغو په جال کی نښتی وی هغه د الله(ج) له هرډول مرستی او تائید نه بی برخی پاتی وی،څکه چی د هغه (ج) په لـوړ د خپلو بندګانو په منځ کی ترټولـو بـدشی لـوی ده ، نتیجه یی داکیږی چی پـه دی بیماری کی اخته خلک د سمی لاری له هـدایت نـه بلکل بی برخی پاتی شی ، هغه‌پرله‌پسی د بی عقلیواوګناهونو مرتکب ګرزی تردی چی په نتیجه کی له ناکامی سره مخامخ کـیږی ، د دی نتیجه دا هم کیږی چی خـدادی (ج) له خلاتو سره په سلوک او رابطه کی چی هرڅوله هغه د کـبر او لـوی اظهار کیـږی همدومره‌یی پرخلاف نفرت را ولاړیـږی ، تـردی چی د خلکو په نزدمبغوض او رټل کیږی اوددی وړنه پاتی کیږی چی اخلاق اثریی په خلکو کی پاتی شی .

د خیرکار کونکو ته دغه بیاری له څـو لارونه راځی، کم ظرفه خلکو ته دغه‌بیاری په دی لاره راځی چی‌که د دوی دینـی او اخلاق حالت د شاوخوا ټولنی په نسبت‌ترڅه اندازی ښه‌کیږی، او د قدروړڅه کارونه هم ترسره کوی‌خوکله چی اعـترافـیی د نـورو خلکو له ژبو څخه اوریدل‌کیږی نو شیطان د هغو په زړونو کی وسوسی اچول پیل‌کړی چی ته خو اوس دیر لوی سړی شوی‌یی او د شیطان په لمسون هغه خپلی خبری اوکړه وړه په خلکو پورته‌کړی ، په همدی ډول‌هغه عمل چی د نیکی پـه انګیزه او جذبه پیل شوی وی وړو وړو پـه غلطه لاره بانـدی روانیږی ، دوهمه د سرایت لارەیی دا ده چی یو څوک په نیک نیت د ځان اودخدای(ج) د مخلوق د اصلاح لپاره زیار باسی کله‌یی‌چی په شخصیت کی څـه ناڅـه بهبود راځـی او تر یوه حده د نورو خلکونه ممتاز شی او څه ناڅه یی خدمتونه هم د قدر وړشی دا دامی امور دی چی فطرتـیی د احساسولونه پرتـه نه شی پاتی کیدای او خامخاپه‌یی حس‌کوی ، د نفس یـوه ذره لمسون یا هغه په غـرور او تکبر بدلوی چی دیر وخت داسی‌صورت مخی ته راځی چی کله مخالفین د هغه‌په‌مخـکی څه خندونـه را پیدا کـوی نو هغه‌ځیلو کارناسو سند د خلکو په مخ کی‌ږدی؛ که څه هم د هغه خـبری رښتیا وی خوزده د نیکیو د ښودلونه خالی نه وی په دی کی یوه ذره بی اعتدالی هم سړی د جایز حدنه لری‌کوی او د تفاخر حدودو ته یی رسوی چی دا دیر خطرناک حـالت دی ، او چـارەیی ضروری ده پـه لانـدی ډول کـیدای شـی د دغـه مزمنی بیاری چاره وکړو .

د بندګی احساس :

هر تنظیم او هر فرد تـه پکار دی چی په دی خبره ځان پوه کړی چی څوک د زړه‌له اخلاصه د ټولنی د اصلاح لپاره قیام کوی نو په هغه کی به نه یوازی دا چی د بندګی احساس موجود وی بلکی په زړه کی بـه دا

احساس همیشه ورسره تازه او ژوندی وی چی لویی یوازی د لوی خدای (ج) د ذات لپاره مناسبه او خاصه ده ، د بنده مقام له عاجزی او احتیاج پرته بل څه نه دی ، که په چاکی کوم بنه والی موندل کیږی نو هغه د الله (ج) فضل دی ، د فخر پرځای د شکر ځای دی،په‌دی‌نعمت باندی دالله(ج) حضور ته د شکرانی پځای لا عاجزی پکار ده ، او دغه لږغوندی نیکه سرمایه هم باید د خدای (ج) په لاره کی په کارو لویږی‌ترڅو الله (ج) نورهم‌مهربانی‌وکړی او دغه‌سرمایی ته ترقی ورکړی ، نیکی‌کول او بیا په هغه مغروریدل په اصل کی هغه په بدی بدلول دی او دا د پرمختک په ځای د تنزل لاړه‌ده.

۲- د نفس سره حساب :

د بندګی له احساس وروسته چی انسان د لویی او کبر نه ساتی دوهمه لاره د نفس سره حساب دی ، څوک چی د خپل نفس سره محاسبه کوی او د خپلو بیګنو سره سره هغه خپلی سهوی او خطا وی شمیری او وینی نو هغه هیڅکله هم د ځان خوښونی‌او تکبر نه بچکار کیږی .

۳- په نبو کسانو نظر :

د دغه غلطی انګیزی د مخنیوی لپاره یوه بله لاره هم شته هغه دا ده چی انسان باید یواځی ټیټ والی ته و نه ګوری د چا نه چی هغه ځان لوړ او اوچت ګڼی ، بلکی د اخلاقو هغو او چتو رتبو ته دی هم وګوری چی د هغو په وړاندی تر اوسه ډیر ټیټ پاتی دی ، په اخلاق او روحانی درجو کی بی شمیره ټیټی درجی هم شته او لږی هم ، ترټولو بدسری هم که ټیټو درجو ته پام وکړی نو دومره ډیری ښه‌یی وینی چی په خپل ځان به فخر وکړی ، د همدی‌فخر نتیجه بیله دی نه چی سړی پخپل حال‌مطمئن و پاتې شی بل څه نه ده ، دښه والی زیار خو پریږده بلکی شیطان دا دادورکوی‌چی تراوسه ټیټو درجوته د رسیدو او نزول‌لپاره ډیر وخت دی ، دا فکر یواځی هغه‌خلک کولای شی چی د خپل پرمختګ دښمن وی د ترقی ریښتونی مدعیان تل د ټیټو درجو پرځای لوړی ای اوچتی خواته ګوری ، چی هری یوی ته د رسیدو سره سم نور لوړهم تر نظر ورځی چی د هغو په لیدلو سړی د فخرپرځای د خپلی پستی اوټیټوالی‌احساس په زړه‌کی تلوسه پیدا کوی اوهمدغه‌تلوسه‌یی د نور او چتیدو لپاره لاهڅوی ، له دی‌ټولو سره دا هم ضروری ده چی په دی معامله‌کی تنظیم تل د تیارسی په حالت کی وی ، په خپله دایره کی د کبر ، لویی ، فخر اوغرور د بچکاره کیدو څخه خبر واخلی او په وخت بی چاره وکړی ، **مګر د چاری هلی ځلی بی داسی وڼه شی چی په خپلوکی دمصنوعی انکسار او نمایشی تواضع بیماری پیدا شی د کبر له دی بدترین شکل.بل نشته چی د مصنوعی او نمایشی تواضع پرده ورباندی غورپدلی وی .**

ځان ښودنه اوریا

دوهم لوی عیب چی د خیر د جړوپه ایستلوکی له کبر نه کم نه دی هغه دادی چی سړی نیکی د ځان ښودنی او نمائش لپاره وکړی ، او مطلب یی پکی له خلکو نه د تحسین‌او شاباش اخستل وی، دا کاریواځی د خلوص څه چی د ایمان ضد دی‌ځکه‌ورته پټ شرک ویل شویدی ؛ په خدای (ج) او آخرت باندی د ایمان لازمی غوښتنه دا ده چی انسان یوازی د خدای (ج) لپاره کار وکړی او له هغه خدای (ج) نه د اجر امید وکړی د دنیا پرځای د آخرت لوری‌ته نظر وکړی .

ریا کار انسان د خلکو رضا خپل‌مقصود ګرزوی او له خلکو نه د اجر غوښتونکی‌وی او په دنیا کی دخپل عمل اجر د نامه‌شهرت، ځان ښونی ، اثر او نفوذ ، جاه او جلال په شکل لیدل غواړی ، چی معنایی دخدای(ج) مخلوق له الله (ج) سره شریک ګرزول دی او یایی د هغه سیال‌ګڼلی دی، بچکاره خبره ده چی په دی صورت کی که انسان هرڅومره د الله د دین خدمت‌وکړی هم نه‌دخدای(ج) لپاره دی او نه د هغه د دین لپاره او نه‌یی شمار د خدای (ج) په نزد په نیکوکارونو کی کیږی ، یوازی دانه دی چی دا ناپاکه او ناوړه جذبه د نتیجی پـه اعتبار عمل ضایع کوی بلکی په حقیقت کی له دی سرمښه کول ناممکن دی ، د دی جذبی فطری خاصیت دا دی چی سړی له کار نه د هغی مشهوریدو ته ډیر اندیښمن کوی ، هغه کار خوښوی‌چی ډډوروی پـه دنیا کی ووهـل شی شاباش او آفرین ورباندی وکړی، پټ‌کارچی‌له‌خدای(ج) نه پی پرته چاته پته نه وی د هغه په نـزد کار نه دی، چی په دی ډول د سړی د عمل دایره یوازی په هغوکارونوکی‌چی‌مشهوریږی محدوده پاتی کیږی چی دخپل‌مقصد حاصلولو څخه وروسته‌ئی پخپله هم له هغی سره کومه دلچسپی پاتی نه شی ، د کار پیل که څـه هم پـه ډیر خلوص شوی وی خـو د دغه بیماری په لګیدو خلوص په دی ډول‌خوری لکه‌«وچکی»چی د سړی **د ژوند قوت ختموی او خوریږی، بیا ده ته دا ممکنه نه وی چی** په پته کی به هم د خلکو تر نظره نیک پاتی شی او کار دی د فـرضیت پـه اساس ترسره کړی، بلکی هغه هرڅه د خلکو د شاباشی‌او د هغه د نمایشی قدر په تله‌تلی،په‌هرمعامله کی یوازی دی ته‌ګوری چی دنیا کوم روش خوښوی، او د داسی‌کارتصور هم ورته‌ناممکن دی چی هغه په دنیا کی د خلکو ترنظرښه‌نه وی اګر چی زړه‌یی پـه کامله ایمانـداری سره د هغه کار د کولو جوازهم ورکړی .

په ګوښـو کی ناست د الله الله وینـونکـو خلکو لپاره د دی فتی نه ګوښه کیدل‌آسانه دی، خو هغه خلک چی د ټولنی په متن

کی په اصلاحی تنظیم او عمل لاس پوری کوی ، هغوی هروخت پـه دی خطره کی مبتلاوی چی‌که به د دغی«حرق» میکروبونه د هغه په بدن کی نفوذ کوی ، په هرحال ورته د هغو کارونو کـول هم ضروری دی چی د خلکو په نظر کی عام دی او هغو ته د خلکو همفکره کولو او د هغوی د مرستی حاصلولو زیارهم ضروری دی ، هغه په دی خبره هم مجبور دی چی د خپلو کارونوراپور نشر کړی ، څه ناڅه خدمتونه یی په دی‌لاره کی وی چی ورته د خلکو مراجعه زیاته شی او د ژوبو څخه د ځان لپاره د تحسین کلمی واخلی ، هغه له مخالفتـونـو سره هم مخامخ کیږی چی د خپلی دفـاع لپاره اگرکه دزړه له‌کومی له وی له مجبـوری نـه د خپلوښو ارخولو ښکاره کـول ورتـه ضروری وی په دغو حالاتو کی داڅـه آسانه کار نه دی چی شهرت دی وی اثر او موجبه‌یی دی له وی ریا او ځـان ښکارول دی وی مگـر د هغه لپاره د کار کـولـو بیماری دونـــه لګیږی ، مقبولیت دی وی مگر د هغه مقصود تـرسره نه شی ، د خلکو شاباس او تحسین دی وی مگر د دی د حصول فکر او پروا دنه وی، د ریا د پیدا کیدلو اسباب دی ځلورو وارو خواوته لنگر اچولی وی مگر د ریا نه دی سړی خپله لمن پاکه وساتی.

د دی لپاره د ډیری ځیرنی ، ډیری توجه او ډیر زیار ضرورت دی پـه دی معامله کی لږغوندی لتی او سستی‌بدن‌ته‌دریادمکروبونو لاره خلاصوی چی په لاندی‌ډول‌یی له شرنه ځان ژغولای شو :

انفرادی کوښښ

له دی بیماری نه د بچ کیدلو لپاره‌انفرادی زیارهم په کار دی او تولنیز هم، د انفرادی کوښښ طـریقه دا ده چی سړی د څـه ناڅه د داسی نیکو اعمالو التزام وکړی چی زیات نه زیات پـه پټی سره وشی او تـل د خپل نفس‌حال اخستلو نه وروسته‌وگوری‌چی‌د هغه زیاته دلچسپی په هغو پټونیکیوکی‌محسوسیږی ... یا په هغو نیکو کی چی د عامو خلکو په نظر کی راځـی ، که چـیږی دوهم صورت وی نوسړی د سمدلاسه پوه شی چی پکی ریا اثر کړیدی او د الله(ج) په مرسته دی په پوره قوت د دغی کیفیت نه د نفس بدلولو کوښښ وکړی .

تولنیزی هلی‌ځلی :

د ریا سره تولنیزی مبارزی ، گډهانـد او ډله ایزی‌هلی‌ځلی په دی ډول دی چی‌تنظیم پخپل چاپیریال‌کی‌ریاکارانه الګیرنی‌اورحجاناتو ته هیڅری ځای ورنه کړی په خپلو کارونو کی اظهار او اعلان یـواځی پـه خپلو حقیقی ضرورتونو پوری محدود کـړ شی که چیږی په تنظیمی کارولو دشوق او نمایش لږغوندی اثر هم محسوس شی نو سمدلاسه دهغه‌ځینوی رکړی، په تنظیمی مشوروکی د هیڅ چیږي دا خبره کنایتاً او اشارتاً ونشی چی فـلانی کار ځکه کول پکار دی چی هغه د مقبولیت ذریعه ده او فلانی کار دی ځکه ونشی چی خلک دا کار نـه خـوښوی، د تنظیم داخلی چاپیریال ته داسی‌پکار دی چی دخلکوتعریف او مذمت دواړو نه ډبی پروا کارکولوذهنیت پیدا کړی او دی ذهنیت ته دی داسی وده ورنکړی چی په غندلو بی‌پروا اودل شکسته شی او له تعریف او ستاینی نه‌قوی‌اوخوښ له دی سره که چیږی ځنی افـراد په تنظیم کی داسی و موندلی شی چی پـــه هغوی کی دریابوی محسوسیږی نو د هغوی د همت‌لوړ ولوړځای‌دهغوی‌دعلاج کولونکرضروری‌دی.

بدلیتی :

دریم بنیادی عیب بدنیتی ده چی‌هیڅ قسم وربانـدی د خیر مانی نه شی جوړ یـدلای ، د خیر کار یواځی په داسی خالص نیت سره کیدای شی چی په دنیا کی نیکی خوره شی اومور د دی لپاره هلی‌ځلی کولو سرمدالله(ج) په نزد سـرلوړی و اوسـو ، پـدی نـیت کی باید خپل ذاتی یا اجتماعی غرض موجـود نه وی، دنیا وی فائده په نظرکی نه وی‌تردی پوری چی د دغی خیر مقصد لپاره بغیردځه تأویل نه خپل ځان دځه ډول‌گتی‌غوښتونکی یا هیله من نـه وی، دا شانته هره یوه طعمه نه یواځی دا چی د خدای(ج) په نزددسړی اجر ضائع کوی بلکی په دنیا کی هم‌په‌ناوړه نیت سره‌کوم صحی کار نه شی کیدلای نیت خرابی خامخا په کاز باندی اثـر آچوی‌اودکار له خرابی سره په جدوجهد کی بریالی‌کیدل هم ناممکن وی چی اصل‌مقصدئی د پدیولړی کول او د هغه پرځای ئی نیکی قائمول دی.

دلته بیا همغه‌کراو مخی ته راځی‌دکومو یادونی چی مونږ پورته کړیدی د جزوی‌نیکی لپاره د کارکولو په صورت کی دنیت‌پاکول ځه سخته خبره نـه ده له الله(ج) سره لـږ غوندی تعلق او ربتونی جذبه هم ددی‌لپاره کافی کیدای شی، لیکن دکومو خلکـو مقصد چی د تول هیواد د ژونـدانـه نظام اصلاح کول وی او د هیواد تولی چارې‌ئی د دین په بنسټونو باندی درول ځواړی ، نو د دی مقصد دحصول لپاره یواځی د افکار و تعمیر یا یواځی تبلیغ او تلقین ، یایواځی داخلاقو د اصلاح لپاره کوښښونه کفایت نه کوی، بلکی ورسره هغو تـه خامخا پکار دی چی د هیواد د سیاسی نظام مخ هم د خپل‌مقصد لوری ته په مستقیم یا غیر مستقیم ډول سره د آړولو جدوجهد وکړی، ترڅو چی اقـتدار یا په مستقیم ډول د ده په لاس کی راشی‌یاد داسی ډلی په لاس کی ورشی چی دوی تـه د هغه ملاتړ حاصل وی .

د دواړو صورتونو ځخه چی‌هر یو صورت وی د اقتدار تصور د سیاسی نظام له بدلون ځخه جـدا نـه شـی کیـدای ، اوس د ژور دریاب په منځ کی د دریدلو سره هم د لمن نه لوندولـو معامله ده چی یـو تنظیم دا کار

د زړه له کومی وکړی او بیاهم ددی تنظیم د کارکوونکو انفرادی نیتونه، او دټول تنظیم جموعی نیت، د خپل خان لپاره د اقتدار غوښتلو خیری پری نږدی دا کازله نفس سره ډیره لویه مجاهده د زړه او روح ډیره لویه تزکیه غواړی.

پدی معامله کی هم نقطه نظر پیدا کولو لپاره په ظاهره ددو همشکو شیانو جوهری فرق په ښه شان ذهن کی کینول پکار دی. دا خبره خو ښکاره ده چی په ټول ژوندانه نظام کی تبدیلی غوښتوونکی د لوړو تبدیلیو سره سره په سیاسی نظام کی هم له تبدیلی غوښتلو څخه په هیڅ ډول لاس نه شی اخستلای، او دا هم ظاهره ده چی د سیاسی نظام تبدیلی ستاسونه د دی کار غوښتونکی دی چی په خو اقدار د هغوی په لاس کی وی، او یا د هغوی د خوښی هغو خلکوته منتقل شی چی د دی تبدیلی هیڅ له من وی، لیکن دخپل خان لپاره اقتدار غوښتلو کی او د خپلو اصولو او نصب العین لپاره په اقتدار غوښتلو کی ډیر لوی فرق دی ، د اصولو اقتدار اګر چی عملاً د اصولو علمبردارانو اقتدار وی بیاهم د اصولو اقتدار غوښتل او د دی عملبردار خپل خان د پاره اقتدار غوښتل په حقیقت کی دوه جدا شیان دی چی پکی د روح او د جوهر ډیر لوی فرق دی ، د نیت بدوالی په دوهم شی کی دی نه اول کی، او مجاهده نفس چی د کوم شی لپاره ضروری ده هغه دا ده چی وړومبنی شی لپاره د سرور کولو په صورت کی هم د دوهم څیز احساس قدر یی هم په زړه کی را نه وستلی شی، د نبی اکرم ﷺ اودهغه اصحابو مثال زمونږ په مخ کی دی هغوی د جموعی نظام ژوند د بدلولو او د اسلام په اصولو قائمولو لپاره جدوجهد کړیدی ، دا څیز د سیاسی غلبی او د اقتدار غوښتونکی وه ځکه چی په پوره ډول دډین غالبول لدی نه پرته ممکن نه وه او عملاً د دی هلوځلو په نتیجه کی اقتدار د هغوی لاس ته هم راغی لیکن د دی سره سره کوم ایماندار سړی دا شک قدری هم نه شو کولای چی د هغوی د جدوجهد مقصد خپل «اقتدار» وه د خپل خان لپاره اقتدار غوښتونکو څخه د تاریخ پانی ډکی دی په تاریخ کی د هغو لټولو څه ضرورت نه دی ځکه، چی اوس هم زمونږ په مخ دنیا کی ډیر موجود دی د اقتدار لاس ته راوړونکو که عملاً دیوی واقعی په حیث سره وکتل شی نو ددوارو ډلو ترمنځ څه فرق نشته، لیکن د نیت په لحاظ سره په دوارو کی عظیم الشان فرق دی پدی فرق باندی د دوارو کردار د هلوځلو دوخت کردارهم اودکامیابی د کردار هم نه منکر کیدونکی شهادت او ګواهی ورکوی، کوم خلک چی په ربښتونی زړه داسلام د اصولو مطابق د ژوندانه نظام ټول اقتدار غواړی هغوی ته پکار دی چی فرد فرد هم دا فرق ښه و پیژنی او خپل نیت سم کړی او د هغوی تنظیم هم په جموعی ډول ددی کار کوښښ وکړی چی د خپل خان لپاره «د اقتدار» نیت په هیڅ صورت کی د دوی په چوکاټ کی ځای پیدا نه کړی .

رشک بهاران سبز

و امیدواریم روزی بـه یمن ایثار
و قربانی بهاریان قهرمان فلق تابان
«بهار ما» قلب تیره پائیز و پائیزیان
شب گرا را بیشگافـد و زغن زادهگان
سیه دل شکست خـورده و شرمسار
سرزمین شهید پرور ما را ترک نمایند.
و آنگاه !!

خورشید جهانتاب بهاران «بهار»
برکشور خونین کفنان جاویدانه
خواهـد تافت و چلچراغ فـروزان
لاله های داغدار برفرازگور رفتهگان
وفامند ما عاشقانه خواهد سوخت !!

* * *

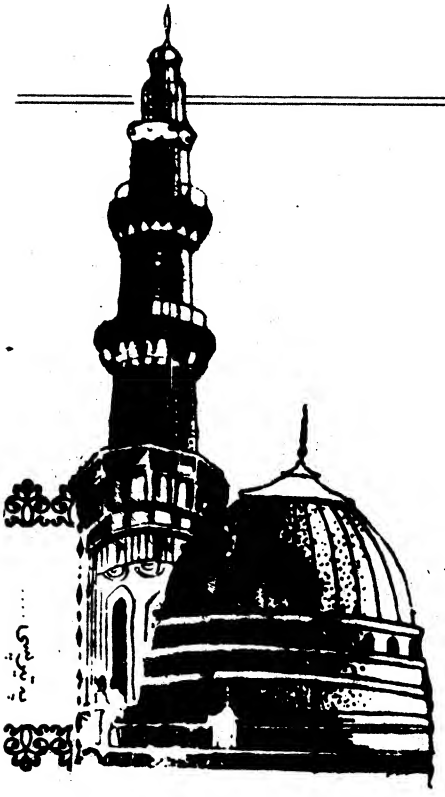

ربښتینی اتلان

یدأب فیها قائما وقاعداً

ومن یری عن الغبار حائدا

ژباړه : څوک چې په ناسته او ولاړه د جومات پـه جوړولو لګیاوی ، له هغه چا سره هیڅکله برابر نه دی ، چې ځان له خاورو او د وړونه ساتی».

عمار(رض) چې د جومات په یوه کونج په کار بوخت و، همدا شعرونه یې په لوړ آواز ویل ، د پیغمبر اکرم (ﷺ) له یارانـو څخه یوکس داسی وانګیرله ، چې ګنې عمار په ما پورې څـه وایي ، پرې و زبرګ شو او ستغې سپورۍ یې ورتـه وکړې ، رسول الله (ﷺ) په غوسه شو وې فرمایل :

«له عمار(رض) سره څـه کار لرې ، عمار دی جنت ته بولی او ته یې دوزخ ته.! عمار(رض) ما ته د دوارو سترګو په څیر ګران دی» .

بنکاره ده چې پیغمبر اکـرم (ﷺ) تـه یو مسلمان تردومره جډه ګران وی ، دا ددی نښه ده ، چې د هغه ایمان ، د نفس لویښت ، د چـال چلن سمون او له خـدای (ج) او رسول (ﷺ) سره یې مینه تر بشپړتیا رسیدلی ، او د ازمیښت له بڼې نـه روغ او سرلوړی وتی دی ، عمار هم هدا سی و .

خدای (ج) ورته په نیکی هدایت کړی و ، او په ایمان او اعتقاد کی دومره رسیدلی و ، چې رسول الله (ﷺ) بې ایمان ستایه ، او د ملګرو ترمنځ یې بیلګه او ساری ښوده فرمایلي :

«د عمار پرپله لار شی» .

مؤرخان عمار(رض) داسی را پیژنی :

لـوړ ، دنګ سړی و ، آبی رنګه سترګی یې وی ، مزبوت او غښتلی و ، غلی و اوکم ګړیده .

اوس بـه ووینو ، چـې د دغـه دنګ ، او لـوړ ګړیدونکی اتل ، د آبی سترګو او لویی سینی د څښتن ژونـد څنګه تیر شو ، هغه اتـل چـې د خورونـو لرزوونکیی نښې یې لا تراوسه پربدن پاتی وی ، د ده د اریانوونکی تینګار او ځانګړی لویښت مسند ګنـل کیـده .

ووینو چې د رسول الله (ﷺ) صمیمی ملګری او ربښتینی مسلمان او بې ساری سرښندوی څرنګ تیرشو؟

هغه پـه ټولـو جنګونـو کی د رسول الله (ﷺ) ترڅنګ تـوره چلوله ، او پـه بدر ، احد ، خندق ، تبوک او نورو جنګونو کی یی برخه درلوده .

د رسول الله (ﷺ) تـر رحلت وروسته یی هـم له کفارو سره په جنګونو کـډون کاوه ، له ایران او روم سـره د مسلمانانو پـه جنګ کی بـه پـه لومړنی سرکی ولاړو ، عمار[رض] پر زړه وری سرتـیری چـی د توری ګوزارپی کله هم بی نښی نه لګیده او امانتکاری سربیره یو پرهیزګار او درونـد مسلمان ګڼل کیـده ، چی هیڅ رابنکون او میل نشوای کولای ، چی د خدای (ج) له لاریبی واړوی .

عمار[رض] د حضرت عمر[رض] د خلافت پروخت د هغه له خوا **د کوفی د والی**پـه توګه او **«عبدالله‌بن‌مسعود[رض]»** د کوفی د مالی مسئوول په توګه وټاکل شول .

حضرت عمر[رض] دکوف والو په نامه یولیک ولیکه ، چی د نوی والی پـه توګـه یی د هغه د تقـرر داسی زیری ورکړ :

«عمار یاسر[رض]می تاسی ته امیر او ابن مسعود[رض]می معلم او وزیـر وټاکه . دا دوه کسه د رسول الله (ﷺ) خواږه یاران او پـه بدر جنګ کی له ګـډون کوونکیو څخه دی» .

عمار[رض] په خپل منصبکی د اسلامی ښوونو لهڅی چلن کاوه ؛ خو د ده دا کـړندود (طرزعمل) پرځینو دنیـا پرستوګران پریووت نژدی و ، چـی د ده پرضد توطئه او بغاوت وکړی .

د عمار[رض] حساس او ستر منصب نه یـواځی د ده د لوبی او تکبر لامل کیده نه ، بلکی د ده پر تقوی او زهدیی زیاتوب راووست . «ابن ابی هذیل چی چـه کوفه کی د عمار[رض] له همعصرو څخه و وایی :

«عمار[رض] به پـه کوفـه کی د خپـل ولایت پر وخت با درنګ اخیستل ،،و به یی تـرل او پـه شا بـه یی کاله ته وړل» .

یوه ورځ په کوفه کی د ولایت په شپو کی ورتـه د چم ګاونډیو سړی «غوږ پو چی» ووایـه ، او پـه هغه غـوږ پـوری یی ورته ملنډی وکړی ، چی پـه «یمامه» جنګ کی د دشمن په ګوزار پری شوی و ؛ خو ده سره له دی چی د ښار د چارو واګیی پلاس کی وی ، ورته وویل :

«زما په هغه ښه غوږ پوری دی ملنډی وکړی ، ځکه همدا غـوږمی د خـدای (ج) پـه لار کی پری شوی دی» .

هو هغه خپل غوږ د یمامی جنګ په ورځو کیچی د خپـل عمر لـه خـوږو ورځـوځنـیی ګـڼله ، لـه لاسه ورکړ .

دا پیښه هغه وخت وشوه ، چی دغه لـوړډنګ ، زړه وراومیړنی‌اتل دبریښنا غوندی د «مسلیمه‌کذاب» لښکریان پرځمکه را پرځول او د توری له څوکی یی مرګ څڅیده ، هغه به چی ولیده ، چی مسلمانان غږند دی ، د سر تیریو په لیکو کی به یی چغه کړه ، او جنګ ته بهیی وهڅول ، د اسـلام لښکر به د ده پـه تودو ساند و او کوکو له ځایه پاڅید او پرغلیم به ورشنی شول .

«عبدالله‌بن‌عمر» وایی .

د یمامی جنګ پر ورځ می عمار (ﷺ) ولید،چی پر غټ‌کټ ناست دی، چغی وهی : «ای مسلمانانو! له جنت نـه تښتیء ؟ زه عمار بن یـاسر یم ، مـاتـه راستا نه شیء ...»

«دا وخت می‌ولیده ، چی د عمار[رض] غوږپری شوی دی ، او اخوا د یخوایی توپونه وهل» .

هر څوک چی د ستر پیغمبر محمد ﷺ ، دبشری

تولنی د لارښود او معلم په باب په اوړو کی څه شګه لری ، د هغه (ﷺ) د دغه شان پیروانو او یارانو په وړاندی دی ودری او ځان دی وپوښتی .

آیا له ګران پیغمبر او د بشریت له ستر لارښود پرته څوک کولای شی ، داسی غوره وګړی وروزی؟ داسی وګړی ، چی کله چی د خدای (ج) په لارکی د جنګ ډګر ته ورکوزیدل ، داسی پرمخ تلل ، لکه چی د مرګ په لټه کی وی ، نه د بری ، او چی کله په حکومت او واک ته رسیدل ، د کونډو میږی یی لوشلی او د یتیمانو ډوډۍ یی پخوله .

او چی کله به د عمار[ر] غوندی والی شو، اخلی پخلی بهیی پرخپلو اوږوؤ . او یا لکه سلمان ﷺ دخپلی رتبی او تولنیز دریځ پرخلاف به کیناستل او د کجورو له پانونه بهیی کاری،او توکری،جوړولی.

رښتیا چی د پیغمبر (ﷺ) او هغه قانون په وړاندی ، چی دوی یی وروزل ، د درناوی سرتیټول په کار دی .

په کار ده د هغه خدای (ج) په وړاندی پر څمکه د ستاینی تندی ومښل شی چی دوی یی په دغسی ښیګړو سره ممتاز او د غوره امت یعنی اسلامی امت مخکښ کړل .

«حذیفه بن یمان[ر]» چی د زړونو په «ژبه» پوه ؤ حذیفه بن یمان[ر]»چی دمرګ پربستر د ژوند وروستی شیبی تیرولی ، ورته شاوخوا ناستو مسلمانانو تری پوښتنه وکړه: «که خلکوسره اختلاف وکړ، د چالیار ونیسو ؟»

حذیفه (ﷺ) چی وروستی خبری یی پر ژبه وی ،

وویل : «د عمار[ر] له پیروی لاس وانه خلی؛ ځکه هغه چی ترڅو ژوندی وی ، هیڅکله له حق نه نه جلاکیږی» .

هو عمار[ر] هیڅکله د حق له محور نه نه جاروت ، او دادی د ژوند د ویاړمن کتاب پانی یی اړوو ، او د ستر ژوندانه غوره نښی نشانی یی څیړو ، راځئ چی د ژوند وروستی نداری ته یی ورنژدی شو .

خو له دغی په زړه پوری نداری ستړه چی د عمار (ﷺ) د سترتوب ، میړانی ، بشپړتیا ، سرښندنی ، تینګار او د مقام او فضیلت نښه ده . تر ټولو د مخه یوه بله نداره چی تردی لومړی او سریزه ګڼل کیږی تر سترګو تیره کړو .

دا پیښه په مدینی ښار کی د مسلمانانو په مشتیدو پسی جوخته چی رسول اکرم (ﷺ) او یارانو او ګرانو پلویانویی په مدینه کی د جومات او خدای د کور پرودانو لاس پوری کړ را منځته شوه .

مسلمانان خو طبعاً د جومات په جوړولو کی په خاورو او د وړوکړیدل ؛ خوزړونه یی له نور او ښادی ډک وو او شونډی یی د خدای(ج) په شکر او ستاینه لګیاوی .

ټول په ډیره خوشالی او امید په چارو بوخت وو، له لری ځایه بی تیزی راوړلی ، خټه یی جوړوله ، په منډه یی د دیوالونو پخسی او چتولی ، او ځای پرځای به ډله ډله په چارو بوخت وو . کومه سنډره بهیی چی د زړه له کومی په لوړ آواز ویله ، پهفضا کی یی انګازی کولی :

لئن قعدنا والنبی (ﷺ) یعمل
لذاك منا العمل المضلل

ژباړه : که موږ کینو او پیغمبر (ﷺ) کار وکړی ، بدکار به موکړی وی .

دا شعر بهیی پرله پسی تکراراوه او زمزمه کاوه ، بیا بهیی په بل آهنګ غږ پورته کړ :

اللهم ان العیش عیش الاخرة
فارحم الانصار والمهاجرة

ژباړه : «خدایه! ریښتینی ژوند، خو د اخرت ژوندی دی، پر انصارو او مهاجرو ورحمیږی».

بیا به د دریم غږ راپورته شو :

لا یستوی من یعمر المساجدا
یدأب فیها قائما و قاعداً
ومن یری عن الغبار حائدا

ژباړه : «څوک چې په ناسته پاولاړه د جومات په ورانولو کې برخه واخلی له هغه چا سره هیڅکله برابر نه دی ، چې ځان له خاورو او دوړونه ساتی».

هغوی ټول د خدای (ج) بناغلی بندګان او د خدای (ج) د لاری زړه ورسره تیری وو ، چې د خدای بیرغ یې پراوړو و ، او د خدای کورپې جوړاوه ، پیغمبر اکرم (ﷺ) هم له مسلمانانو سره اوږه پر اوږه کار کاوه ، او هغه درنی تیږی او درونده کار به یې پخپله او چتاوه .

د مسلمانانو د پاروونکی سرو د غږ د هغوی د ژوری خوشالی ښکارندوی و ، داسی یو پاروونکی نندارہ یې جوړه کړی وه ، تابه ویل چې ګنی ځمکه د ډیرو نیکمرغو اخترانو شاهده او اسمان د ځمکې پردی حال چې داسی نندارې یې لرلی، رخه کوکه .

عمار (رضی الله عنه) د خلکو په زوړ کی ، درنی تیږی او هغه تیږی چې پکار وه پریښودل شوی وای ، را اوچتولی ، پیغمبر (ﷺ) عمار ولید او سخت پری وویرید، ورغی او پخپل پالنده لاسې د وړی له سر او ځان نه ورته وځنډلی ، بیایې یوه شیبه د هغه پرغلی او با ایمانه صورت سترګی ورښخی کړی او ویی فرمایل :

ارمان د سمیه[3] د زوی دی، چې د ظالمانویو ټولی

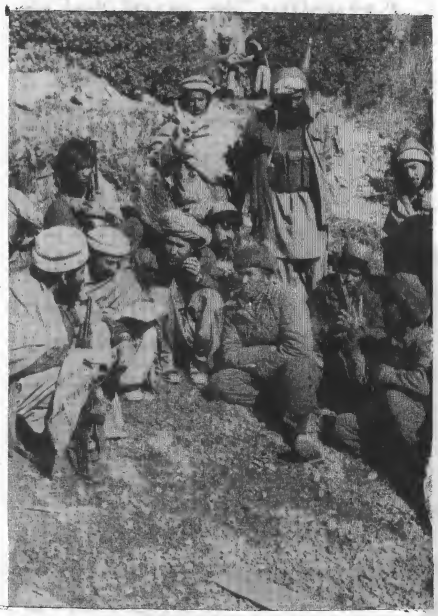

د نازیانو په ولسوالی کې اسیر روسي عسکر د محاصرینو په منځ کې لیدل کیږی .

د سمیه (رض) شهیدی وضعی ، انسانی نړی ته داسی تلپاتی لویښت او پت وروبانه ، چې ځلا به یې هیڅکله تته نشی ، داسی وضع چې سمیه (رض) یې د ژوند په ټولو د وروکی د با عظمته مسلمانانو او ارځښتمنو انسانانو د مور په توګه وتاکله .

چې خپلې هڅې په کار واچوی ، او خپلې وروستی وظیفې هم ترسره کړی . هغه وړځ چې عمار[3] خپلې چاری په خوشالی او مینه ترسره کړی ، هغه وخت

احمد شاه ((وحدت)) (Vahdat)
Ahmad Shah
A. K. P. O.

شفق

مسؤول مدیر . . . محمد معروف «فروغگر»
مرستیال . . . . . .
لیکوال غړی :
۱ - محمد زبیر «شفیقی» . . . . . .
ارگان نشراتی حزب اسلامی افغانستان ۲ - ذبیح الله «قریشی» . . . . . .
کمیسیون ارشاد فرهنگ ۳ - محمد رحیم «خنجر» . . . . .

جلد سوم | شماره نهم | حمل ۱۳۶۵

د دی ګڼې مطالب :

۱ـ ژغورنده نهضت ...
۲ـ پیغام شفق ....
۳ـ د خاطرو نهضت .....
٤ـ سیاسی تبصره ...
٥ـ در بهار آواره‌گان ....
٦ـ بازتاب تعهد و هدفمندی ....
۷ـ د یوه مجاهد او مبارز مسلمان .
۸ـ رهائی روان تاریخ...
۹ـ د ترکیی سفرنامه ....
۱۰ـ بنیادی عیبونه او د هغی اصلاح
۱۱ـ ریښتینی اتلان
۱۲ـ د اسلامی نړی پراخ شتون ...
۱۳ـ بررسی یی پیرامون مسأله...
۱٤ـ پایه های اخلاقی نهضت . . .
۱٥ـ مروری برجنگهای صلیبی ...
۱٦ـ روسها از اسلام ...
۱۷ـ سنگر او اتلان . . .

PROPERTY OF ACKU

ژغورنده نهضت

هغه وخت چی د «پانی پت»او «سومنات» سومنو په تاتوبی نړیوالواستکباری ځواکونو د حرص او تمی سترګی خښی کړی وی،... همه شیبی چی د شیطان ټولی د شیطان په قوماندہ د خدای(ج) د بندګانو په بی‌لاری ټولو کی خپلی ټولی وسیلی په کار اچولی وی ... او هغه وخت چی نړیوال کفر د سید جمال الدین وطنوال د دغه ستر میړه له فکر ، عقیدی، مبارزاتی کړنی او تګلوری نه د پردی کولو په هڅو اوهاند لګیاؤ ...

هغه لحظی چی د شرافت او نجابت، سولی او امنیت، مینی او محبت ، برابری اوعدالت کوتری دابلیسانو د مکارانه دسیسو په جالونو کی یوی او بلی خوا ته په حسرت ستړګی غړولی ... او هغه وخت چی زمونږ د مسلمان ملت د عقیدی او وطن بریدونه د یحیی

مسلسل ـ ۳

د بی بصیرته او شرابی اولادی د ناروا او غیر اسلامی میاشت په وجه ، د نړیوال استکبار ترسخت ګواښ لاندی راغلی وو ... د نړیوالو داکه مارانو د اتکل او انګیرنی پرخلاف د کابل له ګوګل څخه یو بل غیر او چت شو ، چی ورسره سم د افغان مؤمن ولس ټرخلیک هم بدل او د پردو او پردو پالو پرخلاف راواوښت ...، دغه رسا آواز اوارو پالونکی زوږ ، د الهی قانون د قوام او قیام لپاره د یوه ستر داعی «عبدالرحیم نیازی» په مشری د یوی کوچنی ډلګی ملکوتی نداره وه چی د خوب وړی ملت دراویښیدلو او الهی حرکت د پیل لپاره یی د کابل په پوهنتون کی پورته کړه . . .

هو ! همی خو په اول کی ډیرو د پسخند په دود ورپوری وخندل ، خو د ایمان او هدف دغه کوچنی قافله د ظلمونو او ستمونو په اغزنه جاده د منزل مقصودپه لوری، پښی لوڅی روانه شوه ، او خپل منزل ته یی دوام ورکړ .

هیڅوا هم دا تصور نه شو کولای چی دغه کوچنی ډلګی په د وخت د فارس او

پاتی په (۹) مخ کی

نه و ، چې د جنت له قضا نه یې پرغوږو لګیدونکې نداء ته په شور و شوق مثبت ځواب ووایې ؟

هو د دغه جنتي بلنې د منلو وخت را رسیدلی و؛ ځکه د نیکې بدلې بې له نیکې نوره څه وی ، په همدې توګه وه ، چې د عمار له لاسه نیزه ولویده او د روح مرغۍ یې د ستر فردوس په لوړوالوتې .

بهیې ووژنې .

دا اټکل یوځل بیاهم تکرار شو ، او هغه هغه سهال و، چې د عمار ؓ دکار ترځنګ دیوال راپریووت، ځینو ګومان کاوه ، چې عمار ؓ وردلاندې شو او مړی ، مسلمانان په دې پیښه ماتیجن شول، یوکس په منده . رسول اکرم(ﷺ) ته ورغې، چې د عمار ؓ له مرګه یې خبر کړي ، پیغمبر اکرم (ﷺ) په سره سینه و فرمایل : «عمار نه دی مړ، عمار بهظالمانو له لاسه مړی» .

خو دا د ظالمانو ډله څوک وو ؟ او چا او چیرته یې واژه؟ بس را روانې پیښې دا خبره روښانولای شې؟

عمار چې د رسول الله (ﷺ) له هراړخیزې پوهې او د وینا له ربښتینو نه خبرو ، دا اټکلیې واورید ؛ خو څه ویره او ډارېې زړه.ته ورننه نه وته : ځکه هغه چې له کاه نه مسلمان شوی و، هره شیبه د مرګ او شهادت په خوله کې و .

میاشتې او کاونه تیر شول ، رسول اکرم (ﷺ) رحلت وکړ ، د حضرت ابوبکر صدیق او حضرت عمر رضی الله عنه د خلافت شپې تیرې شوې، حضرت عثمان ؓ هم خلافت ته ورسید .

هو جنت د عمار ؓ د لیدوتیږې و، د لیدو دا مینه ډیره زړه شوې وه ؛ ځکه عمار ؓ په دې لټه کې و ، مسلمانانو لا د ده پرتېرخاورې اړولې، چې سپیڅلې روح یې بیا په جنت په خپل ابدي ټاټوبي کې آرام شوی و .

د دغه ستر ميړه شهادت په صفين جنګ کې و ، چې د تاريخ پاڼې يې د اټلې شاهدې دي .

د « خالد بن وليد (رض)» او «عمار (رض)» ترمنځ چې کله لاندې پېښې شوې نو رسول الله (ﷺ) وفرمايل : « څوک چې له عمار (رض) سره دښمنې وکړي ، د خداى دښمن به وى ، څوک چې له عمار (رض) سره کينه وکړي ، خداى (ج) به پرې په غوسه شي» .

د رسول اکرم(ﷺ) د دې وينا په وراندې خالد بن وليد (رض) بيله دې بله چاره نه لرله ، چې عمار (رض) ته ورشي او عذر او بښنه تري وغواړي .

ژباړه : ج- سرفراز

د اسلامي نړۍ پنځاخ شتون اوشتمنيوته يوه کتنه

۱ : موقعيت ئې :

اسلامي نړۍ لکه چې دښمن جغرافيه پوهان وائي«بيابان دي، عايداتي منابع نه‌لري او اوسيدونکئ ترټولو وروسته پاتې دي». نده هلکي د نړۍ په مينځ کښې پرته ده . او د نړۍ ټول ګوټونه‌ئ تر تاثير لاندې دي و چې او لنده او ټول بندرونه‌ئ ورپورې تړلې دي ، مهم سيندونه پکښې بهيږي . ځمکه‌ئ ترټولو غوړه اوله خزانو ډکه ده .

د هند نيمي و چې ته د ننوتلو لاري په اسلامي نړۍ کښې دي يعنې د ملقا تنګنا په ختيځه برخه‌کې د مالېزيا او سوماترا ترمينځ او د باب المندب تنګنا په لويديزه برخه کې چې د دې دواړو لياړو په وسيله په نړيوالو بحري سفرونو واک پيدا کيدای شي اوهم د بحر متوسطي‌لاري په اسلامي نړۍ کښې دي ، په‌دې معنا چې په ختيځ کښې د سويز کانال او په لويديځ کې د جبل الطارق تنګنا سيمه بحيره خو څه وخت ټوله د مسلمانانو په واک کښې وه او اوس‌ئ هم شرق او جنوبي څنډې د مسلمانانو په لاس کښې دي توره بحيره ، مړه بحيزه او سره بحيره اوس هم که اسرائيل نه واى ټولې په اسلامي نړۍ کښې پرتې دي .

د نيل ، دجلې ، فرات ، سند ، نيجريا او نور لوى ، لوى سيندونه ټول په اسلامي نړۍ کښې بهيږي .

اسلامي نړۍ له لويديځې خوا د ۱۸ طول‌البلد څخه د افريقا له څنډو د اطلس تر غاړو پيل کيږي او له ختيځ پورې تر سينکيانګ (چينې ترکستان) او پاکستان پورې چې د طول البلد په (۹۰) درجو کښې واقع دي اوږده پرته ده چې په‌دې حساب د اسلامي نړۍ اوږد والى (۱۰۸) درجې دي .

خو پلن والى‌ئ له شمال څخه د ترکستان له ساحو چې په (۵۰) درجو عرض‌البلد کې واقع دي پيل ، او د عرض‌البلد تر (۱۰) درجو پورې چې د استواء د خط په جنوب کې واقع دي رسيږي ، د اندونيزيا جزيرې هم پکښې شاملې دي ، او افريقا د استواء د خط تر جنوبه پورې آن د صومال ترځنډو ټوله اسلامي نړۍ ده په‌دې برخه کښې‌دهغه عالم وينا کفايت کوي چې وائي :

«که ټوله نړۍ په دايروى شکل رسم شي نو مکه مکرمه بيا په خاص ډول د کعبې پاکه خونه‌ئ په مينځ کښې پرته ده» .

نوځکه ويلاى شو چې اسلامي نړۍ د جغرافيا له مخې د ټولې نړۍ مينځ لدې امله ده چې اسلامي نړۍ د موقعيت او استراتيژي له مخې د نړۍ له بل‌هرځاى‌څخه غوره‌او او چت ارزښت لري .

۲- طبيعي منابع ئې :

طبعي منابع عبارت دي له :

هغو عناصرو څخه چې د ځمکې کلک مخ او يا په بل عبارت د ځمکې پاسنى سخت پوټکى تري جوړيږي .

له هغه عناصرو څخه چې د ځمکې د مخ هغه پوښن تري جوړيږي نباتي د يا حيواني وجود ورپورې اړه لري .

او له هغو عناصرو څخه چې د اوبو او هوا د پيدايښت او کيفيت په برخه کښې نقش لري .

د ځمکې په سخت پوښ کښې :

طبعي خزانې ، خاورې ، او ژورې او به پرتې دي .

په نباتي او حيواني برخې کښې ټول نباتي کښټونه شامل دي چې په طبعي ډول را توکيدلى او يا کرل شوى دي او هم هغه حيوانات چې د ځمکې په مخ ژوند کوي .

د اوبو په برخه کښې ټول بحري ژوندي موجودات لکه ماهيان اولور شامل دي او

هم هغه مالګین معدنونه چې د سیندونو په ژورو برخو کښې پراته دی ، د هوائی برخی څخه تول هغه عناصر مراد دی چې د هوا د کیفیت په تغیر کښې رول لری . لکه حرارت ، روښنائی ، بارانونه او نور ...

پورتینو شیانونه ترهغی چې په کار نه وی اچول شوی او یا تری ګټه نه وی لیدل شوی اقتصادی منابع نشی ویلای ، لکه سکاره ، پترول ، او شمسی طاقت اوپاداسی نور ترڅو چې د استفادی او ګټې اخیستلو کیفیت ئی نه وه واضح شوی اقتصادی منابع نه ګڼل کیږی او نه ئی د طبعی خزانو په کتار کښې چانوم اخیسته نو ځکه موږ کولای شو چې طبعی منابع په لاندی برخوویشو :

۱- هغه منابع چې له مینځه نه ځی .
لکه شګی او کالکریت .

۲- هغه منابع چې هر وخت بدلیږی .
لکه د ځمکی نباتی پوښی .

۳- هغه منابع چې په اسانه توګه له مینځه ځی .
لکه پترول او نوری خزانی .

تل پاتی خزانی :

هغه عایداتی منابع چې له مینځه نه ځی په اسلامی نړی کی ئی زښته زیاته برخه شته .

د سودان لویی اوو چې دښتی ، د لیبیا ، عراق او نورو اسلامی هیوادونو پراخی لمنی. د عربی و چې نه خلاصیدونکی اوږدی اوبلنی دښتی او د نوری اسلامی نړی پراخو ځمکو اسلامی نړۍ د نه تمامیدونکی عایداتی منابعو له لوری خورا پیاوړی کړی ده .

بدلیدونکی خزانی :

په اسلامی نړی کښې هوسړه زراعتی توانائی شته چې که په ډیټینې ډول په کاروا چول شی نو هیڅ امکان نلری چې اسلامی نړی دی له غربی او یا شرق بلاک څخه اُن د یوی دانی غلی را واردولو تنه هم اړتیا ولری .

ځکه هغه اسلامی نړی چې د (نیل دجلی ، فرات او سیند ...) په شان څپانده سیندونه او حاصل ورکوونکی ښکلی ځمکی ولری چیری اوولی به چانه لاس نیسی ؟

دا فقر او بی توانائی چې اوس پکښې واکمنه ده ، په اسلامی نړی په زور تپل شوی ده .

په پاکستان ، سودان ، عراق ، لیبیا ، مصر او په عربی نړی کښې په میلیونوجریبه زراعتی ځمکی دغلو دالو راتوکولو ته وړدې. یوازی او یوازی هغه لاس ته اړتیا لری چې وائی روی ، او تخم ورواچوی .

تاریخی څیړنی ثابتوی چې د اسلامی نړی نن و چې څه سوده پخوا کرل کیدی خو د مسلمانانو د ناپوهی اولتی په نتیجه کښې د اوبو د نه رسیدلو له کبله و چې کلکی اوشاړی شوی ، نني و چې مصر دروسالیانو په دورو کښې تقریباً په سلوکی نوی برخی کرل کیده او حاصلاتی ورکول خودوختونو په تیریدلواو د کارګر لاس د لشتوالی له کبله مخ په وچیدو شو أن تردی چې نن سبا خو یوازی په سلو کښې پنځمه برخه زراعتی اوسلوکی ۹۵ برخی دښتی ، او شاړی دی ، هیڅ ګټه تری نشی اخیستل کیدای او نه څه حاصلات لری.

له مینځه تلونکی خزانی :

لکه پترول او معدنونه

پدی هکله باید لاندی معلومات په غور ولولو :

الف : په نني دنیا کښې پترول دتوانائی لومړنی او اساسی منبع ګڼل کیږی چې اسلامی نړی د ټولی دنیا (۳،۰۶) فیصده برخه تیل لری ، او په دوهمه درجه کښې د امریکا متحده آیالات تیل لرونکی هیواد دی، امریکا په سلوکښې (۲۹،۰۶) برخی تیل لری ، دا هغه برخه ده چې اوس تری کار اخیستل کیږی. او هغه چې لاتراوسه په کار ندی اچول شوی نو اسلامی نړی د ټولی دنیا (۶۹،۳) فیصده تیل لری .

پورتنی معلومات پوازی د هغو تیلو په باره کښې دی چې تراوسه ئی دکشفیدلو اعلان شوی دی ، خوکه هغه تیل چې لا تراوسه د اسلامی نړی د خاورو لاندی څپې وهی ، او امریکائی او غربی شرکتونه چې په اسلامی نړیکی دتیلو راویستلووظیفه په غاړه لری ، نه غواړی چې همدا اوس ، اوس ئی راوباسی ، او شاید د مناسب وخت په انتظار کښې وی .

نو که دا پټ تیل هم حساب شی لوویلای شو چې اسلامی نړی په د تیلو په لرلو کښې لوړی درجی ته ورسیږی .

موږ په خپل مسئولیت اعلانوو چې مصر اوس د تیلو په بډیره کښې لامبووهی پدی معنا چې شمال او جنوب لورته ئی د تیلوخورا زیاتی ذخیری موجودی دی خو امریکائی او نور غربی شرکتونه نه غواړی چې په اوس وخت کښې ئی راوباسی ؛ ځکه دوی اوس غواړی پوازی د خپلو ضرورتونو او اړتیاوو په اندازه راوباسی اوبس .

ب : نور معدنونه :

پدی لړکی ترټولو مهم ئی چې په صنعتی کارونو کښې استعمالیږی ، او سپنه او لرګی دی ، چې په مالیزیا ، الجزائر ، تونس ، ترکیې ، مصر او په نورو اسلامی هیوادونو کښې ئی خورا زیاتی خزانی په پوره اندازی پرتی دی ، خو نړیوال احتکاری قوتونه ، نه غواړی چې تول ئی په یوځل مینځ ته راوباسی. ترڅو د یوی خوا د اسلامی نړی پټ معلومات پوازی لږدوی سره پټ پاتی او له بلی خوا په مناسب وخت کښې چې ګټې ئی تأمین شی تری کاروا خلی .

او :

قیمتی معدنونه لکه زر ، الماس اوپورانیوم د اسلامی نړی په خاورو کښې له حد نه زیات موجود دی .

که د دغو خزانو لرونکو هیوادونو

ترهغه به د اوسله زمود پراوږه وي چې برغلګر زمود په خاورو کې اوسي .

د داور معدنونو په نشتوالی ټینګار نه وای کړای ، نو ما به‌ئې پوره تفصیل او اندازه تشریح کړی وای .

برسیره پرتیلو د توانائی نور منابع :

زمود په خاوره کښې د اوبو خورا غوره اوښه خږو بې دی چې بریښنا ترې‌تولیدیدای شی ، طبعی‌ګاز او غوړی هم ښه زیات‌لرو . او په اسلامی نړی‌کښې داسی توانائی هم شته چې تراوسه لا تری کارندی اخیستل شوی په داسی حال کې چې بې له اسلامی نړی څخه نوره دنیائی ډیره کمه برخه لری او دا توانائی لمردی .

اوسنی نوی علمی څېړنې وائی چې که له لمرڅخه غوره او مناسبه استفاده وشی نو کیدای شی چې د توانائی خورا سترهمنبع و ګرځی .

د تولید وسایل :

تولید درپو څیزونو ته ضرورت لری :

۱- بشری قوت .

۲- خام مواد .

۳- سرمایه .

که اسلامی نړی و توانیدای شی چې په خپلو مینځونو کښې ناروا مسلط شوی سرحدات کم ترکمه د یوځل لپاره هم له مینځه یوسی نو د نړی پرمخ به په خورا لوی اقتصادی قوت بدله شی .

ځکه :

الف : د بشری قوت : په باب بایدووایم چې موږ زر میلیونه مسلمانان لرو په دوسره شمیر خلک د نړی په هیڅ ملک کې نشته . او چې په خټک ځټک‌کښې‌ئې هغه اخلاص او صمیمیت چې اسلام ئې له مسلمانانو څخه غواړی او ذکار ښه والی او پوځوالی ورزیات شی نو د اسلامی نړی‌داور بشری توانائی به بې مثاله وی .

ب- خام مواد :

پدی برخه‌کښې مو وړاندی هم ځرګنده کړه خو دا هم وړپسی زیاتوم چې په نړی کښې داسی ملک او ځای نشته‌چې‌داسلامی نړی په شان پکښې هر ډول معدنونه . او د توانائی ټول منابع، او خام مواد وی .

ج- سرمایه :

اسلامی نړی به د سرمائی په برخه کښې له هرچانه پیاوړی وای که چیری د امریکا او اروپا بانکونه د مسلمانانو په مالونو ډک نه وای چې په پوهی او یا ناپوهی سره د نورو مالی حال پیاوړی کوی بیرونی بانکونه وخت ناوخته د پرونیو روپو نرخ قصداً را ښکته‌کوی ، ترڅو هغه مسلمانان زیانمن شی چې د هغوی په بانکونو کښې‌ئې پیسې اینبی وی ، او ګټه‌ئې د هغوی خپلو جیبونو ته ورشی .

پدی وروستیو وختونو‌کښې د اسلامی‌نړی د یو معین هیواد ملی عایدات د امریکا له عایداتو څخه چې د نړی سرمایه‌دارانو په سر کښې ولاړه ده ، زیات شوی دی او چې پردغو شیانو برسیره د اسلامی نړی تجارتی اهمیت ، دځمکنیو ، هوایی او سمندری لارو پرانستلو له امله نور هم زیات شی او دی ټکی ته پاملرنه و شی چې اسلامی نړی د دنیا د څښتن او لویدیزپه مینځ کښې پرته ده .

نو هوډه به شو چې رښتیاهم کیدای‌شی‌چې موږ دی د نړی ستر اقتصادی قوت وو .

خو :

که به مسلمانان راویښیږی ؟

او که به خپلې چارې په خپلو لاسو کښې نیسی ؟

«نور بیا»

د ـ طه جابر فیاض علوانی

بررسی یی پیرامون مسألهٔ (اختلاف)

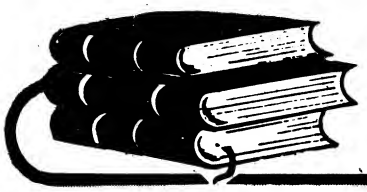

پیوسته به‌گذشته

ترجمهٔ ف ـ فاضل

اختلاف در عصر صحابه و آئین آن :

برخی از نویسندگان مسلمان خواسته اند نسل صحابه (رضوان الله علیهم) را انسانهای ترسیم دارند که نه تنها با انسانهای کنونی فرق دارد، بلکه تکرار همچو نسلی مستحیل و ناممکن است، من گمان دارم که این حرف‌ها و همچو برداشت‌ها در حقیقت بد رفتاری با اسلام عزیز است ، بد رفتاری ایکه با ناروائی های کثر اندیش گمراهانیکه، گمان دارند، مسلمان زیستن در سایه کتاب خدا و سنت پیامبر (ص) بعد از عصر صحابه از مستحیلاتی است که نباید به احیای آن تلاش کرد و همچو آرزوئی را بدل پرور اند، برابری میکند آنها می خواهند به‌این ترتیب براخگر فروزان آرزو هائی مردم بخاطر زندگی در سایه‌های آرامش بخش فرامین اسلام پرتو افگنی میکند خاکستر باشند.

صحابه (رضوان الله علیهم) مردانی بودند که کتاب خدا و سنت پیامبرش از آنها همچو انسان‌های ساخته بود که این دو چیز درمیان ماهم وجود داشته و توان آنرا دارند که در هر زمان و هر مکانی، امت ربانی و خدا پرست می‌سازند، اما به یک شرط و آن اینکه : راه و روش آنها را اختیار کرده و طوریکه صحابه باقرآن و سنت تعامل می‌کردند ، همان تعامل را تکرار دارند و مطمئن باشند که این سازندگی تاروز رستاخیز در قرآن و حدیث وجود دارد، و این ادعا که تکرار رعیل نخست یا نسل صحابه مستحیل است در حقیقت نسبت کردن عجز و ناتوانی به‌کتاب خدا و سنت پیامبر بوده و در لابلای آن این هدف نامیمون ونامبارک، مکنون است، به‌این معنی که آندو (کتاب و سنت) فقط درشرایط معینی در زندگی مردم اثر مثبت و فعال داشتند و در عصر و زمان ما قابل تطبیق نبوده بلکه عهد آند وسپری شده و ما باید در عصر حاضر قوانین جدید دیگری را وضع کنیم، که البته این حرفها و همچو اعتقاد نابخردانه انسان را بسوی کفر میکشاند، والعیاذ بالله من‌الکفر.

ناگفته نباید گذاشت که صحابه‌کرام هم دربسیاری امور باهم اختلافاتی‌کرده اندکه البته عمراین‌اختلافات هم مدید نبوده، بلکه بمجرد دیدار پیامبر(ص) وطرح آن موضوع حل وفصل می شد، بناء اختلاف او شان، بعد

از رحلت پیامبر ، امریست حتمی ، که باهم اختلافاتی هم کردند ، اما اختلاف شان اسباب و آدابی داشت و بر روی آئینی استوار بود، که در ذیل بـه برخی از امور اختلافی شان اشاره می‌کنیم.

۱- اختلاف صحابه در وفات پیامبر صلی‌الله علیه‌وسلم :

بعد از رحلت پیامبر صلی الله علیه وسلم نخستین اختلاف صحابه در مور وفات پیامبر اکرم صلی‌الله علیه وسلم بروز کرد که حضرت عمر بن خطاب رضی الله عنه اصرار داشتند که پیامبر رحلت نفرموده ، حتی قول بهوفات پیامبر را یاوه سرائی های منافقین خوانده آنها را اخطار نیز داد، تا اینکه ابوبکر رضی‌الله عنه آمد و بهمردم این آیـه مبارکه را تلاوت فرمودند که : وما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل أفان مات او قتل انقلبتم علی اعقابکم ، ومن ینقلب علی عقبیـه فلن یضرالله شیئا ، و سیجزی الله الشاکرین».

(آل عمران - ۱٤٤)

محمد جز فرستاده ای از طرف خدا نیست، پیش از اوهم پیغمبران زیادی آمدند و رفتند، آیا اگر بمیرد یا کشته شود، شما بدین سابق خود برمیگردید؟ وهرکس مرتد شود و از دین برگردد بخدا ضرری نمی رساند - بلکـه خود را از نعمت اسلام محروم میکند - و خدا بکسانیکه قدر نعمت اسلام را بدانند پاداش خواهد داد.

همچنان این قول خداوند را تلاوت کرد که :

«انک میت و انهم میتون». (الزمر - ۳۰)

عمرؓ باشنیدن این دوآیه مبارکه شمشیر از دستش افتاد و خودش نیز بروی افتید و به جدائی پیامبر و انقطاع وحی متیقن شد، و در مورد آیاتیکـه ابوبـکر تلاوت کرد فرمود :

«کانی والله لم اکن قرأتها قط»

سوگند بخدا گوئی این آیات را هرگز تلاوت نکرده باشم.

ابن عباس رضی‌الله عنهما از عمر بن خطاب روایت می‌کند که در ایام خلافتش روزی برایم گفت : ابن عباس ! میدانی که روز رحلت پیامبر چـه چیز مراوا داشت تا چنان بگویم، گفتم : ای امیرالمؤمنین من نمیدانم خودت بهتر میدانی ، گفت : سوگنـد بخدا من زمانیکه این آیه مبارکه را تلاوت می‌کردم که میگوید :

«وکذلک جعلناکم امـة وسطا ، لتکونوا شهداء علی الناس و یکون الرسول علیکم شهیدا».

(بقـرة - ۱٤۳)

وهم چنین (که شما را هدایت دادیم) گردانیدیم شما را امتی معتدل (مختار) تا باشید گواهان برمردم و باشد پیغمبر برشما گواه .

گمان می بردم پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم تا زمانیکه آخرین کاروان امتش را مشاهده می‌کند در میان آن‌ها باق می ماند و این برداشت مرا وا داشت تا چنانچه گفتم، بگویم.

بناء عمر رضی الله عنه در معنی آیات مبارکه فوق اجتهاد کرده و چنین برداشت نموده که هدف از آن مشاهده شهادت و گواهی در دنیاست که این امر تقاضا میکند پیامبر تا آخر در میان امتش باشد.

۲- اختلاف صحابه در دفن پیامبر صلی‌الله علیه وسلم :

صحابه کرام در مورد اینکه پیامبر درکجا دفن شود باهم اختلاف کردند ، گروهی گفتند او را در مسجدش دفن می کنیم، برخی گفتند او را یکجا بااصحابش دفن می نمائیم، که درین وقت حضرت ابوبکر فرمود : من از پیامبر صلی‌الله علیه وسلم شنیدم که فرمود :

«ما قبض نبی الا دفن حیث یقبض» .

هر پیامبری در هرجا ایکه قبض روح شده در همانجا دفن می شود.

بناء فراشی که پیامبر بالای آن وفات کرده بود بالا کرده ، زیر آنرا حفر کردند ، و پیامبر گرامی در آنجا دفن گردید ، به این ترتیب به مجرد رجوع به کتاب و سنت ، این دو امر خطیر ، حل و فصل شد و اختلاف، پایان پذیرفت.

۳- اختلاف صحابه در خلافت بعد از پیامبر(ص) :

صحابه کرام رضی‌الله عنهم در مورد اینکه خلیفه از میان که تعیین شود ؟ آیا از مهاجرین باشد ویا از انصار ؟ خلیفه یک نفر باشد یا بیشتر ؟ همچنان صلاحیت‌های خلیفه چیست، آیا همان صلاحیت‌های است که پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم داشت، صلاحیت های که به اساس آن پیامبر هم حاکم مسلمین بود وهم امام آنها ، یا اینکه صلاحیت‌های خلیفه از پیامبر کم بوده و از آن فرق دارد ؟ در همچو مسائل باهم اختلاف کردند.

ابن اسحاق می‌گوید : زمانیکه پیامبر اکرم صلی‌الله علیه وسلم رحلت نمودند ، قبیلهٔ از انصار در سقیفه بنی ساعده پیرامون سعد بن عباده گردهم آمدند، و علی بن ابو طالب، زبیر بن عوام، طلحه بن عبیدالله به‌خانه فاطمة سلام‌الله علیها رفتند، بقیه مهاجرین به‌نزد ابو بکر رضی الله عنه رفتند که اسید بن حضیر نیز به جمع آنان پیوست ، نزدیک بود آشوب بزرگی بوقوع پیوندد ، و وقوع همچو آشوبی هم امر شگفت آوری نبود ، زیرا خلا گاهی را که رحلت شخصیت بزرگی چون پیامبر اکرم در میان امتش بوجود آورده بود، پرکردنش به‌آسانی ممکن نبود، شخصیتی که هم پیامبر بود و هم رهبر، رهبریکه در میان امتش کسانی مانند عمر رضی الله عنه وجود دارند که در همچو شرایط وفات پیامبر را امر ناممکن دانسته حتی نمی توانند آنرا باور کنند ، پیامبر هم در میان ملتی که برای حصول قطرات آب وضوی پیامبر شان بریکدیگر پیشی می گرفتند و سبقت می جستند و نمیگذاشتند قطره ای از آن در زمین بچکد، که تاریخ همچو محبت و دوستی هیچ امتی را در برابر پیامبرش بیاد ندارد.

آری ! چشم مسلمانان هرگز از دیدن پیامبر سیر نمی شد، هر قدر او را بیشتر میدیدند هوس بیشتر می‌کردند، دوستی، محبت و هیبت او علی‌الرغم تواضعش برکشور دل همه شان سلطه و حکومت داشت ، زیرا او بزرگ مردی بود که عزت دنیا و سعادت آخرت را برای ملتش به‌ارمغان آورده بود، باوجود این همه‌الم، درد و غم، این فرموده خدا را تلاوت کردند که :

«وما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل افان مات او قتل انقلبتم علی اعقابکم ومن ینقلب علی عقبیه فلن یضر الله شیئا و سیجزی الله الشاکرین».

و سپس بسوی قضیه بزرگ خلافت پیامبر ، نگهداری رسالت جاویدان اسلام و حل قضیه بدون اینکه آشوبی رونما گردد، روگردانیدند.

اگرچه زعامت ورهبری ابوبکر(رض)بعد از پیامبر واقعیتی بود که همه مسلمانان بدان تسلیم بودند و ابوبکر(رض) و عمر(رض) درمیان مسلمانان از احترام خاصی برخوردار بودند ، زیرا ابوبکر(رض) وزیر پیامبر، دوست ، یار هجرت و پدر همسر دوست داشتنی اوست، ابوبکر مردیکه در هیچ امر مهمی از پیامبر جدا نمی شود بلکه همیش هم رکاب پیامبر بود.

و عمر(رض)کیست؟ مردیکه اسلامش به‌مسلمانها عزت آفرید و هجرتش پوزه مشرکین را بخاک مالید و وحی نظریاتش را تائید می کرد ، و ما بار بار در کتب حدیث و سیر با این عبارات بر میخوریم که : جاء رسول الله و معه ابوبکر و عمر ، پیامبر آمد و ابوبکر و عمر با وی همراه بود، ویا : ذهب رسول الله و معه ابوبکر وعمر، فرستاده خدا رفت و باوی ابوبکر(رض) و عمر نیز رهسپار شد، ویا غزا رسول الله و معه ابوبکر و عمر، پیامبر به جهاد رفت و ابوبکر(رض) و عمر(رض) با او هم رکاب بودند. وجود ابوبکر(رض)وعمر(رض) اگرچه ازشدت این کار شد و مصیبت بزرگ می کاهد واین نکبت را تخفیف می بخشد، نکبتی که دیده ها را گریاند و دلها را لرزاند ، اما احساس به تنهائی و بیکسی در همچو مواقفی از مرزهای فضائل و مناقب پا فرا تر گذاشته و منجر به ارتباک و در همی و بر همی ای می شود که تسلط وکنترول برآن آسان نیست ، در همینجاست که باوجود این مصیبت بزرگ، مردانیکه در دامان پرمهر پیامبر و در مکتب رسالت بزرگ شده بودند و آداب اسلام را در همه احوال در اتفاق و اختلاف ، در همه امور زندگی مرعی داشته بودند، و به تنهائی همین آداب سد راه بروز خطرهای احتمالی شد، و حفظ این رسالت جاویدان را ضمانت کرد و از وحدت امت اسلام حمایه کرد که سیر امور به شکل مماثل عصر رسالت پناه به پیش رفت :

راویان میگویند که : مردی به‌نزد ابوبکر و عمر رضی الله عنهما آمد و گفت : قبیله ای از انصار در سقیفه بنی ساعده‌پیرامون سعد بن عباده(رض)گردآمده‌اند و اگر در مورد کدام نظری دارید قبل ازینکه کار و خیم شود، خود را به‌آنها برسانید .

این خبر زمانی به‌شیخین (ابوبکر(رض)وعمر(رض)) رسید که پیامبر تا آن وقت تکفین و تجهیز نشده بودند ،

خوانندهٔ ارجمند مضمون (هرات از اسارت بز میخیزد) راکه در شماره هشتم این مجله به دست نشر سپرده شده چنین تصحیح کنید :

الف - صفحه ٤٩ - بعد از خواندن ١٩ سطر ستون اول به سطر اول ستون دوم مراجعه‌نموده وآن را تا آخر پاراگراف که ختم سطر شانزدهم است بخوانید -

ب - سپس سه سطر پارا گراف دوم ستون دوم را خوانده به ستون اول سطر بیستم مراجعه‌کنید و آن‌را تا ختم پاراگراف‌که ختم سطر٣٤سی و چهارم است بخوانید -

ج - پاراگراف سوم ستون اول را آغاز و بعد از خواندن دو سطر بستون دوم سطر بیستم مراجعه نموده مضمون را تا آخر بخوانید -

همدارنګه د مجلی په شپږمه او اومه ګڼه کی هلته چی د حزب اسلامی افغانستان د امیر د مرکی متن له اردو نه ژباړل شوی او چاپ ته رسیدلی په اتم مخ لومړی ستون ١٩ سه او ٢٠ کرښه کی (بیاد کابل په یوه عربی مدرسه کی شامل شوم) په (ځای بیاد کابل په حربی ښوونځی کی شامل شوم) ولولی

ترجمهٔ محمد نسیم (فقیری)

پیوسته به گذشته

پایه های اخلاقی نهضت اسلامی

سنت خداوندی در رباب امامت

بعد از فهم آرمان و مقاصد تلاش و مبارزهٔ خویش ، اکنون لازم است تا آن سنت الهی را نیز بدانیم که در پرتو آن به‌دریافت مقصودخویش نایل میگردیم.

خداوند (ج) کائناتی را که مادر آن بسر می بریم ، بر اساس یک قانون ، خلق نموده است و هر چیز آن تحت یک نظم و انسجام خاص حرکت‌می کند، در اینجا هیچگونه مساعی فقط بنابر (پاکیزه بودن آرمان) و نیک بودن نیات ، به ثمر نمی رسد و رویهمرفته (برکات نقوش قدسیه) نیز به تنهائی همچو مساعی درقانون الهی مشخص‌ومقرر گردیده است.

اگر شما مصروف کشت وزرع هستید، هرچند انسان پرهیز گار بوده و هر قدر در تسبیح و تهلیل مبالغه نمائید ، بهرحال هیچ یک از دانه های بذر شما نمی تواند برگ و باری را بیاورد مگر اینکه در بذر افشانی و مساعی کشت و زرع اصول و قوانینی را مراعات نمائید و شیوه های رابکار بگیرید که خداوند متعال برای ثمر دهی کشتزار ها مقرر نموده است.

به همین صورت ، انقلاب نظام امامت که منظور نظر ماست ، هرگز فقط با دعا ها و تمنا های نیک رونما نمی گردد بلکه جهت براه انداختن‌این انقلاب ناگزیریم تا از شرائط، اصول و قوانینی که‌بر اساس آن نظام امامت می تواند در دنیا برپا گردد ، اگاهی حاصل نموده و در جهت تحقق این‌آرمان‌طبق‌آن‌اصول عملا حرکت کنیم گرچه من (مولانا مودودی) قبلا نیز درین موردطی نوشته ها و سخنرانی های خویش اشارتاً تماس گرفته‌ام ولی امروز می خواهم تا آنرا با تفصیل و تشریح بیشتر به عرض برسانم زیرا این موضوع و مساله یی که بدون فهم همه جانبهٔ آن نمی توانیم راه عمل خویش را به درستی و روشنی دریابیم.

اگر هستی انسان تجزیه گردد ، بخوبی معلوم میشود که در درون آدمی دو خصوصیت متمایز از یکدیگر وجود دارد که درعین زمان باهم گره و پیوند نیز دارند . یک خصوصیت آن این است که آدمی دارای یک وجود طبیعی و حیوانی می باشد باشد و قوانین برآن حاکم است که بر تمام طبیعات و حیوانات حکمروائی دارد، عمل کرد این وجود وابسته به آلات ، وسائل ، ذرائع مادی وشرائط طبیعی است که عمل کردتمام‌موجودات

طبیعی و حیوانی وابسته به آن می باشد ، آنچه که این وجود می تواند انجام میدهد فقط تحت قوانین طبیعی ، بوسیلهٔ آلات و وسایل و در محدودهٔ شرائط طبیعی بوده و بر عمل او تمام نیروهای عالم اسباب بصورت موافق یا مخالف اثر گزارمی باشد.

خصوصیت دیگری که درون آدمی بصورت آشکار به نظر میرسد ، (ادمیت) او یا به عبارهٔ دیگر خصوصیت (وجود اخلاقی) او است.

این (وجود اخلاقی) تابع طبیعات نبوده بلکه به نحوی از انحا بالای طبیعات حکمروائی نیزدارد و گذشته از آن ، وجود طبیعی و حیوانی انسانرا بصورت آله و وسیله نیز استعمال می نماید و از این هم پا فراتر گذاشته در پی تابع نمودن اسباب دنیای خارجی و بکار گیری آنان نیز می باشد.

نیر و های عمل کنندهٔ این وجود ، اوصاف اخلاقی بی است که خدا وند تعالی در انسان به ودیعت نهاده است و برآن قوانین طبیعی قوانین اخلاقی حاکمیت دارد.

عروج و زوال انسان ها وابسته به اخلاق است

این دو خصوصیت ذکر شدهٔ فوق ، در درون آدمی بصورت همگام وهماهنگ کارمی نمایند و در مجموع ، کامیابی و ناکامی و عروج و زوال آنان در انحصار نیر و های مادی و اخلاقی می باشد همچان این دو خصوصیت نمیتواند از قوت مادی و از نیر وی اخلاقی مستغنی وبی نیاز. باشند ، ولی اگر به دقت نگاه کنیم خواهیم دید که باوجود نقش مهم نیروی مادی ، نیروی اخلاقی دارای اهیت منحصوص بوده ودرزندگی انسان نقش اساسی وفیصله کن دار می باشد.

بدون شک ، حصول وسائل مادی ، استعمال و بکار گیری ذرائع طبیعی و سازگاری و توافق عوامل خارجی هم به نوبهٔ خود شرائط لازمی کامیابی بوده و تا زمانیکه انسان درین عالم طبیعی بسرمی برد ، این شرایط به هیچ صورتی ساقط نمی گردند ولی بهر صورت ، عامل اصلی و اساسی عزت و ذلت حقیقی انسان (و شاهین ترازوی شخصیت آدمی) همانا نیروی اخلاقی می باشد که درتعین سرنوشت انسان بیش ازهرچیزدیگری نقش اساسی دارد پس واضح است ، چیز یکه ما با در نظر داشت آن ، انسان را (انسان) میگوئیم ، جسمانیت یا حیوانیت آن نبوده بلکه (اخلاقیت) آن می باشد زیرا آن خصوصیتی که آدمی را از سایر موجودات متمایز میسازد این نیست که او تنفس می کند ، تولید نسل می نمایدو . . . بلکه آن خصوصیت امتیازی او که نه تنها آنرا (نوع مستقل) بلکه خلیفت الله فی الارض میسازد ، همان داشتن اختیار اخلاقی و کوله بارمسؤلیت اخلاقی اوست ، بنا باید پذیرفت که اخلاقیات در سازندگی و تکامل حیات انسان از یک سوو انحطاطوپستی آن از سوی دیگر حایز نقش تعین کننده و فیصله کن بوده و قوانین اخلاقی سمت دهندهٔ شخصیت انسان به شاهراه عروج یا گودال زوال می باشد،

بعد از فهم این حقیقت، زمانیکه به بررسی (اخلاقیات) می پردازیم اصول در بخش عمدهٔ آن برمی خواهیم:

یکی اخلاقیات انسانی بصورت بنیادی و فطری و دیگری اخلاقیات اسلامی.

سلطه و نیروی مجردیکه مدیریت و توجیه گری آن در کف حکمت و اختیار خرد مندی نباشد ، از صاحب سلطه فرعون درست میکند و منتج به فساد و تبهکاری میگردد و برعکس خرد مندی مجردی که نیرویی آن را یاری نکند ـ ارزشی بیش از خیالبافی های اغفال کننده نداشته ـ بهترین صورتش انزوا و رهبانیت خواهد بود .

«حکمتیار»

پیغامِ شفق

رشک بهاران سبز

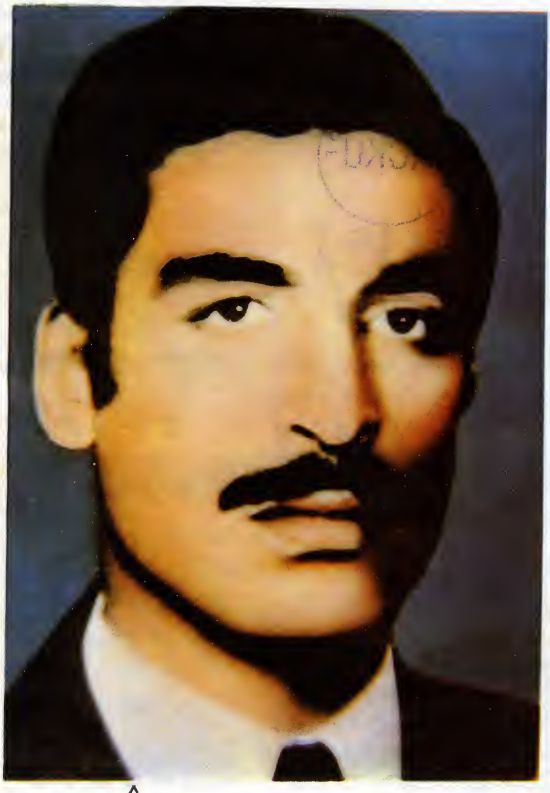

ای نوبهار ناز

ای گلبن زیبای زندگی !! بازهم با ورود فرخنده فروردین ، موکب رهوار و مشک بیزتو !! از دیار دور ! از آن کرانه های سبز !! از سرزمین فرحت و امید و خرمی !! به دشتها و دره های لاله خیز ما !! رهگشوده است !!

آری بهار !

ای صبح شگوفان آرزو !! ای ستاره تابان روزگار !!

بازهم پرستوی سیمین و سبز بال تو !! از سرزمین «شاد» ازمهد دلاویز غنچه ها !! همراه با مشعل سوزان لاله ها !! یکجا با خندهٔ شیرین ارغوان !! برمرزبوم ما برابر کویرستان داغ وآتشین !! براین قلزم جوشان خون و اشک !!! پرگشوده است !!

ولی هیهات !!! که در دره های خون فشان ما دیگر جایی برای تو

ترجمه و نگارش
نثار احمد نوری

سرور اجمالی

و

گذرایی برجنگهای صلیبی

جنگ حطین :

در ۲ جولای ۱۱۸۸ع صلیبیان لشکری بزرگی جهت نبرد با مسلمانان ترتیب دادند ، مصنف عیسوی بنام پیرالد لیمب می نویسد :

قشون بیست هزاری مسیحی سرگرم سفر بوددرین افواج هرگونه سپاهیان تجربه کار موجود بودند آنان با ذهن و قلب سرشار از احساسات مذهبی برای جنگ کمر بسته بودند ، بیشتر این افواج پیاده بود سپاهیان پیاده زره پوشیده ، پتک های آب را بدوش گرفته آهسته آهسته در حرکت بودند گرمی آفتاب هر لحظه تیز ترمی شد زیر پاهای آنها سنگها تفت می زد و گرمی در تحت راه ناقابل تحمل بود در گلو ها و دماغهای خشک شان گرد و غبار سرخ بیابان جمع گردیده بود ،از دره های عمیق بالای تپه های بلندمی بر آمدند و دوباره به شیله های پر خار سرا زیر می شدند ، سرداران و امیران اسپ سوار نزد انان آمده و تلقین به تیز رفتن شان می نمودند لیکن بی فایده ، آنهاهم چنان به عقب می ماند،شام شد ولی به لشکر مسلمانان رسیده نتو انستند، جنرالان حکم کردند که همین جا خیمه بزنند، قبل از طلوع سحر ضرباتی به نقاره خورد. زینها بالائی اسپ کشیده شد ، نیزه بردران وتیر اندازان سلاحهای خود را اماده نمود و سوی دسته های خود دویدند ، لحظهٔ بعد آواز طبل جنگ و صدای هیاهوی مختلط بطور واضح شنیده می شد ، حالا پرچم سیاه و سبز مسلمانان اهتزاز خورده می آمد ، جیش در جیش سواران مسلمانان به طرف لشکر مسیحان به حرکت بودند :

وضع لشکرمسیحیان خیلی بد بود ، یکدم پردهٔ گرد و غبار دریده شد قبایل جنگجوی عرب نمودار گردیدند ، شیهه تیر آنان فضا را شگافت ، صدای طبل جنگ بلند شد و یک نعره با قوت گفت یا اهل السلام ، یا اهل السلام:

درمقابل آنان شعاع طلائی رنگ صلیب الصلبوت که برنوک سیخ های که بر دوش لشکر داران مسیحی کشیده می شد قرار داشت ، در چهارم جولای، آنان بجای انسان ها سایه های انسانی معلوم می شدند که برای آب حیات خود با جانفشانی می جنگیدند ، قریب (قریهٔ لوبیه) معرکهٔ نهایت خونریز واقع گردید ، قریهٔ لوبیه نزدیک سنگلاخ ها وزیر سایه های قلل بلند کوه ها قرار داشت ، این قلل بلندرا قرن الحطین می خوانند.

سر داران لشکرمسیحی حملات پی در پی ومکرری برصفوف مسلمانان نموده و لیکن بی حاصل،سواران صلیبی هدف تیر اندازان مسلمان قرار می گرفتند . و یا از شدت تشنه گی و خستگی بیحال گردیده

خود بخود می افتیدند.

پاسداران یروشیلم بمقابله استادند تاآنکه مسلمانان اطراف (لشکر) آنان را خار و خاشاک چیده آتش زدند ، وقتیکه دودآن بفضا بلند شد ، و اطراف کمی روشن گردید ، سلاح خود را .با حالت زار برزمین گذاشتند و با چشمان‌دود زده‌دیدند که مجاهدین مسلمان بیرق صلیبی را سرنگون ساخته اند .

در نود سال‌گذشته صلیبیان بر یروشیلم تسلط داشتند،سلطان نور الدین در تمسام عمر خواب استیصال آنرامی دیدولی اکنون آن خواب‌دردو روز بدست سلطان صلاح الدین ایوبی تعبیر گردید ، در آسیا هیچ فاتحی بدینگو نه فتح بزرگ نایل نشده‌بود،کارنامه های فاتحین در مقابل آن هیچ بود ، در قلب صلاح‌الدین‌مفکوره های مختلفی جاگزین بود ، این فتح را کامیابی قبیلهٔ خود دانسته خوش بود ، ذوق عالمانهٔ وی بر معانی این فتح غور می کرد ، زهد و تقوی او این فتح تعجب آور را نصرت الهی می دانست ، بدون تائید الهی فتح حطین امکان نداشت مؤرخ مشهور مسیحی بنام (تینلی لین پول) دربارهٔ این شکست صلیبیان می نویسد :

سرداران و شهسواران مسیحی همه تحت پهرهٔ مسلمانان بودند. سپاهیان عادی مسیحی که زنده مانده بودند شامل دسته های پیاده و سوار، همه اسیر مسلمانان گردیده و هریک سپاهی مسلمان سی نفر اسیر مسیحی را که خود گرفتار کرده بودند به ریسمانهای خیمهٔ خودبسته می کشیدند . صلیب های شکسته دست های بریده و پاهای قطع شده با انبار جسد های کشته شدگان طوری بچشم می خورد که فکر می کردی تپه های از سنگ است و سرهای جدا شده از بدن آنقدر افتیده بود که گوئی فالیزی بزرگی از خربوزه در سراسر دشت پهن شده است .

سلطان صلاح الدین خیمهٔ خود را در وسط میدان جنگ نصب نمود وقتیکه خیمه ایستاد احکام صادر نمود که اسیران را بحضورش حاضر گردانند .

گائی پادشاه و ریجی نالد چاتیلون هر دو حاضر گردانیده شدند، سلطان پادشاه یروشیلم را در پهلوی خود نشانده تشنگی اور ادیده کوزهٔ آب سردی بوی تقدیم نمود گائی وقتی آب نوشیده کوزهٔ آب را به ریجی نالد داد. سلطان این رادیده متاثر گردیده به ، ترجمان گفت که به پادشاه بگو که من به این شخص آب ندادم به گائی شاه دادم ، نان و نمک به کسی داده می شود که نزد مامصؤن است ولی این‌شخص باوجود این طور حفاظت نیز از انتقام من نخواهد رست صلاح الدین این سخن را گفته ودر روی ریجی نالد ایستاد ، ریجی نالد از وقتی که به خیمه داخل شده بود ایستاذه بود ، سلطان به اوگفت: من دو مرتبه سوگند خورده ام که ترابقتل خواهم رسانید ، یکدفعه آن وقت که تو میخواستی به شهرهای مقدس مکهٔ معظمه و مدینه منوره حمله کنی‌دفعه دوم آن وقتیکه توبه دغل و فریب بالای کاروان حجاج حمله کرده بودی ، قاضی بن شداد روایت می نماید که هنگامیکه حجاج مجبور و تنها به نام انسانیت ازوی طلب عفوه نموده بودند ، ریجی نالد با تمسخربه آنها گفته بود که به محمد تان بگوئید که نجات تان دهد ، بین من اکنون انتقام بی اد بی و آن توهین ترامی گیرم سلطان صلاح الدین‌این را گفته شمشیر را از نیام کشیده وطوری که عهد کرده‌بود ریجی نالد را بدست خود بقتل رساند ، گائی شاه وقتی کشتن اورا دید بخود لرزید که شاید اکنون نوبت او خواهد بود ، سلطان صلاح الدین به او اطمینان داده گفت که ، دستور شاهان نیست که شاهان را بقتل رسانند ولی این شخص بار بار تعهدات را شکسته گستاخی‌را از حد گذشتانده بود لیکن آنچه گذشت ، گذشت.

سلطان صلاح الدین با اینکه فتح بزرگی نصیبش شده بود ولی خودش می داشت که تازه این آغاز کار است که باید بدشمن موقع نداده و ضربهای کاری باید به استحکامات و قلعه های جنگی آنان وارد ساخت و بدون ضیاع وقت طبریاس را متصرف شده ملکه کونتس و خاندان وی را باعزت و آبرو نزد شوهرش به طرابلس فرستاد. سلطان صلاح الدین به برادر خود ملک‌العادل فرمان صادر نمود که در ایالات مغربی و جنوبی هرقدر قلعه‌ها و حصاریکه می تواند فتح و تصرف نماید و خود به تعقیب عیسویان در شمال و مشرق‌دمشق مصروف شد، وی به‌جنرالان خود دستور ومشوره داد که درمقابل‌حاکمان و سپه سالاران قلعه ها و شهر و باشندگان دهات شرائط آسان و فراخدلانه نهید تابتوانید بدلهای ایشان حاکم شوید و قبل از ینکه لشکر کمکی از یورپ یا قسطنطنیه به ارض مقدس داخل شود باید همهٔ سلطنت مسیحی را تصرف نموده باشید، چنانچه صلاح الدین به همهٔ پلا نهای جنگی خود عمل نموده و مقامات مشهور مندرجهٔ ذیل به تصرف مسلمانان در آمد.

عکا، زیب، معلیا، اسکندرونه، تنبین، هونین، ناصره، عور، صفوریه، فوله، جنین، ارعین، دیوریه، عفریلا، بیان، لبسطیه، نابلس، لجون، اریحا. سنجل، بیره، یافا، ارسوف، قیصاریه، حیفا، صرفند، صیدا، بیروت، قلعهٔ ابی الحسن، جبیل، نجدل بابا، جبل الجلیل، مجدل‌حباب، دایرم غره، عسقلان، تل صافیه، تل احمر، الحروف، بیت جریل، جبل الخلیل بیت اللحم، لاب، ریلا، قریتا، القدس، صوبا، هرمز، صلح، عفرا، و ثقیف. سلطان صلاح الدین اکثر این مقامات‌را با امن و صلح فتح کرده بود و متباقی را ذریعهٔ جنگ. و درهر منطقه تعداد کثیراسیران مسلمانرا از قید آزاد نمود هر منطقهٔ که فتح می شد.سلطان صلاح الدین اولین کاری که می کرد این بود که زولانه های بندیان و اسراء رامی شکستاند و آنها را سفر خرچ و کرایه داده به منازل شان می فرستاد چنانچه به همین ترتیب تا کنون ده ها هزار اسیر مسلمان را که در بند مسیحیان مانده بودند آزاد نموده بود.

فتح بیت المقدس-

وقتیکه صلاح الدین مقامات مشهور متذکرهٔ فوق را متصرف گردید در صدد تصرف بیت‌المقدس برآمده خود را آمادهٔ فتح آن نمود - درکتاب - حیات صلاح الدین - نوشته:

بافتح همهٔ شهر های ساحل صرف دو شهر، صوروبیت‌المقدس بدست مسیحیان و آن هم قابل فتح مانده بود و این همه بخاطر بیت المقدس صورت گرفته بود که آرزوی تمام عمر نور الدین زنگی بود که با نرسیدن به آن، سلطان صلاح الدین آنرا مقصد اساسی خود قرار داده بود و به همین سبب سعی و جدیت بی اندازه جهت متحدنمودن‌حکومات غیر متحد اسلامی بخرچ داد و همین روز بود که وی منتظر چیدن ثمر آن همه کوشش‌وانتظار طاقت فرسای خود بود که خیلی به آن نزدیک شده بود. بعد از فتح عسقلان سلطان همهٔ افواج مسلمانان را که به اطراف و جوانب منتشر شده بودند،بخاطر کوچ کردن به طرف بیت‌المقدس جمع نمود و علماء و فضلا و ماهرین علوم و فنون مختلفه که اخبار فتح سلطان راشنیده بگرد وی جمع شده بودند باخود گرفته از دربار خدا وند پاک فتح و نصرت خواسته بطرف آن خانهٔ مقدس روانه شدند.

بارسیدن به نزدیک بیت‌المقدس وقتیکه دسته‌ای‌ازعساکرمسیحیان با لشکر اسلامی تصادم نمود سلطان تمام ارکان دولت، اهل شجاعت،شاهز اد گان والا مرتبت برادران عالی همت‌وهمهٔ‌مصاحبین امراء و اهل لشکر را بدر بار جمع نمود (خیمه ای که به‌همان دشت نصب کرده بودند) و دربارهٔ این اقدام با آنان صلاح و مشوره نمود بعد از ختم‌مشوره

برخاسته بیانیه ای جذابی ایراد نمود که شنوندگان را به وجد آورده ودر ختم بیانیه بنام خدا(ج) سوگند یاد نمودند تا که بیرق اسلام رابه بیت المقدس در اهتزازنیا ورده و پیروی رسول مقبول صلی الله علیه وسلم را ننمایندوصخرهٔ مبارک رابه تصرف نیا و رند عقب نشینی نخواهند نمود و تا بجا آوردن این سوگند خواهند جنگید.

سلطان پنج روز بطرف غرب شهر توقف نموده افواج اسلام را تعینات و تقسیمات می نمود. یک روز مسلمانان حملهٔ سختی نموده و امیر عز الدین سپهسالار دلیر و شجاع را شهید داده با سربازی تمام صف های لشکر کفار را دریده خود را بدیوار قلعه رسانیده خند قهارا پر کرده وبدیوار نقب زده غلتاندند، لشکر مسیحیان این دلاوری و شجاعت مسلمانان را دیده مورال باخته و پریشان شدند و بجز طلبیدن امان چارهٔ دیگر ندیدند، بزرگان شهر یکجا شده به حضور سلطان آمده امان خواستند، بالاخره سلطان به این شرط که فی مرد، ده دینار و زنان فی کنس پنج دینار و طفلان فی نفر دو دینار جزیه داده در امن خواهد بوده از شهر خارج شوند، عیسویان را این شرط منظور گردید.

و این نهایت فیاضی اسلامی بود چرا که بیت المقدس درسال ۱۰۹۹ع وقتی بدست عیسویان افتاده بود با نتهای شقاوت قلبی هزاران مسلمان بیگناه رابه‌وادی مرگ فرستاده بودند و لیکن امروز یک حکمران مسلمان ، همهٔ مرد و زن مسیحیان را عفو نموده بود، بدون شک وی یک انسان عالیمقام و صاحب ظرف بود و این کارنامه ایست که جهت انسان صاحب حوصلهٔ عالی بودن اور ابد نیا ثابت می نماید.

در ۲۲ــاکتوبر ۱۱۸۸ع بیت المقدس را متصرف شدند و مسلمانان با عقیدهٔ کامل‌وچشمان پر از اشک همان مقامات مقدس را زیارت نمودند که حضرت محمد صلی الله علیه وسلم از آنجا ها بمعراج مبارک تشریف برده بود.

رفتن عیسویان از بیت المقدس منظرهٔ عجیب و عبرتناک داشت هیرالولیمب، می نویسد : روز دوم منظرهٔ عجیبی بود بجز باب داؤد تمام دروازه های شهر ها جا بجا شده بودند بار نموده برآمد وی هزاران‌عقیدتمندغریب و مفلس خود را تنها گذاشت که می گریستند، صلاح الدین بخزانه های اسقف بزرگ‌تعرض نه نمود. او اشخاص نادار و مفلس را که از دادن پول جزیه عاجز بودند از دروازهٔ بغلی سنت لازرس‌اجازه بیرون شدن داد، راه هاازشخاص پر بود آنها بیچاره‌ومجبورایستاده بودند، حیران و سراسیمه بودند که اکنون چه کنند ؟؟. لحظهٔ بعد لشکریان اسلام نمودارشدند. آنهامردم را به حفاظت تا ساحل رسانیدند، شهر را معجزهٔ نجات داده نتوانست البته تعجب آور است که صلاح الدین شهر را بدون خونریزی فتح کرد.

بسته بودند از همین دروازه یک قافلهٔ نامتناهی انسانان می گذشت، راهب سیاه‌پوش‌وکشیش جماعت اغسطنی بسیار افسرده بود، بعد از آن سواری هرکلیس السقف بزرگ که‌خزانه‌وجواهرات خود را بالای مرکبها که‌دربوری

ترجمه و نگارش : فدا محمد فایض

پیوسته بگذشته :

روسها از اسلام در هراس اند

ار بین بردن یک اتحاد منظم لسانی و فرهنگی وبمیان آوردن ملیتهای جدید ازامت اسلامی،اقدامات ابتدائی سلسلهٔ قیام ریاست جدید سوسیالیست(روسیه) بود. این تدبیر بر نظریات شخصی ستالین بنا یافته بود بناً در خود روسیه نیز چندین بارمورد انتقاد قرار گرفت ولی باوجود آن هم این روش اکنون اساس پالیسی روسیه است.

زما مداران روسی درحقیقت برای پیداکردن (انسان روسی) سعی میورزند فعالیتهای سران از لینن تا بریژنف و از برژنف تا گوربا چوف) همه روی همان نظریه میچر خد. سر دمداران روس فکر میکنند از فریبها و روشهای منفی خویش نیز میتوانند نتائج مثبتی بدست آرند. بلشویکان اسبق یقین داشتند که از بین بردن نظام قبلی کار آسانی است زیرا ضوابط مذهبی اسلام نیز مانند مذاهب دیگر بر توهمات ماضی بنا یافته استو مارکسیزم یکحقیقت علمی است،

آغاز فعالیتهای وسیع علیه اسلام تقریباً در سال ۱۹۲۸ بود. سر آن کمونیزم روس میخواستند اسلام را از طریق بمیان آوردن یکرنگی بین روسها و مسلمانان از بین ببرند تا تمام باشندگان روس از فشار های روحی رها یی یابند که طبق پندار آنان قوتهای استعماری بمیان آورده بود.قبل ازین برضد عیسویت نیز چنین عمل کرده بودند، این فعالیتها خصوصاً علیه اسلام خیلی شدید بود زیرا اسلام یک قانون مکمل زندگی است و امر بر بین مسلمانان و غیر مسلمانان موانعی روحی ایجاد میکند به این اساس در تاریخ برای نخستین باریک جامعهٔ اهم اسلامی را بطور منظموو سیع خطر الحادتهدید میکرد. مگر این تلاشها ، تلاشهای نخستین نبود. فعالیتهای مختلف تزاری نیز به پیمانه های مختلف صورت گرفته بود پروپاگندی که در ۱۹۲۴ برضد مسلمانان آغاز یافت به دو شکل بود :

۱- مارکسیزم خلاف تمام مذاهب بود و اسلام را افیون عوام خواند که خلاف نیر و های استثماری فعالیتها و کوششهای اجتماعی را متأثر میسازد ، گذشته ازین اسلام تصور بهشتی را به آسمان میداد در حالیکه مارکسیزم عزم بوجود آوردن بهشتی را (که در حقیقت جهنمی بیش نیست) بر روی زمین دارد به این اساس مذهب ومارکسیزم خلاف یک دیگر اندو حزب کمونیستنمیتواندرمعاملاتمذهبی بی طرفی گزینند. بناً این خلاف آن برسر پیکار و در

تلاش درهم شکستن آن خواهد بود. تمام نشریه های روس از مضامین خلاف مذهب پر میبود (این وضع هنوز هم درجریان است).

علاوه بر آن این تخیلات ملحدانه برخی از تعالیم نفوس روس بود و از جملهٔ نصاب درسی تمام صنوف ابتدای همه ملیتهای روس بشمار میرفته است. دربیست سال اول این پروپاگند با شدت هرچه بیشتر جریان داشت و بعد از جنگ کاهش یافت.

درعصر خروشچف این کار تا مدتی ادامه داشت و اکنون از هراس اسلام پروپاگندی منظم وجود ندارد زیرا می ترسند مبادا مورد تنقید فعالیتهای صوفیانه قرار گیرند.

۲- ملحدین با تمام قوت دلائل بر اسلام میساختند، آنها میگویند اسلام یک آئین غیر ملکی وبیگانه است که توسط فاتحین عرب، ایران و ترکیهٔ عثمانی به این جاآمده است (در حالیکه اسلام یک آیین حق جهانی است و مربوط کدام سرزمین خاصی نیست) این مذهب بیش از همه قدامت پسند است و در آن بی عزتی زن در نظر گرفته شده است (حال آنکه چنین پندار وهم کینه توزانه بی بیش نیست هیچ آئین و هیچ ازمی برابر اسلام حقوق و عزت زن را در نظر نگرفته است).

پیروان آن دیوانه اند تجمل را در آن نامی نیست، اعمال اسلامی مثلاً روزه نگهداشتن یک فعل وحشیانه وغیر صحتمندانه است (حقیقت آنکه روزه نگهداشتن علاوه از منافع اجتماعی فواید صحی بیشماری نیز دارد و برای جلوگیری از بسیاری امراض علاج مفیدی است). بالاخره اسلام باماضی تعلق دارد و دریک اجتماعی (مشرقی سوسیالست) برای آن جائی وجود ندارد که هدف اساسی ان ساخت بشری در هر مقطع زمان است).

پروپاگند خلاف مذهب از فرایض هر تبعهٔ روس دانسته میشود درین مواد لکچر های خصوصی داده میشود در تمام رسائل مفا همهٔ جمعی روس، جراید، تیاتر، نمائیش ها، موزیم، تلویزیون، رادیو وغیره دهریت تبلیغ میشود، هر سال بز با نهای تمام ملیتها خلاف مذهب ادبیات پخش میگردد، روسیه حیثیت یک ماشین بزرگ پروپاگندی را دارد که صد ها هزار نفر درآن کارمیکنند غرض پروپاگند خلاف مذهب طرق جدیدی طرح میگردد، حکومت روس از سال ۱۹۲۵ به اینطرف غرض ازبین بردن نیروی اقتصادی طبقهٔ مذهبی فعالیت‌های بکاراندا خت وتا ۱۹۳۰ این پروژه‌رابسر رسانند، بعد از آن مساجد و مدارس کاملا از وسائل آزاد اقتصادی محروم گردیدند

باوجود این همه خاتمهٔ قوانین مسلمانان آغاز یافت، تاسال ۱۹۲۷ تمام‌محاکم مسلمانان ازبین برده شد، در سال ۱۹۲۸ حملات شدیدی علیه ادارات مذهبی مسلمانان آغاز گردید درزمان انقلاب (!) در روسیه (بدون خیوا و بخارا) ۲۶۰۰۰ مسجد وجود داشت که در آن ۴۵۰۰۰ علمای دین وجود داشتند، علیه آنها الزامات بی ایمانی، بددیانتی. جهل وغیر اخلاقی بودن بسته شد، این عمل مدت بیش ازده سال در جریان بود. ابتدا آنان را طفیلیان جامعه خواندند و درسال ۱۹۳۰ جاسو سان المان و جاپان دانسته شدند، درزمان جنگ دوم جهانی از فشار بالای اسلام قدری کاسته شدو تازمان مرگ‌ستالین‌بار دوم مقدار مساجد روبه فزونی گذاشت و شمار آنان تا هزار و پنجصد رسیده بود، درسال ۱۹۵۳ که دور خروشچف بود بار دوم علیه‌اسلام حملات منظم و روحی آغاز یافت و به تعداد مساجد به چهار صد تنزیل داده شد ولی باوجود این همه نیز نگها نتوانست اسلام را از بین ببرد احساسات و جذبات مردم به شکل زیر زمینی صورت اسلام صوفیه را بخود میگرفت.

فعالیتهای خلاف اسلام پهلوی دومی نیزداشت و آن تشویش از دواج بین‌مسلمانان وروسها بود

د پکتیکا په ولایت کې ـ د سرروښی جبهې په مضافاتو کې یوتخریب شوی کور چې د روسانو جنایت ښکاره وی .

تا برای‌ساختن (انسان‌روسی) بتوانندمسلمانان را نیز کاملاً شامل این عمل نمایند . کوششهای حکومت غرض تبدیل نمودن ساخت خانوادگی تا جایی نتائج مثبتی :بارآورد مثلاً کاهش رواج پرده، تعدد از دواج‌و عروسی با دختران کم عمر ، انگونه معاملات خاتمه یافت و خانواده های بزرگ از بین رفت اکنون اینگونه خانواده‌ها صرف در مناطق دور دست یافت میشود .

زمامداران روس باوجود کوششهای بیش از نیم قرن در کردار و روش (زن مسلمان) تغییری نیاوردند ، آنها اکنون بیش از مردان بر روایات مذهبی و ملی خویش پابندی دارند . علاوه از این باوجود تلاشهای روسها آداب بزرگان خاتمه نیافت‌و هنوزهم روایات اجتماعی و فرهنگ را احترام میکنند. درحقیقت در جامعهٔ‌مسلمان هنوز هم روایات اجتماعی‌و فرهنگی موجود است که اختلاف آنها را با روسها ثابت میسازد .

درد هه ۱۹۳۰ ستالین به تصفیه خونین مخالفینش پرداخت که در نتیجهٔ آن یک نسل از بین رفت و جای آنرا یک نسل دانشمندان ، بیوروکراسها و متخصصین گرفت که اصلاً دهقانان بودند و نشو و نمای آنان در قالب سوسیالیزم صورت گرفت درین ضمن کوشش بمیان آوردن (انسان روسی) قرین کامیابی بنظر میرسیدولی اگر موضوع بصورت دقیق بررسی شود این پیروزی بجای اینکه حقیقی باشد سطحی است، اکثریت زعمای جدید خود را مارکسیست و سوسیالست میدانند آنها بطور رسمی علایق خود را با گذشته قطع کرده اند . اگرچه آنها خود را ملحد میدانند ولی با آن هم بر روایات مذهبی مثلاً تولد ، ازدواج وفات ، مرده

داری و . . . و رواجهای ملی پابندی دارند ، آنها ظاهر آ (اروپایی) هستند ولی بحیث یک روسی در فراگیری زبان ناکام مانده اند ، علاوه برآن جوانان مسلمانی که به کمونیزم گرویده اند بر اسلام و روایات ملی خویش سخت پابندی دارند و اسلام را بیش از والدین شان احترام میکنند گرچه آنها ظاهراً دریک قالب روسی ریخته شده اند ولی درحقیقت مسلمان اند که ضمناً روایات ملی خویش را نیز از نظر نه انداخته اند ، در نیم قرن گذشته زمامداران روسی برای از بین بردن اسلام کوششهای مزیدی براه انداختند ولی با ناکامی مواجه شدند اسلام باهر گونه فشار مقابله نموده است ، از خانواده های مسلمان حصاری نهاده شده است ولی هر قدر روسها بر مسلمانان فشا وارد میکنند به همان اندازه علایق آنان با اسلام افزایش مییابد .

بعد از جنگ دوم جهانی ستالین تمام آن ملیتهایی را که سپاه آلمان تا آنجا رسیده بود خاین خوانده تبعید نمود و درین کار از هیچگونه رعایت کارنگرفت ، بعد از جنگ دوره جدیدی آغاز یافت روش (برادر بزرگتر) ملیتهای روس قوت گرفت . از سال ۱۹۴۳ به اینطرف مسألهٔ روسی کردن تمام ملیتها حل دانسته شد ، این کار دو مرحله داشت :

۱ - مرحله قرابت .
۲ - مرحله ادغام .

روسیه راجع به این مسألهٔ به پیمانه زیادی کتب و مواد دیگری منتشر ساخت ولی نمیتوان اندازه درست و دقیق اثرات آنرا تخمین کرد مختصر میتوانیم بگوییم :

در مرحلهٔ اول سعی شد تاملیتهای غیر روسی را نزدیک روسها بیاورند درین میان کوشیده شد تازبان روسی در تمام شهرهای روس حیثیت زبان دوم مادری را اتخاذ نماید ، ادبیات پرولتاریایی به ادبیات محلی و آرت (رسامی) انتقال داده شد و از از دواج مختلط مسلمانان و روسها استقبال بعمل آمد .

مرحلهٔ دوم .بمیان آوردن یک جامعهٔ جدید بود که درآن ثقافت مشترک روسی بودن مطرح بود و معجونی بود از عناصر بهتر تمام فرهنگهای ملیتهای مختلف همچنان تکلم آنان به یک زبان نیز امر ضروری بود (گرچه درباره آن زمامداران روس به وضاحت سخن نمیزنند ولی این زبان بدون شک زبان روسی است) به همینگونه دارای روایات مختص تاریخی میباشد و به (وطن دوستی) روسی یقین کامل میدارند بعداز جنگ سالهای زیادی گذشت اکنون نشاندهی ناکامی آن پروگرام مشکل است .

سخن نخست این است که ادغام ملی صورت نگرفته است بلکه صرف یکجا زیست دارند از دواجهای مختلط نیز خیلی شاذو نادر است اگرچنین از دواجهای هم وجود داشته باشد نیز طبق شریعت اسلامی صورت میگیرد که طبق آن یک مرد مسلمان بایک زن غیر مسلمان (در صورتی که اهل کتاب باشد) از دواج کرده میتواند مگر پرورش اطفال شان مسلماً بحیث مسلمان میباشد که مخالفت از آن جداً ممنوع است ، طبق یک احصایه جدید داغستان معلوم میشود که تعداد از دواج مختلط طوری است چنانچه شست (۶۰) سال قبل وجود داشت . خواب آمیزش ملیتهای مختلف نیز نمیتواند از تعبیر درستی برخوردار گردد ، درد هه ۱۹۵۰ که سیلاب مهاجرین روسی به آسیای میانه سر ازیر شد ، خطری که ازین ناحیه متوجه مردم منطقه شده بود اکنون کاهش یافته است ، نفوس مسلمانان روبه تزاید است گرچه نقل مکانی و تبعید هنوز هم جریان دارد ولی باوجود آن هم در آسیای میانه رنگ منطقوی (اسلامی و ترکی) غالب بنظر میرسد، طبق احصایهٔ ۱۹۷۹ در اینجا فیصدی عناصراروپایی۳۳فیصد بود و تاجای که با ریاستهای اکثریت مسلمان قفقاز تعلق دارد در آنجا احساسات مذهبی شدت یافته است بنا نفوس روس درینجا کم شده میرود . در ۱۹۷۰ در آذر بائیجان نفوس روس ۵۷۰۰۰۰ یعنی ده فیصد

تمام نفوس بود که در سال ۱۹۷۹ به ۴۷۵-۰۰۰ که هشت فیصد تمام نفوس را تشکیل میداد تقلیل یافت .

در داغستان در ۱۹۵۹ نفوس روس ۲۱۴-۰۰۰ بود و در ۱۹۷۹ به ۱۹۰-۰۰۰ نزول کرد در جمهوریت چیچن انگش CHECHEN-INGUSH از ۱۹۵۹ تا ۱۹۷۹ از ۳۵ فیصد به ۲۹ فیصد کاهش یافت .

نظریهٔ یک زبان نیز مسترد گردید که علت آن وفاداری دانشمندان و عوام مسلمانان بازبان خویش است .

در ۱۹۷۹ ، ۷-۹۸ فیصد ترکمنها ۸-۹۷ فیصد قازاقهاو ۵-۹۸ فیصد ازبکها زبان مادری خویش را زبان ملی خود قرار دادند ، واقعهٔ غیر مترقبه که بعد از جنگ دوم جهانی پیش آمد این بود که در زبانهای مناطق مسلمان بجای الفاظ و کلمات زبان روسی ، عربی و اصطلاحات قدیم ترکی در حالت اضافه شدن است .

کوششهای پیدا کردن روایات مشترک تاریخی روس نیز روبه ناکامی است، مسلمانان و روسهابدون شک تاقرنها دشمن یک دیگر باقی مانده اند قفقازیها (امام شامل) و حتی (اذن حاجی) راکه در مقابل روسها جهاد کرده بودند قهرمان خود میداند . قهرمان آسیای میانه تیمور است که علاوه از تلاشهای دیگر خود ماسکو را نیز به ستوه آورده بود تاتاریها (خان ایدگی) را قهرمان خود قرار داده اندکه او نیز ماسکو را از پا در انداخته بود .

دانشمندان تاتاری نیز بر این کوششها تنقید کرده از وظایف خویش دست گرفته اند .

کوششهای ایجاد کردن دوستی بین ملیتهای مختلف نیز تحقق پذیرفته نمیتواند . روسهای که در آسیای میانه زیست دارند باشندگان اصلی منطقه را حقیر میشمارند و آنها را بدکار میخوانند و باشندگان منطقه روسها را یورشگران قابل نفرت میخوانند .

در آبسیای میانه غالباً این شعار ها شنیده میشود : تا آمدن چینیها انتظار کنید ما دیوار های خود را بخون شما رنگ خواهیم کرد .)

نزد روسها نیز اسلام مانند دورهٔ تزار تشخص جدا گانهٔ خود را ثابت داشته است لذا آنها قریب ۷۷-۱۷۷۶ اصطلاح مدغم STIYANIVE را از ادبیات خود دور کرده اند و اکنون اصطلاح RAZISUET یعنی نشو و نما را استعمال میکنند یعنی امید ادغام از بین رفته است .

ادامه دارد

زما مستقبل زما د هغه اتل پلار په قدم باندی قدم دی چی د سړی خور کمونیزم په شو ملوئ تتږغلبیل ، غلبیل شو ، خو له خپله هوډه وانه وښت .

د پکتیکا ولایت ..

وشرطه وتل وي ؛ مجاهدین موافق دی ، نهوهیږم چه څه مسایل د دی قضیی د حل څه نیسی ؟! روسان افغانستان ته په دری ورځو کی راغلل، چون غوښتل ئي ، نو همدارنګه کولای شي چه په دری ورځو کی له افغانستان څخه بهرشي ، که حقیقتاً وغواړی چه ووزی ، زه یقین لرم چه روسان په خپله مدعا کی صادق نه دی .

د قضیی د سیاسی تحلیل لپاره باید وویل شي چه دا مسأله یوه بین المللی توطیهٔ ده او طاغوتی قوتونه متیقین شول چه اسلامی انقلاب لکه د لمر په شان په ټوله نړۍ کی ځلیدونکی دی نو باید د دی معاصری پدیدی څه ونیوله شي ، د هغه ځلورو طرح شویو مادو په تحلیل کی هم په سلګونو سوالونـه دي چه د حل امکان‌ئي ډیر لری ښکاری، بالخصوص دکارمل د حکومت مستقبل او بین‌المللی ضمانتونه پداسی حال کی چه د روسانو حضور په افغانستان کی تثبیت وی، ممکن نه ښکاری ، ترڅو روسان په افغانستان کی دی د مهاجرو وقفی تګ هلته نه منل‌کیږی ، همدارنګه مجاهدین بین المللی ضمانتونه د عدم تعرض پـه حصه کی د خپلو لاسونـو او پښو تـرل ګنی او د غلامی حلقه بـه هیڅ وخت په غـاړه نکړی ، اصلاً قضیـه د روسانو له تعـرض څخه شروع شوی او د هغوی په وتلو ختمیږی ، د روسانو وحشت او بربریت ورځ په ورځ زیاتـیږی او وینی تـو یوی او همدارنګه ؛ څنګه به مظلوم ملت د هغه چا پـه حصه کی مطمین شي چه ظاهـراً د بشر دوستی او صلحی ناری وهـی او عملاً د کلیـو ، بانـډو په ورانولو او د خلکو په وژولو کی مصروف دی .

غرب اوشرق د دی مسئلی په پخش‌اورنګ ورکولو کی غواړی چه د مجاهدینو او اسلامی امت په انقلابی ذهنیت کی خلل پیدا کړی. او دوی هره ورځ د خپلو ناپوهو ایجنټانو پواسطه په ملت کی تشویش پیدا کوی او داسی امیدواری ورکوی چه ګواکی د جنګ څخه پرته بله دروغی او جوړی لاره هم شتـه ، د روسانو وتل له افغانستان څخه دکمونیستی نظام لـه مطلق شکست سره یودی ، روسیان دوه لاری لـری ؛ یا د همدی حالت ادامه او یا مطلق شکست، اومجاهدین پوازی یوه لار لری او هغه د جهاد تداوم او مطلق بری دی .

پوښتنه : د حزب د یوه متعهد قوماندان په حیث د خپلو جهادی تجربو له مخی د انقلاب سپاهیانو تـه څه پیغام لری ؟

ځواب : مجاهدین په فعلی شرایطو کی ډیـر زیات د صف تنظیم استحکام او یووالی ته ضرورت لـری . کله چی‌د صف‌کلمه یادیږی نو بیا به د صف ټول هغه خصوصیات او د صف د افـرادو خصوصیات هماهنګ او منسجم‌کیږی ، د عقیدی ، عمل ، سنګر او هدف اخلاص به حتماً د صف اخلاص منځ ته راولی .

او زما پیغام‌ټولو مجاهدو وروڼوته دا دی‌چی خپل منځی نزاکتونه ترک‌کړی، خود غرضی او جاه طلبی پریږدی او فقط دخدای د رضا او د حق دکلمی‌داعلا لپاره سره متحدشی .

متحد صف انشأ الله واحد تعلیمی، فرهنګی، نظامی او اجتماعی سمون راولی ، یقیناً د اخـلاص هره لحظه به دکامیابی زیری لری، نن ورځ د نړۍ ټول‌مسلمانان زمونږ انقلاب ته سترګی په لاره دی او د ټولو ددعا لاسونـه زمـونږ د بـری پـه خاطر پورته دی ، مـونږ به افغانستان د اسلامی انقلاب زانګـو او د اسلامی ایدیالوژی یو ډیر کلک سنګر جوړو ، او له همدی سنګر څخه به د ټولوکفری بی پایو ایدیالوژیـو پـه قمال کی قد علم کوو .

بد جهاد تداوم د عزت پیغام لری ، او تر تـولو غوره لار همدا ده ، د دی لاری استحکام او څـارنـه د هر مؤمن مسئولیت دی . (و سلام)

محمل سبز فام تو نیست !! آخر دیگر قلب های خون چکان ما و نگاه های درد بار کودکان «منتظر» !! و چشمهای اشک ریز مادران داغدار!! تو را با آنهمه تلالـؤ و زیبایی ات نمی شناسند !!

دیگر برای مرغزار های مخملین ما ، تو مرده ای !!

زیرا سالها است که در این خاك تیره روز از گلبانگ شباهنگ نازت و از تلاوش فرحبخش شگوفه های نورسته ات خبری نیست !!

و سالها است که غائله مرگبار خون و آتش بر کشور مردخیز ما دامن کشیده است !!

و عمرها است که نسیم صباحی و مشک سای تو بر شاخسارهای خشکیده میهن ما نمی وزد !!

دیگر ما را بـه بنفشهٔ زارهای لاجوردینت به دشت های پرگلت ، به اشک های گرم آسمان ، که با ورود پرشکوه تو !! از دیـدهگان کور شب ، سرازیر می شود نیازی نیست ؛

زیرا که سالها است بر کشور ما بهار دیگری با چهره ای متفاوت و با ماهیتی متباین با تو سایـه افگنده است :

بهاری کـه گلخن جوشانش رشک گلستان تواست و کویلستان لاله رنگ تو !! در برابرسنگرهای غرقه به خونش سرافگنده گشته است .

بهاری که طلسم پائیز و پائیزیان را شکست وبنیان زمهریری شیاطین قطبی ، و کلاغ های جیره خـوار شانرا متزلزل ساخت !!

بهاری کـه سفینـه دزهم شکسته ملت مسلمان ما را که اجـزایش در برابر یورش وحشیانـه کولاك های مصائب و مشکلات ، خورد گشتـه بـود و میـرفت تا در دل توفـانی اقیانوس بیکران حـوادث و طامات روزگار نابود گـردد بسوی ساحـل

د انعکاس

پسرلی د ښکلا سمبول دی، د هوسونو او آرزوګانو پاروونکی ، پسرلی‌دښایست او رنګینی نوم دی ، او د زړه راښکونکو منظرو د تجسم مظهر.، پسرلی د حرکت او ژوندانــه د آغـاز او پیـلامی زیــری دی د ویښتوب او تـازګی پیغام ، او د حسن او سپېڅلتیا یو رښتینی تعبیر، هـو ! پسرلی د مینې او عاطـفی د معراج او اعتلایو ښایسته او ترټولو لوړ پوړ دی ، پسرلی د طبیعت ناوی پـه مرمـوز ډول داسی سینګار کړی چې بیا هـر انسان د حقیقی خـالق او مـالک، عظمت ، جلال او کمال ته ګوته په غاښ شی ... خوله اتوکلوراسی زموږ په‌ګلبن کی هغه چې‌دهمیشه بهار پشانې نړیوال په دیـدن نه مړیدل د پخوانیو پسرلیو نښه نشته ، دلته سر او کال او په تیره پسرلی ... د ګلو د رنګینو رنګونو او زړه راښکونکو و ږمو‌پرځای، د وینو سری فواری، د اور ژبغړانده‌لنبې او د باروتو توند بوی او توری لو خړی دی چې ورسره ورسره زموږ د ملت د راتلونکی روښانه سباوون ، جلال او آزادی برم او پرتم زړه راښکونکی نغمی هم ملګری دی، نو ځکه بیا د پسرلی په رادېره کیدو سره زموږ مسلمان کفن پرتن او وسله پراوړه ملت وګړی وګړی له پسرلی‌نه پوښتنی کوی چې :

څه دی راوړی ښایسته بهاره!

ښکلی موسمه پسرلیـه وایـه !
موږته‌دی بیا کوم ارمغان‌راوړی؟
څولی د وغـوړوه څـه دی ښکی !
زیری دی څه په ګلستان راوړی؟
د امیدونو ګل غوټی غوړوی !
که دی په غیږکی بیاخزان راوړی؟

د اور او وینو دی پیغام در سره !
که دی‌کوم‌بل‌نوی آرمان راوړی؟
څه دی راوړی جهادوال ملت ته؟
زمـا مؤمن او برمیـال ملت تـه
د هغـه تـیرو پسرلیـو پشان !
ته بیا د اور او بم خبری کوی؟

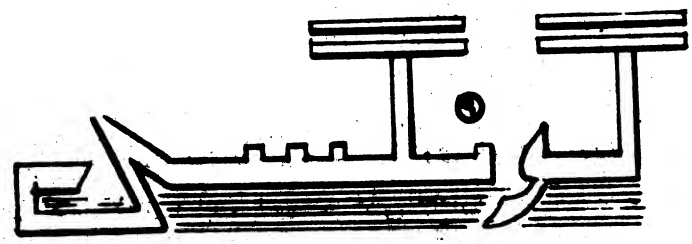

ته د قیام او د پاڅون بچوتـه !
بیا نن د ویر او غم خبرې کوی؟
د زمـانی د افسونگر او غـدار !
راته د چوف او دم خبرې کوی؟
کـه نه! په زړې کې دې بل څه را گرزی؟
راته پـه بل رقـم خـبرې کوی؟
څه به پېښیږی د افغان وطن ک؟!
داد «جمال»او«اکبرخان» وطن ک؟!
د خدای(ج) لپاره راته وایه کنه !
چې په گوگل ک دی رازونه څه دی؟
زما ملت تـه دی راوړی وایه !
په خپله غیرې انعامونه څه دی؟
د شهیدانـو مزارونـو تـه مـی !
د تاله خوانه سوغاتونه څه دی؟
زما ویجار او کندوالی وطن تـه !
د تاله لوری پیغامونه څه دی ؟
زما د وطن د لوټیـدو خبر دی ؟
که د ظالم د پرزیـدو خبر دی ؟
د دی اولس د ارمانونو څولۍ !
بهاره گل که له اغزو ډکه ده ؟
غوټی د هیلو به مو وخندوی !
که دی لمنـه له سلگو ډکه ده ؟
او کـه زمـا د توریـالی ملت لار
لـه لړزوونکو زلزلـو ډکـه ده ؟

بهاره بیـا د هم سمسوره غیږه !
له توند سیلاب اوتوپانو ډکه ده؟
بهاره ووایه پیغام دی څـه دی ؟
په خیر راغلی خومـرام دځه دی؟
زما وطن زرغونول غواړی تـه !
که یې په سروویښولړلیء پریږدی؟
د بورو ورارو تسلی بـه وکړی !
کـه می یتیم لا ژړیـدلی پریږدی ؟
د شهیدانو نـه را پاتی کـورگیء !
همداسی رنگ اوغمڅپلی پریږدی؟
که پرې گلان د آزادی توکوی !
نابناد دښمن موشرمیدلی پریږدی؟
چې زه هم زیری په گلونو وکړم
د خوښی شورپه غروراغونو وکړم
مؤمن ملت می دغه هوډکړی دی
د سرولښکر بـه له کورونه شړی
داد څیلی لیـوان د منی زاغـان
له خپلو کلیـو او بانـدونـه شړی
دا د ذلت او رسوایی تپوسان
لـه خپلـو تـړو سردرونـه شړی
دا د وارسا د پکت وحشی څناور
دوران وطن لـه کنارونـه شړی
نو ! تا څه راوړی ښایسته بهاره !
زمـا د ملت د تسلی لـپـاره ؟

بهار دیگر

به‌ملتی که‌بودروزوشب درآتش‌غم بهار نیز بود چند شام تار دگر

این کدامین بهار است که آرزوهای گمگشته‌اش را در فرور دین ماه خون و آتش و مخروبه و گازهای سمدار جستجو میکند ؟ آیا بهار بـه غبار انفجارها و ابر هوا پیماها و بارش گازها و تگرگ گلوله ها و سیل اشکها و جوانـه زدن قطرات پژمردهٔ خون‌ها و سرشک حرمان و یورش نیازمندیهـا و هجوم سرسام آور رنگ و بوی خون و گوشت کباب شدهٔ انسان ها است که در این چند سال متواتر با عدم در نظر داشت فصلها و وقفه ها مهمان امت پرخاشگر ما شده است ؟

مسلماً پاسخ مثبت است ؛ زیرا بهار ما ، «بهار دیگرست» و شکوفایی دیگر :

در این جا اگر یکسوآتش است و خون است و خرابـه است و حرمـان است و نیازمندی ، از سوی دیگر از بذرهای خون اسطوره های مقاومت و پیکار میزاید و به‌گفتهٔ برادری «نسل انقلابی و پرخاشگری در پس منظر این خونها قامت راست میکند و چون سیل توفنده ، و خروشان بـرج و بارو و جـلال کاذب و جبروت اهریمن مستکبران زمان ما را آماجگاه خیزشهای تند و سرکش کولاکهای عصیانگر و مطیعش قرار میدهد» ... فردا بهار ، بهار ما است و فروردین تحقق کرامت انسان در شگوفه های همیشه بهار خون ما و شهدای خوابیده در خون ما ؛ بیائید این تصویر خلسه برانگیز و در عین حال اطمینان بخش بهار دیگر که ان شاء الله آینده های آن تحقق آمال و آرزومندیهای امت هزار ملیونی اسلامی ما خـواهد بـود . در شعر عذب و شیوای برادر «تارشی» نظاره کنیم و ...، (اداره)

عبدالاحد تارشی

بهار دگر

رسید فصل گل دیگر و بهار دگر
نه فصل گل که یکی فصل داغدار دگر
ز کشتگان وطن روی صفحهٔ گلزاد
بخون نموده رقم جدول و شمار دگر
بغیر دیدهٔ خونبار مادران ای وای
برنگ سرخ کجاهست آبشار دگر

سوای گریهٔ داغ یتیمکان اسیر
به شکل آب کجا دیده پی شرار دگر

به دیده پی که غبار غم است جایگزین

صفای صبح بهاران دمد غبار دگر

بپای چشمهٔ اشک زنان بیوه نشین
تو ای بهار مرو سوی چشمه سار دگر

بده تسلی آن پیرزال همچون پار
که داده است ز کف باز شهسوار دگر

صبر بگیر از آن «نیم جان» غرقه بخون .
شتاب کن که نمی بینیش تو بار دگر

بخاک ما همه جان کشت کرده جانبازان
برو بکار گل و سبزه در دیار دگر

ز سبزه تیغ در آنجا مکار بهر خدا
که خفته سینه فگاران یکی کنار دگر

رثای خفته بخونان بحرف اشک نویس
مکن نگارگر نوبهار کار دگر

فدای ملت سرباز ، چنگ دشمن را
چنان شکست ، نگیرد پی شکار دگر

جز از مزار شهیدان عبیر ایمان را
مجو مجو که نیابی به لاله زار دگر

ز شعر «تارشی» اکنون شرار درد جهد
فرو نشان عطش از شعر آبدار دگر

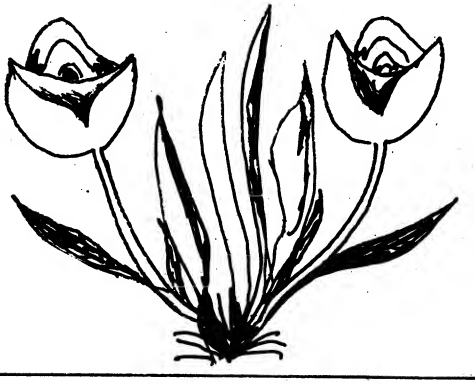

برگشت به قرآن

ما همه چیز بقرآن داشتیم خوار گردیدیم تا بگذاشتیم

برگشت به قرآن و خود سازی ضرورت مبرمی است مر عالم انسان را ؛ که انعکاس سوزنده و ویرانگر تراژیدی تمدن جدید در چند صد سال اخیر ، انسان و ارزشهای انسان را به کلی مسخ و حرکت و پویای بسوی جادهٔ مستقیم راتقریباً فلج نموده است .... خواست زمان ما ، که زمان شکوفائی نهضت جهانی اسلام مبارز است ، بیشتر از پیش این ضرورت را تشدید میبخشد ....

برگشت به قرآن ، بازگشت به انسانیت است ؛ انسانیتی که چهرهٔ مهذب و تور خلافت خدا (ج) در زمین از آن میتلاود ..... بازگشت به فطرت است ؛ که انسان را بحق از کلهٔ حیوانات جدا میسازد و قافلهٔ منزلزدهٔ بشریت سرگردان را به راه راست وصول به هدف هدایت میکند ..... از دیر زمانی به این سو که حتی قرنها را در خود مینورد و تلاش محققین ، کاوشگران و دانشمندان الراسخون فی العلم در همین جهت بود که از جادهٔ قرآن «ففروا الی الله» !..... برای تحقق این آرمان حتی جانهای شرین شان را قربان کردند ، اما طوریکه شاید و بایدتلاشهای شان به ثمر نرسید .... در سرکوبی آنها علاوه از کفار ، منافقین ، جدلمندان شیطان مشرب ، سخنگویان دربار ، سلاطین خود کامه و امرای بی بند و بار بنام مسلمان از هیچگونه تجاوز مضیقه و دریغ نکردند ..... اما با اینهمه موانع سعی آنها مشکور شد و به گفتهٔ شاه ولی الله دهلوی :

«لله الحمد هر آن نقش که خاطر میخواست آخر آمد ز پس پردهٔ تقدیر پدید» قامت نورانی سعی مشکور مجددان قرون و زمانه ها به بلندی از ازای قامت شرائط و ظروف در منصه هستی نمودار شد و چشم مشتاقان را سردی و درخشندگی خاصی بخشید ..... نهضت اسلامی دوباره اطراف و اکناف عالم را محیط و مسطح شد و اکنون میبینیم که کفر جهانی باوجود به راه انداختن دسایس «Vito» ، «جهان سوم» «انترناسیونالستی کارگری» و ... در برابریم خروشان جنبش اسلامی به زانو درآمده است و آن روز انشاء الله دور نیست که بار دیگر اسلام بر جهان حکومت کند .... مقدمه کک من نسبتاً طولانی شد و میخواستم تا حدی برزوایای شعر بلند بالای استاد ارجمند «ذره» روشنی بیندازم ولی جذالت و غروبت شعر

زادهٔ احساس ، دیگر مجالی بمن نداد که از این پیش بروم — من در همین جا ایستاد شدم و به شما خواننده گان مینگرم که چه وقت این شعر در دسترس شما قرار خواهدگرفت ...؟ بیایید شعر «ذره» را بخوانید که بازگشت و یا برگشت به قرآن را چگونه پیشنهاد میکند ... ؟

«خود سازی و بر گشت به قرآن»

در جهان مسعود میدانی که کیست — مؤمنی در پرتو قرآن چو زیست
مؤمن از آیات قرآن زنده است — قلبش از انوار آن تابنده است
در درونش موجزن سوز خدا — در دلش طوفان درد مصطفا
سر وحدت جوشد اندر سینه اش — روشن از دیدار حق آئینه اش
دیدگاه او ز قرآن روشن است — (در چراغ مرده ای او روغن است)
چون کشد بار جفای غیر او ؟ — برگزیند سر بجای خیر او ؟
تا درونش از ندای حق پرست — بت شکن باشد ، نباشد بت پرست
در ز آئین خدا گردد جدا — روی بر تا بد ز حق بر ما سوا
سجده آرد پیش هر طاغوت دون — نزد بیدینان شود زار و زبون
احترامش پوش دیبا و حریر — نیست ای مؤمن ز معنی بهره گیر
طاق نسیان جایگاه او نبود — قلب مؤمن پایگاهش می فزود
غیر دانا گشته از فرهنگ ما — آخته شمشیر بهر جنگ ما
ما استطعتم حکم قرآن خداست — مؤمن از فرمان او بیرون چراست ؟
درمیان حق و باطل کار زار — تا برستاخیز باشد استوار
رسم خون ریزی چو دشمن پیشه کرد — در پی تسلیح خود اندیشه کرد
بود بر مؤمن که دشمن بشکند — گردن فرعون اهریمن کند
خصم گردیده ز دانش بهره یاب — علم ما بیرون نیامد از کتاب
ای بسا گنجینهٔ اسرارها — خفته اندر سینهٔ آثارها
ای بسا تألیف های ارجمند — لای اوراق کتابی پای بند
سالها ما را چنین وا داشتند — تخم تزویر و خیانت کاشتند
نقشه های شوم استعمار بین — دام های مکر آن مکار بین
بین که آن ارزان خر قیمت فروش — در پی تخدیع ما شد سخت کوش
بر مسلمانی و بر قرآن نگر — بر چنان عهد و چنین پیمان نگر

دانش قرآن برای مؤمن است — زان ز وسواس شیاطین ایمن است
گفته آید حرفی از قرآن بخوان — نیستم ملا ، جواب جاهلان
کاش یکسان مؤمن بر نا و پیر — گشتی از آیات حق روشن ضمیر
می فزودی حکمت قرآن یقین — قلب ها روشن ز آیات مبین
آنکه روی ریگ سوزان می تپد — از دل پاکش جهان هر بار احد
عاشق است آن در دلش سوز خداست — درد وی از درد بی دردان جداست
سینه ی ما تا ز سوز حق تهیست — کی بما در زندگی روز بهیست
از ریا مقصد نمی آید بدست — نیست مؤمن خود نما و خود پرست
قلب مؤمن عرشگاه کبریاست — مستیز از نور خورشید خداست
با مسلمان دوست ، با کافر عدوست — آنکه از چشم دلش برکنده موست
دوستی و کینه اش بهر خداست — پیرو آئین پاک مصطفاست

جان دیگر می خرد جان می دهد — قلب پر سوزیکه ایمان میدهد
آن شنیدستی تو از مردان حق — برده اند از مکتب قرآن سبق
در شهادتگاه عدل و راستی — نوبت اخوان مقدم خواستی
آب آوردند تا لب تر کنند — سوزش خنجر از آن کمتر کنند
از سر مهر و اخوت پروری — شد اشارت ها بسوی دیگری
تا بر دیگر شدند او جان بداد — رسم و آئین صداقت زنده باد
همچنان از آب کامی ترنشد — جان بداد از دیگری برترنشد
چون بکانون محبت سوختند — آن همه یاران وفا آموختند
مصطفا باشد چنین سوزی دهد — در پی این سوز بهروزی دهد
با چنین سوزی نباشد گر جهاد — می شود آن فی سبیل الله فساد
گر جهادت از پی اعلای دین — نیست ، باشد ز آن شکست تو یقین
نیست دست تو که آن دست خداست — بر شکست دشمنت گر دل صفاست
ما رمیت اذ رمیت خوانده ئی — پس چه در تعمیل آن درمانده ئی
چون جهاد تو برای حق نبود — زان ملک بر نصرتت نامد فرود
گر جهاد از بهر شهرت کرده اند — در طریق دین خیانت کرده اند
در لباس آدمی گرگ گر است — کان مجاهد سینه‌ی مؤمن دراست
نیست راه غیر حق الا خطا — نیست مقصود از جهاد الا خدا
سنگر حق جای عدل و رحمت است — نی کمین گاه عذاب و زحمت است
حال ما اکنون بدینسان اندرست — باز برگشتن بحق در مانگر است
باز برگشتن به قرآن خدا — راه پیمودن بفرمان خدا

در ادبگاه محمد (ﷺ) سوختن — درس خود سازی از آن آموختن
سوختن همچون ابوبکر(رض) و عمر(رض) — دردمند بودن چو یاران دگر
هریکی اندر عمل قرآن حق — گوی سبقت برده در چوگان حق
سینه ها از عشق حق گنجینه ها — سوز حق بگداخت آن آئینه ها
دین یک دین است حال ما دگر — مدعای ما، مآل ما دگر
نقش یک نقش است پای ما دگر — درد یک درد است وای ما دگر
این دگر ها بار دیگر گون شود
آفتاب از ابر ها بیرون شود

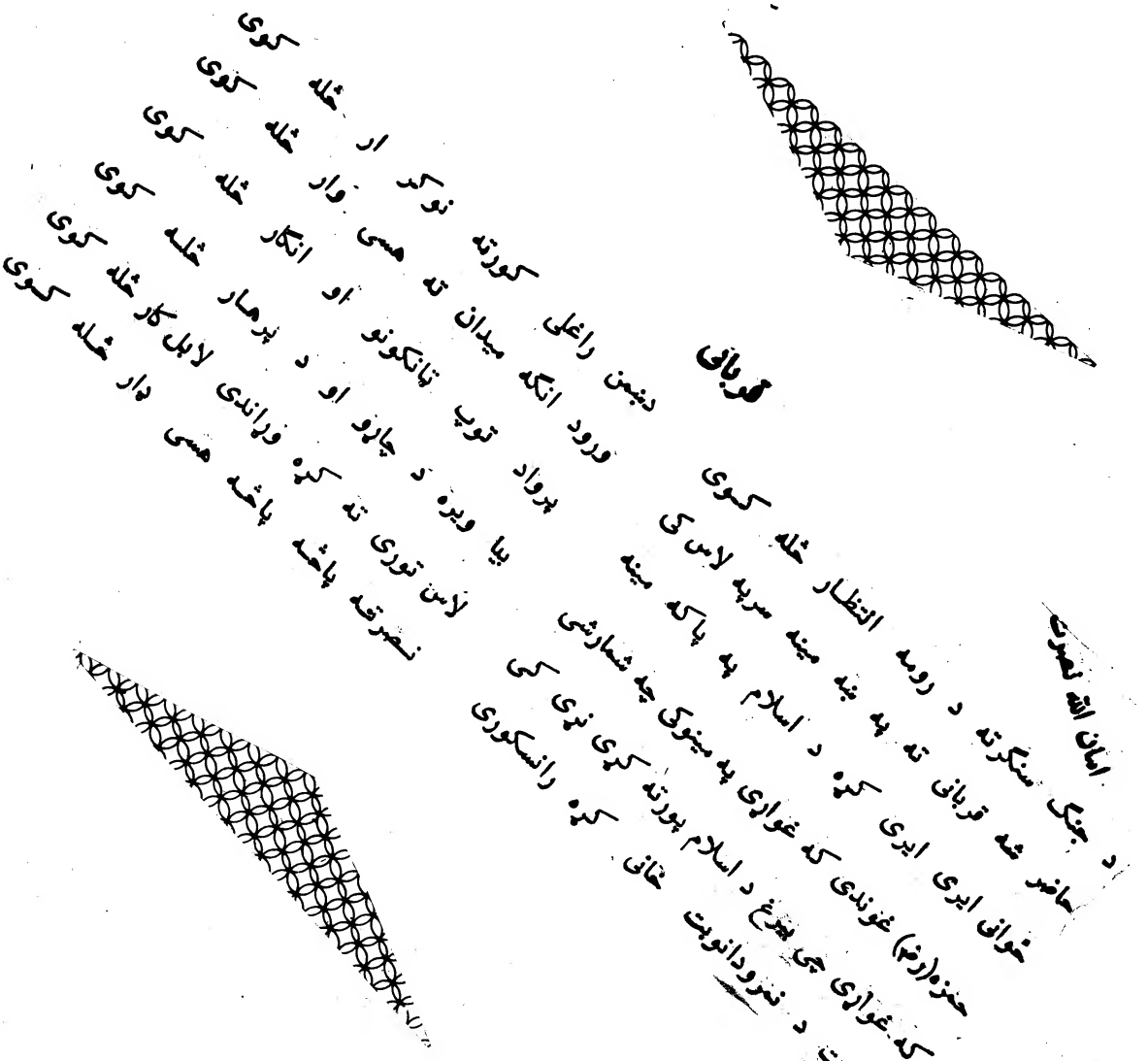

محمد معروف (فرو غگر)

به استقبال قامت بهار

خاطره :

این پارچهٔ پارچه و شکسته که امیدوارم چسپهای احساس شکستگی‌های آن را التیام بخشد بـه استقبال سرمقالهٔ مجلهٔ شماره ۳۶ «صحیفه» اسفند ماه ۱۳٦٤ چاپ مؤسسهٔ اطلاعات ایران به رشتهٔ تحریر در آمده است : اینک خدمت علاقمندان مجلهٔ شفق تقدیم میشود :

امتزاج عجیب و ترکیب قریبی که انسان واقع در موقعیت انسان را از فرا سوی جهان غیب به مشهد دنیای شهود، برمحک تاریخ و تعهد و آزمون میزند.... و در تلا لوی جرقه‌ها وبرکه‌ها ودریاها وکویرها وصخره‌ها وسیلهاواشکها وخونها، سیمای خون‌آلود وهویت و قور و مهذب و قامت رسای حق آگین خفتگان در خون را، چون تابلوی حیرت انگیز میناتور قدرت، مد نظرهای تشنه ونگاه‌های مشتاق قرار می دهد .

احساس که ترجمان گویا ومتحرک روشنخانه‌های ضمیر انسان است، به‌هرجا سری‌میزند وبرهردر دری، درهمه حصارها وکنگره‌ها روزنه‌یی میزند و در همه جبال وکهکشانها کانال ومعبری، خم‌وچم وسخنهای قالبی وتشریفاتی.... را نمیشناسد، که راست میگوید، راستی‌میجوید، راست میپوید و از راه راست بـه راستی‌راست‌میشود وانسانهامیسازد (بحق انسانها ، نه انسانکها) . . . به‌هامون میرود و در متن کویر میایستد . . . . از بهار ما سرودی سرمیدهد ، سرود جاودانه و پایا پای هستی های نهفتـه در قلب تب آلود کویر را ، سرود آنانی که به بذر های خون شان لاله ها و چاله‌ها غازه گرفتـه است و بوی باد و باران وصبا وجلگه وجلمود وچمن وکوچه عطر آگنده ازشرف و انسانیت خون شان را درفضای افغانستان غرقه بخون وخاسته از خون وسایراقصای عالم میپراکند. تاریخ میسازد و تاریخمندان شمله دار تعهد و قربانی، ملت را، امت را و جهان را مژدهٔ نجات و آزادی می دهد .

پلیگون پل چرخی !
دامنه‌های بالا حصار تاریخی !
د خمه های ده مزنگ بدنام !
سیاه چالهـای ششدرک و وزیر اکبر خان مینه !
گرد و نواح تپـهٔ افسـانوی تا جبیک !
شهر شهید پرور هرات !
درهٔ شرف کیراله !
کاریز بخون لمیدهٔ پا د خواب شانه‌و«وجب‌وجب» زمین‌افغانستان (این کشور تاریخها و رجال ها و مقاومتها و آزمونها و پیروزیها) بزرگی و ابهت پیشقراولان نجات امتها را با بهار جوانه‌ها و شگوفه های خون امتزاج عجیبی میدهد و بهـار را قامتی می بخشـد که به‌گفتهٔ علامه اقبال :

قبای لا اله رنگین قبایی است ـ
که براندام نامردان دراز است

فرزندان خوش‌گذرانی !
طفیلی های بی خاصیت !
بی‌تفاوتان وجدان باخته !
ریزه خواران خوان غرب !
فراکسیون بازان مصلح (!)
منافقین در لباس مسلمان !
آشتیان دربار و دسترخوان !
خشمیان جهاد و مبارزه !
غلامان رنگ‌ور و رفته نفس
اماره بالسوء !

. . . را همین بس که در این قیام وارستگیها و تعهدها در پشت قامت بهار انقلاب اسلامی ما، در پیش پای دیگران سربسایند و جنایت بزایند !

رونق خانهٔ شان گدان و پرده ویخچال و«آیرکندیشن» و تالی و جالی و موتر و چاکر باشد . . . در بندگی زیست کنند و درگندگی بمیرند وجزء زباله دان تاریخ و نوالهٔ روغنی تنور دوزخ شوند و .

قامت آنها هم درنماز با وضوی آب شکسته است .

وهم درنماز ناز و نیاز باوضوی خون و شهادت . . .

آنها کج و عوج زاییده شده اند وگهر قیام در قالب بی رو و کج آنها که نشانه‌یی از ذلت و غلامی است هرگز جایی ندارد . . . .

این پیشگامان نهضت اسلامی و مردان افخم این جنبش اند که کارنامه های شان در باز تا بهای آیینهٔ تاریخ و محک زمان جهانی می آفرینند و بهاری که : «ثبت است برجریدهٔ عالم‌دوام ما» سروده «حافظ» سیماهای آنها را مصداق است و همین رجال اند که روحی در کالبد این سروده میدهند !

ویا اینکه «قامت بهار» به آنها می‌گوید :

«بهار یاد شما است، یاد سجدهٔ شما است. که خاک سنگر را مخمل می‌کند، بگذارید تپش قلب ما از سنگرهای شما شنیده شود. . . و بگذارید. . . بگذارید آدمهای مستعار که قالب خود را در چهار گوشهٔ شهر به چهار میخ کشیده اند، در لباسهای شیک خود مثل زباله بپوسند !

آدم‌های رنگ و رو رفته یی که روزها را میفروشند، هفته ها را میفروشند (ایمان‌ها و تعهدها) را می‌فروشند و می‌بالند به‌تقویمهای تازه یی که درجیب دارند. بگذارید این آدم‌ها باپوزهٔ چشم خود بهار را در پشت شیشه های رنگا رنگ بجویند و بگذارید امت ما نماز و جهاد را به شمایان اقتداء کنند و بهار را به ارتفاع قیام تان قامت ببندند . . . .»

«حکمتیار» صاحب په جهادوال غونډ کی .

فیاض «آرزو» و کرانه آرام « آزاد زیستن» می کشاند !!

بهاری که از عقب پرده های خون بیزش ، سپیده دم «آزادی» و «فردا های» درخشان و دیرپا می درخشند .

این بهار دلپذیر که سالها است ملت مسلمان و مجاهد ما را درآغوش گرم و نجات بخشش می فشارد

هفده سال قبل درچهاردهم فروردین خجسته سال (۱۳٤۸) ، در آن روز هایی که مانند همیشه با قافله عطر افشان و گل ریزت بردیار غم اندود ما رحل اقامت افکنده بود از دامان پرفیض وگل خیزت شگفت

و با شگفتنش در گوش غافلان جامعه ما پیام «سوختن» ، «ساختن» و «رهگشودن» خواند !!

بهار ما که چون سجاف طلائی صبح از دل فانوس نیسم رنگ افق خاوران سرکشید برخلاف خاصه طبیعی تو مشاطه‌گر کوی و برزن ما نشد !! و به آرامش دره های خرم‌آباد ما دست نیازید !! بلکه آمده بود تا قلب های ما را به جوهرمصفای ایمان و تعهد صیقل بخشد ، و کوشک های ظلم آباد نظام های جاهلی را در جامعه ستم کشیده ما واژگون سازد !!

و در عوض شان برای برپائی نظام شکوهمند اسلامی که نظام «رستن» و « جاویدانه بودن » است، خالصانه تلاش به خرج دهد !!

از آنروز به بعد سالها است که این خورشید سعادت و این بهار سبز ، برما می تابد ! و مردم مسلمان ما با ذهاب های پرخروش ، و عطر باروتش عاشقانه محبت می ورزند !

با قدوم پربرکت این بهار !! دیگر لاله های سرخ در گلستان نمی رویند !! دیگر شقایق چراغ دار در باغ و راغ نمی سوزند . دیگر بنفشه های تو در پای سبزه های نوجوان گریبان نمی درند ؛

بلکه در بهارستان فخر آفرین ما لاله های سرخ ، از سینه به خون آغشته گورستان ها می دمند ، و چراغ فروزان شقایق برفراز گور شهیدان ما شعله می کشد، و سالها است که هرسحرگاه بنفشه های مست که دیگر عاشق سنگرهای گلگون ما شده اند ، درسوگ عزیزان شهید ما گریبان ارادت و اخلاص میدرند.

این بهار حیات بخش !! قافله سالاری داشت که از تبار اخیار و از خیل راهیان «نور» به شمار میرفت !!

او استاد عبدالرحیم نیازی بود !!

این ناخدای صخره شکن همیشه باقامتی بلند و استوار در پیشاپیش دیگرلشکریان وارسته بهار میتاخت. و به آواز رسا پیام بهار ملت ما را که پیام فلاح و رستگاری بود برای مردمان خزان زده این خاک می خواند و آنها را به سوی بهاران جاوید دعوت می‌نمود !!

روز ها گذشتند و بالآخره روزی قافله سالار بهار سبز ملت ما ، با عده‌یی از فرزندان صدیق این «بهار» در نبرد با سپاهیان کوردل پائیز جان سپردند .

و اکنون که ما - همزمان با بازگشت تو سالروز مبارک طلوع جاویدانه «بهار خویش» را تجلیل می کنیم هنوز هم میان دلباخته گان جانباز «بهار ما» و ایادی سیه کار پائیز شعله های سوزان جنگ زبانه میکشد ، و هر روز جمعی از حامیان دلسوخته «بهارما» در راه پاسداری از ارزش های الهی آن به خاطر به ثمر رسیدن آرمان های ملکوتی اش سرمیدهند !!

و ما که تا هنوز لوای پرعظمت « بهار سبز » بردوش ما سنگینی می کند ، با خدای بزرگ تعهد بسته ایم که مانند دیگر راهیان این «بهار» به خاطر حاکمیت قطعی او و مرگ مستدام پائیز داعیه جهاد الهی خویش را قهرمانانه ادامه دهیم.

بقیه در صفحه (۳۵)

د محمد زبیر «شفیقی» لیکنه
د افغانستان د مظلوم ملت
د جونګړو څخه یوه رښتیانی کیسه:

په دنیا مه نازیږی خلکو!

خدای (ج) خبردی چی شپه به‌یی چیری تیره کړی وه ، د لمرځرک سره سم د ترونه ورپاس دګوی کندو لمرخا ته ارخ په منځ کرلیچونو کی هغه کړو په کړوپه لګوښیدله ، لس دولس ګامه به‌یی چی واخستل د ښونه په کیره وړه لکنه به‌یی زورکړوبه دریده شاته بـه یی وکتل چی کوم تیکټر یا اوښ موښ که وی ځان تری چپ کړی ، چی ډاډه بـه شوه نو د سرک په منځ کی به بی وا که غوندی کیناستله ، تردیره بـه ناسته وه بیا به پاځیده او ورو ورو به‌یی تا کلی لس دولس ګامه واخستل او بیا به‌یی د سرک په یوه غـاړه ځان واچاوه ...

د سپین غرنځ شمال ظالموځپو به‌یی کله کله زور خرڼګی خیرن تیکری چی څو ځایـه په رنګ رنګ توتو پیونـدؤ له سرنه پیرته کړ هغی به لاس ور اوچت کـړ پیرته بـه‌یی پـه سپین سر را خـورکـړ ، سپین سرپی د سپین غر د څوکو په شان سپین ؤ له ورایـه ښکاریـدله چی د ځـوانی پسرلی‌یی دیر د وخته تیرشوی دی، په مخ او تندی کی‌یی نور د ګونځو ځای نه کیده او د ځاځیو سروبادونو تک تور ور اړولی ؤ...

د کوتل په منځ کی‌یی ځان له سر که څوګامه چپ کړ ، د یوه کمر ارخ ته‌یی ډډه ولګوله او تنـدی یی د لمرزرینـو وړانګو ته برابرکـړ ، داسی ښکاریدله چی نـور یی د زړه زور ختم وی ، له هغی خوا به چی څوک په کنـدو را واوښتـل خوښ او خوشاله بـه ښکاریدل ځکه چی دایی د منـزل آخـرینی کوتـل ؤ او تول ستړی لاری به‌یی نوری لنډی کـړی وی ، خو هغه داسی نـه وه په سترګو او تنـدی کی یی د غم او مایوسی آثار غبرګ ښکاریدل هر چا به چی ولیدله په لومړی نظر بـه‌یی په زړه‌کی له واړه دا پوښتنی راتـاو شوی چی :

دا خوار کی به له کومه ځایـه راغلی وی ؟

دا بـه څوک وی ؟ ولی یوازی دلته ناسته ده ؟

خو لکه چی د هغی د غمجن داستان د اوریدو توان به نـه ؤ ورسره تری تیر به شول بیا به‌یی په خپلومنځوکی څه سره ویل اوترشاشا به‌یی پسی راکتل ...

یوځل د مجاهدینو یوه ډله راغله

زړی ابی ځان په دیر تکلیف ورته راسم کړ پوښتنه یی تری وکړه :

بچیانو ! دا غم وهلی تری چیرته دی ؟

لږ لار ورته پاتی ده که ډیره ؟

یو تن ورته راوګرزید لاس یی لاندی د تروبازار ته ونیو او ورته وی ویل :

موری دغه لاندی دکوتل په ښیخ کی تری دی .

ګوره هغه بیرو بار وینی هماغه د ترو بازار دی .

زړی ابی لاس په تندی ونیو او د لمرله وړانګو یی سترګی پټی کړی په ځیر ځیر یی لاندی وکتل بیایی مجاهد ته وویل سترګی می ښه نه وینی زویه زه خو څه بیرو بار نه وینم ، بازارکوم دی ؟

مجاهد ورته وویل : چی نه یی وینی نو زه یی څرنګه دروښیم ؟

موری ! موږ سنګر ته روان یو دیر اوږد منزل مو په مخکی دی که نه تربازاره خو به می په اوږو هم رسولی وی ، لږ لاره ده ، ښیخی لږ ورو ورو ورشیوه سه هغه د سپین سری ابی له حاله څه خبر ؤ نو یی زیاته کړه :

چی کرارکرارځی هم په لس پنځلس دقیقو کی رسیږی ، د دی خبرو سره یی د خپلوملګرو په لوری ګامونه ورچټک کړل او سپین سری ابی ء بیا دکمره ډډی ته یوازی چو په پاتی شوه ... ..

ورو ورو یی د چپی پښی پایځه پورته کړه ، یو خړرنګی زړو کی یی ترپنډی پیچلی ؤ ، معلومه وه چی څه پښه وربانډی تیره شوی وه ، پښه یی سخته تپی وه ، وربانډی توښه شوه ورو ورو یی غوتی خلاصی کړی ، غوښتل یی چی زړو کی له پښی بیرته کړی خوهغه کلک په زخم پوری وچ شوی ؤ ، چی هرځویی لاس وربانډی وواهه تری بیرته یی نشو کړای او په وینو ککړ زړو کی یی هماغسی په پښه پوری کلک نښتی ؤ ، یوځل یی لاس په لړزه شول ، غریو یی مات شو ، اوښکی یی ښکته په ګریوان راوځځیدی او په ژړا شوه ...

په ژړا ژړا کی یی وویل :

خدایه ! د څه لپاره د ژوندی پریښښیم ؟ چی څه می درلودل خو تول دی رانه واخستل خدایه نوره می دا سرګردانه ارواهم د رواخله ، بی له تامی د اسری ځای کوم دی؟

څه وکړم چیرته ولاړه شم ؟!

لویه خدایه ! ستا په دربارکی خو د هیڅ شی کمی نشته خلک په لتانه پاچایی غواړی ، مال او دولت به غواړی خوشاله ژوند به غواړی ، خو ماته یوازی له ایمان سره مرګ را کړه ، خدایه زه یو د پردی مرګ درنه غواړم !!... .

مجاهدینو د بی بیکسه سپین سری ابی ژړا او فریاد واوریدل پری ورتول شول ، یوه او بل پوښتنی تری شور وکړی :

موری ! ولی څه خبره ده ؟ خیر خو به وی ؟ ژاړی ولی ؟ له کومی خوا راغلی یی ؟

سپین سری ابی اول ښه وژړل د زړه ځوښ یی چی کیناست اوښکی یی د تیکری په پیڅه پاکی کړی تری راتاوومجاهدینوته یی وکتل کرار کرار یی خپله کیسه پیل کړه :

له کندوزه راغلی یم ، یوه یوه نیمه میاشت وړاندی موکور په بمباری کی رنګ شو یوزوی می دکوتی ترچت لاندی ځای په ځای شهید شو بل راته وویل چی بیله هجرت نه مو بله لاره نشته ، سږکال یی دیر زور لګولی ، بمباری کوی په کرار مونه پریږدی څو ژمی راځی موږ به ورسیږو .

ما اول نه ورسره منله ، ویل می که مرګ وی که ژوند په خپل کور او کلی کی ښه یو .

ابی کیسه کوله او مجاهدین تول ورته غوږ غوږ وو دکندو په منځ کی د یو نیم مست آس له ششناړی پرته یوازی دسپین سری ابی کمزوری او له ژړا نه ډک غږ ؤ چی اوریدل کیده هغی ویل :

مـا همدغـه ورځ ژړلـه چې را بانـدې راغلـه ، خو دوی دری ورځـې وروسـتـه کلي بيـا بمبـاري شو، يوه روغه خونه مو وه هغه هم دا خـل خدای (ج) رانـه واخسته ، له ناکامه مو له دوه نيـورانـو دری لمسيانو او زوی سره د پاکستان لاره ونيوه .....

دابی له سترګو بيا اوښکی راوڅڅيدی او غبيی په ستونی کی بند شو، خلکو په خپر خپر هغه تـه کتل او غوږې ورتـه نيـولی ؤ ورو ورو نور هـم ورټوليدل او بنډار لوئيده ...

لږ شيبه پس يی د ټيکری څنډه په سترګو را تيره کړه غاړه يی تازه کړه اوکيسی ته يی دوام ورکړ :

له کورکلی چی راووتـو ښه ورځ مو ونه ليده ، دلتـه بمباری ، الته کووه «هلته قوه» ټن يوغم سبابل ، وړولمسيانو بـه می کله له لـوړی ژړل او کله له ستومانی، ډير کوتلونه مو لاندی کړل شپه او ورځ را باندی يوه وه ، دوه خره را سره وو په يوه مو لږ څه اوړه سوړه څه نورضروری شيان راواچول او په بل بـه په نوبت سره سپريدو ، له ستومانی به د مه نه وه را پاتی ، يوځای به چی آبادی ته ورسيدو خلکو به دکووی «قوی» زيری را بانـدی وکړ بيا به مو د زړه په زور ځان يوی خوا ته سره يوست نابلدی،بده ده الته «هلته» ه مو د تيښتی او پناځای هم نـه پيژاند څوواری د دی په ځای چی دکوپر له کووی « کفر له قـوی» وتښتو په هغو به نيغ ورغلی وو بيا به خـدای (ج) پـه يو ډول تـری وساتلو، خو چی هرځه وو خدای(ج) ولیدل را باندی تيرشول، کله کله به مجاهدين په مخه راغلل د لاری اوال بـه‌يی راکـړ ، ما خو د ځايـونو نومونـه نه پيژنـدل ، پنځه ويشتمه شپـه يوه بازار تـه راغلو زوی می ويل : نـوره د دوه درو شپـو لاره پاتی ده دادی انشاء الله راورسيدو .

ما پوښتنـه وکـړه: دا کـوم ځای دی ؟

هغه راته وويل : لوګـر دی دا د بـره‌کی بازار دی موږ هم ډيـر خوشاله شوو چی دوه دری ورځی منزل خودومره نه دی که خدای(ج) کول دا به هم تيرشی...

پـه هغه بازارکی مو شپـه تـيره کړه ، د مه مولانه وه چوړه سبا ته مو قضا ماسپښين بيـا خپـل مـنزل شور وکـړ ، دلتـه څو نوری کـډی هم را سره ملګری شوی د ځلويښتو ګټو په شاوخوا کی کاروان جوړ شو، ماښام تر پاخه سرک راواوښتو او په يوه پراخه دښته‌کی مو منزل ته دوام ورکړ . . .

نيمه شپه وه له لری نه د سپوږمی پـه رنـا کی يوکلی را ښکاره شو . . . ابی چی کيسه تردی ځايه راورسوله يوځل بيا د ژړا څپه ورباندی راغله رنو اوښکو يی د مخ پـه ګونځو کی لاری جوړی کړی، ښه څنډوروسته‌يی

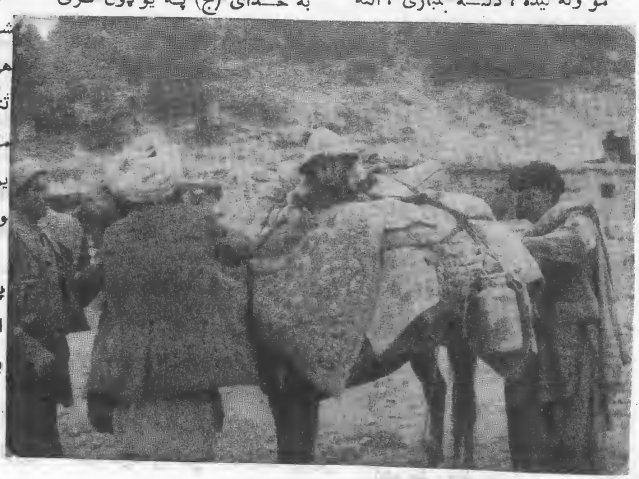

اوهغه هم شهید شو

دسنگر له خاطر وخته

د دوبی موسم ډ گرمی د خپلی تیزی آخری، پراوونه وهل د هر چاپه تندی د خولورانه څاڅکی تر سترگو کیدل د ورځی د وولس بجی وی او د مجاهدینو دولسمه روژه پهخوله وه بزگران دلو او لورځخه راغلی وو ، شپنو خپلی رمی په شغلنگونوکی پندی کړی وی او دوی ورته پهیخودالانونوکی دمه کړی وه ، هر چادگرمی له تیزی نه ځان د یوه یخ سیوری غیږی ته رسولی ډ . . .

لته کی شوم دیرش دوه دیرش تنه په یوه ځای شهیدان شوی وو ما می زوی نیرورانی او لمسیان هم ولیدل چی د شهیدانو په منځ کی پراته وو ، غونی می زیږه شول او بیا په ځان پوهه نه یم ، یو وخت می گنهگونه ترغوږ شوه ستر گی می وغړولی چی څوکسه په شهیدانو خاوری او تیږی انباروی ..... او دادی زه نصیب تردی ځایه راورسولم، ابی بیا په ژړا شوه او :

«په دونیا مه نازیږی خلکو ـ دنیا فانی ده په ارمان به ځنی ځونه»

یی وویل او په لیونو ته ورته چیغو یی شورو وکړه .

خو دا ځل هغه یوازی نه وه او دیروی د اوښکو په باران درونده غم ورسره بدرگه کړ .

خویوازی هغه مجاهدین چی د سنگر ونود لومړی خط څارنه یی په غاړه وه تریخ اووچ حلقونه سره لمرته د خپلو سنگر و پرسر گرزیدل راگر زیدل، موږ هم دخپل مرکز تر خوا باغ کی دونو سیوری ته ډډه وهلی وه چی که دروژی ورځ را باندی آرامه تیره شی. په دی کی جلات خان د څوتنونور و محلی قوماندانانو سره باغ ته راغی او وی ویل .

«د سیالنگ د کنډ و پیره دارانو اوال را وړی چی ډیره لویه قو په سرک ولاړه ده داسی ښکاری چی دی لوری ته دراتلو خیال لری موږهم سمدستی دمشوری لپاره راغلو» .

موږهم را پورته شوو او دقوی په باب مود رنگ رنگ، تبصرو دروازی خلاص کړی ، د دښمن اکتشافی الوتکوهم دشاه قلندر بابا د پاسه الوتنی پیل کړی ، او ترماز دیگره پوری یی دچک تولی سیمی تر خپلو الوتنو لاندی راوستلی پدی ورځ د چک دلوئی جبهی د گروپونو قوماندانانو د پلان په طرحه کولو پیل وکړ ترڅو د کافراو ملحد دښمن دځنکنیو او هوائی ډډ و نو او بمبار یو

په مقابل کی خپلی و سلی ځای په ځای کړی ، هر چا خپل نظر څرګند ولو. داځه نوی خبره نه‌وه لدینه مخ کی هم څوځله د سرو بیزوګانولښکری دشاقلندربابا دلاری په سیمه باندی د هرډول وسلو له استعمال څخه کار اخستلو اما د مجاهدینو د پوره مقاومت سره به تیښتی ته مجبوری شوی . توله ورځ د مجاهدینو د خبرتیا او د دښمن د قوی په هکله ، تصمیم ونیول شو، خوځرنګه چه د دښمن قواوو خپله شیطانی مانوره په کار اچولی وه اودکابل په لورد حرکت په حالت‌کی‌معلومیدل زمونږتصمیم د پوره قاطیعت په رنړا کی لکه څنګه چه لازم وه نه بلکه د نورو ورځو په څیروه .

دا ورځ‌تیره شوه لمرپه ډوبیدوو هر څوک خپلو کورنو ته روان وو او ماشومانو هم خپلی کوتنی پریښودلی ، د خپلو میندو غیږوته په خورا خوشحالی سره په منډو اوترپکو ور تلل . د خدای(ج) دلاری مجاهدین د ماز دیګر له لمانځه څخه ورسته د پیری ، بدلولو لپاره سنګرونوته ولاړل ، رنړاتله تیاره راتله داسمان په کنارو کی د شفق سرخی خپریده له ، څوک خبروو ؟ چه د دغوی په شاوخوا سیموکی نن څومره بچیان بی‌پلاره او څومره میندی بوری شوی ؟ او کوم کوم کلی و ران شویدی ؟ او څوک پوهیدل چه سبا به راته څه پیښیږی ؟ څرنګه چه د مجاهدینو د خبرتیا لپاره هرکلی ته د دښمن د قوی خبر رسیدلی و ، هرځوک د سبا په غم کی د پخوا په شاز د خپلوکورونو د ایستلو په سوچ کی ډوب تللی وو ، څوانانو د سبا ورځی بیلتون او جدائی د همدی شپی د وصال په هنداره کی لیدله ، د مینی په خوالوکی ئی خپلو تور سرو ته وصیت شروع کړی و .

شپی هم خپل تور پیځول خپور کړی وو د سحر چرګو بانګونه پورته کړل ، خلک د پیشلمی له پاره پاځیدل .

له پیشلمی څخه خلک وزګار شوی وو چه د سبأون په راتګ سره بیا د شفق سری واوری د اسمان په لمنوکی وریتی شوی.

د غلیم د توپونو ژغ په غرونو کی غبرګ‌شو . د توپ د دښتی څخه د وحشی قواو حرکت پیل شو د دښمن تانګونه دا له سنګ او علیشی د غره په لمنوکی خپاره شول او د شاه قلندر بابا د پاسه ځای په ځای کیدل، د تانګونو بهیرلا روان وو چه د چک سیمی ته دغلیم‌بم‌غوروځونکی‌جیټ‌الوتکی او څپر هلیکوپتر ګن شیپ الوتکی په ډیروحشت‌اودهشت سره ننوتی. پر بی‌رحمانه او ورانوونکی بمباردئی پیل‌وکړداسی‌سیمه نه وه چه‌هغه د لوخړو اوګردونو څخه پاکه وی.

قوماندان جلات خان ئی خپل مجاهدین‌د سیالنګ‌د غره په‌لمن کی‌د مورچل نیولولپاره ولیږدول. ددوی او د روسی پیاده لښکر ترمینځ د پنځه سوه مترو څخه واټن لږوو کوم تانکو نه چه د سرک د پاسه را روان وو د هغه جملی څخه دولس‌تانګونه د مینوپډریعه تخریب او والوتل ، سره لدینه د غلیم تانکونه په ډیره بیره پر له پسی منطقی ته د ننوتلو هڅه کوله . دا ځکه چه د جبهی په لمړی کرښه باندی د مجاهدینو د اسلام ویاړلی بیرغ رپاند وو. او دا هغه بیرغ وو چه شرمیدلی دښمن ئی څووازه د پرزولو لپاره په لس ګونو روسان مردار ورکړی وو او په هر ځل د پوره ماتی سره مخ‌توری د چک د منطقی څخه

په نازیانو کی اسیر شوی پوځیان .

تښتیدلی وو .

داځل چه روسانو د لسګونوزره پوځ د دوه زره ټانګونو او موټرو او سلګونو هلیکوپټرو او جټ الوتکو په زور یرغل کړی وو - په ډیر غرور او زور د هغه حملو د غچ اخستلو لپاره چه د چک د ولسوالی سرټیرو مجاهدینو د پغمان په غرنی سیمه کی د دښمن په زړه د لمړی ځل لپاره زړه ماتوونکی ګذارونه وکړل سنطقه ئی د ملحدینو او د هغه د تالی څټو څخه پاکه کړه د لا اله الا الله محمد رسول الله شین بیرغئی د پغمان په سردروکی رپاند کړ او د کابل غربی دروازه د حق د سنګر دارانو په سخ پرانسټل شوه .

د الفتح ، اسلامی تندر او البدر په نامه ګروپونو کی ګډ شمیر مجاهدینو د په غرور کی دښمن مورال د خورا ضعف او کمزورتیا سره مخامخ کړی و . . . .

د لمر څرک سره جوخت، ټوله فضاخړه پړه شوه، دتوپونوغړمبهار د بمونو زور د الوتکو څخه د روسی سره پوځ د توماندو پیاده کول. د دریو خوا وو څخه د دښمن د قواوو نښتل د چک په لور قیامت صغرا جوړ کړی و. دا حالت ټولو مجاهدینو په سترګو لیده .

خو سره له دینه جلالت خان په ډاډه زړه د پوره سکون سره یو خای خپلو مجاهدینو ته د اوربل امر داسی وخت ورکوی چه روسانو غوښتل د شاه قلندر بابا د پاسه د جهاد له ویاړ نه ډک بیرغ پرمخکه رانسکور کړی ، د مجاهدینو ډزی د غلیم په لور پیل شوی پدی نښته کی چه د سهار د لمانځه څخه ترماسپښین پوری دوام درلود په اس ګونو روسان مړدار شول .

او جلالت خان ډم د خپلو نورو همسنګرو ورونو سره یو خای د خدای په لارهکی د شهادت ترپولی مقاومت وکړ هغه د ژوند تر وروستی سلګی پوری د اسلام له ویاړ من بیرغ څخه ساتنه کوله ترڅو د روسی دارڼا رانو د وسلو په اور د هغه نا کرار بدن د تل لپاره په کرار شو .انا لله و انا الیه راجعون

قاضی بشیر «همت»

روز اول هفته بـود ، خورشید انوار زرین ، ولی سوزنده اش را از لابلای درختان سبزپوش، برزمین می پاشید و مرغکان آن دیار هرکدام دانهٔ توتی را ، در منقار گرفته بسوی آشیانـه گک خـود برای آرام کردن کودکان نورسته خویش پر اندوه روان بودند.

و سبز قبایان چمن‌همگی درگوش‌یکدیگر از حادثه‌یی که‌هیچکس از آن واقف نبود و از ورود آن ، قاصد باد ، برایشان گفته بود ، سرود ماتم می خواندند ، همه چیز در ماتم بود ، و همه سوگواران قدم برمی داشتند ، حتی او هم ...

آری ! ساعت پوره یازده بجهٔ قبل از ظهر بود بابه رؤوف متوجه گـردید که کاکا غلام کمر خود را با دستمال چهار خانهٔ نخودی رنگ محکم بسته و با پا و سر بـرهنه در حالیکه پاچـه های خود را بالا زده و شاخی را هم بالای شانه انـداخته غـرق در تفکر با گمنهای تند از نزدیکش در حال گذشتن است .

بالایش صدا کرد :

کاکا غلام ! کاکا غلام !!

کاکا غلام گوئی که هیچ آوازی را نشنیده باشد ، دستمال گل سیب خـود را از جیبش بیرون آورده ، دانه های عرقیرا که روی پیشانی اش حساب میشد، پاک کرده به راه خود ادامه داد .

بابه رؤوف چندین بار دیگر هم صدا زد .

کاکا غلام ، کاکا غلام ، مگر کرشدی ؟ ..

اما او همچنان می رفت و تنها به کلوخ های که زیر پایش خاک می شدند نظر داشت .

با به رؤوف کلوخی را از بغل پلوان‌کنده بطرف او پرتاب کرد ، کلوخ درست به پیش پایش اصابت‌کرد، با خوردن‌کلوخ برزمین، کاکا غلام برجای خودمتوقف شد و جهتی را که کلـوخ پرتاب شـده بود زیر نظر

گرفت ، چشمش به بابه رؤوف خورد که با دست‌وی را اشاره میدهد که نزدش برود .

با به رؤوف که آدم شوخ طبع و پر حوصلهٔ بود ، چشمان خود را بالا انداخته با خنده‌یی که چهره اش را پیرانه ترمی ساخت از جا برخاسته گفت :

کاکا غلام! ایقدر چرت‌ام خوب نیست، ای تر غرق استی که سرته از پایت نمشناسی، هرقدر که صدا میکنم، کاکا غلام ، کاکا غلام کجاس که سیل کنی ، ای تر تیز ، تیز می ری که فقط بگوئی که کدام کار آجل داری ؟ - - - -

کاکا غلام با گام های کلان ، کلان خود بسوی بابه رؤوف آمده سلام داد ، بابه رؤوف با تعارف ، شاخی خود را کنار گذارده روی قدیفهٔ که برایش هموار کرد نشست و آه تلخی را چون دود سیاهی از آتشکدهٔ سینهٔ خود بیرون کرد .

بابه رؤوف یک نظر پر معنی بـه سر و پایش انداخته پرسید :

کاکا غلام ! چرا کاره ایلاکدی ؟ مثلیکه امروز کار دل‌ته زده .

کاکا غلام با چشمان سبز و فرورفتهٔ خود بطرف خرمن بابه رؤوف نگریسته شانه های خود را بالا انداخته گفت :

ای ولله یت ! نام خدا ، خرمنه بخیر چپه‌کدی ؟

با به رؤوف که علامت غرور در چشمانش دیده می شد و نسبت به کاکا غلام جوانتر بود گفت :

چه ده خیالت میآیه ، مه اول چندان کار نمی‌کنم، باز اگه یکدفه دیوانگیام تور خورد باز خدا پناه بته دگه .

چتور خرمن تو مانده ، خلاص نکدی ؟

کاکا غلام دست خود را به جیب خود برد وقتی نسوار خود را که باموره های رنگارنگ مزین شده بود بیرون کرده گفت :

آن رؤوف جان ! حالی رفتم که خرمنه با دکنم ، قلم نشد چرا که باد کمی تیز اس ، کاره کتی گندم گت می کنه !

بابه رؤوف دست خود را پیش کرده از وی یک دهن نسوار طلب کرد با تحسین از نسوارکاکاغلام ، آنرا زیر لب گذاشته پرسید :

چرا صبح وخت نامدی که چه خوب هوا بود ؟

مه ام صبح خرمنه خلاص کدم .

کاکا غلام با انگشتان خود نسواری را که روی کف دست خود ریخته بود منظم می ساخت و یگان دانهٔ کلان آنرا بدور می انداخت چشمان خود را در حالیکه آثار یأس از آن هویدا بود بالا کرده بـه با به رؤوف‌گفت :

مام صبح وخت ، باد از نماز می خواستم که‌بیآیم ، قلم نواسه گکم سخت ناجور بود ، اوره پیش بچه فضل احمد بردم که دوا بتیش .

بابه رؤوف روی دوکندگ نشسته گفت :

چه مریضی داشت ؟ دوا دادش یانی ، مچم که بچه فضل احمد چیز ره می فامه یانی ؟

کاکا غلام نسوار را که روی کف دستش بود به دهن انداخت و دست خود را به زانوی خود پاک کرده گفت :

آن ! .. خدا خیرش بته ، از روزیکه ای بچه داکتر شده مادگه هیچ به تکلیف نیستیم، بیچاره گاهی غم زخم های مجاهدین می خوره و گاهی غم دگه مریض هاره ، یک ساتام بیکار نیس .

اگه امی نمی بود چه میکدیم ، ماخونه شار رفته می تانیم و نه دوا کس بر ما آورده می تانه ، امی

بچه اس که که غم اره می خوره .

بابه رؤوف گپهای او را بریده گفت :

میگن که قوای حکومتی باز میایه ؟

با شنیدن این سخن کاکا غلام به چرت رفت ، به چرت قوای دو ماه پیش که چگونه روس‌ها ومزدوران شان نامردانه هر چه که از دست شان آمد کردند . بخاطریکه تاب مقاومت را باشیر مردان آن دیار نداشتند، ناگزیر به هر سو و هر چیز دهن انداختند .

مسجد قریه را ویران کردند ، مکتبی را که در آن کودکان نورس هموطن ما درس ادب می‌آموختند به آتش کشیدند ، مواشی و همهٔ اهالی را با مرمی از بین بردند ، خانه ها را تلاشی نموده ، اموال مردم را به غارت بردند .

به این جنایات هم به اصطلاح آتش حیوانی شان فرونه نشسته مردان مو سفیدی را که حتی تاب رفتن در وجود شان نبود باضرب برچه و قنداق ، برزمین نشاندند .

پیره زنان را که لازم بود چون مادر با ایشان رفتار کنند . از دم تیغ ، کشیدند .

و اما کودکان را - - -

آنانیرا که چون بره های رم خورده از وحشت گرگ در گوشهٔ رمیده بودند ، بنام مبارزین مسلمان فردای این ملت با نوک برچه برای کمونست های دیگر خود نشان دادند .

کاکا غلام همچنان غرق دریاد وحشی‌گری‌های دو ماه پیش روسان بود که بغض گلویش را گرفت و دانه های اشک یکی بعد دیگر از لابلای ریش ماش و برنجش به دامنش چکید به طرف بابه رؤوف خیره شده گفت :

آن ! خبردارم ، میگن که قوای حکومتی باز میایه !!

و مردم بیچاره اره تا که می تانن میکشن ، چرا که واره مجاهدین مسلمان ما هم خوب تار و مار می کنن .

بابه رؤوف دید که کاکا غلام سخت غمگین شد ، گپ را کوتاه کرده گفت :

کاکا غلام ! چطور کنیم دگه خدا مهربانس که وطن اره ایلا کده . برن !! اگه روسها نرن روزشان ، روزگلی خات شد ، هیچ چرت نزن.

اگه کتی مامی باشی که ده امی سرپلوان یک شوروای تند و تیز برت بیارم خو خوش میشم ده غیر از او حالی برو که تام پریشان هستی باز صبا بخیر که دنیا آرامی بود بیه که یکجائی خرمنه باد کنیم ، انشا الله ده یک سات چپش می‌کنیم !

کاکا غلام با گوشهٔ دستال کمر اشکهای خود را پاک کرده گفت : نی جور باشی. بابه رؤوف، ناخورده نانت نیستم ، حالی می رم که به بینم که او دخترک چطور شد باز اگه زندگی بود بسیار نان خات خوردیم، و شاخی خودرا روی شانه انداخته از بابه رؤوف خدا حافظی کرد.

به کندی گام برمی داشت و بابه رؤوف قدمهایش را باچشمان خود شمار می‌کرد و بر شهامتی که در جنگ دو ماه پیش علیه قوای ملحد از وی دیده بود کلهٔ خود را به علامت تحسین تکان میداد و بیادش آمد که کاکا غلام با ماشینداری که از دشمن غنیمت گرفته بود و آنرا با موره‌های رنگارنگ مزین کرده بود چه مردانه از سنگر اسلام دفاع میکرد وبرقوای ملحد چه ضرباتی که وارد نکرد یکباره روی لبان بابه رؤوف خندهٔ تلخی نشست و چشمانش حکایت‌گوئی کدام خاطرهٔ شده بود .

آری ! خاطرهٔ از راد مردی های کاکا غلام رامی خواست حکایت کند . از او که در جنگ دو ماه قبل بعد از اینکه تمام مرمی هایش تمام شده بود به عوض اینکه از سنگر دیگری مرمی بخواهد از روی وجد سنگها را بطرف تانکهای دشمن می انداخت ، و در حالیکه لنگی‌اش در گردنش حلقه ، حلقه شده بود از سنگر برخاسته تانکهای فراری دشمن را تا فرسنگ ها با سنگ و کلوخ دنبال کرد . تاکه بالاخره «فرهاد» شهید پسرش او را مانع شد و از او خواست تا از حوصله‌کار بگیرد .

اما او با این کار خود باعث آن شد که مرمی دشمن سینهٔ فرهاد پسرش را سوراخ کند و روی‌دستان کاکا غلام جان دهد .

با کشته شدن پسرش کاکا غلام به سوی دشمن تند و تند تر می دوید اما دشمن دیگر فرار میکرد از او می هراسید و نمی خواست که بدست‌پرتوانای کاکا غلام پارچه پارچه شود .

بابه رؤوف آهی کشید و با ناپدید شدن کاکا غلام از نظرش به جای خود نشست .

کاکا غلام غرق در افکار خود به منزل رسید ، هنوز دستال کمر خود را باز نکرده بود که به بالین نواسهٔ خود رفته از احوالش جویا شد . خورشید ، دخترک کوچک باصدای پدرکلانش چشمان خود را باز کرده بازبان نیمه گرفتهٔ خود گفت :

بابه ! پیشتر زن همسایه ما به مادر جانم گفت‌که باز ام اسکرا میایه ! اوراس میگه اسکرا میاید ؟

اگه اسکرا آمد ماره کتی خود ده کوه بالا کو !

خورشید درجای خود نشسته پرسید :

بابه ! همو طیاره‌که آغای‌مه‌کشت باز میاید !؟

همو طیارهٔ ابلقی ؟

اگه او طیاره آمد کتی تفنگ خود بزنش که آغا یمه‌کشته که کلان شدم کتی تفنگ آغایم او طیاره ره می زنم. . .

کاکا غلام آهسته خود را خم کرده از پیشانی خورشید یک بوسه گرفت و برایش گفت :

نی بچیم ! زن همسایه غلط‌گفت ، انسکرا دگه نمیایه یادت رفت که ما اوره ده او دفه که آمده بود دوا ندیم ؟

خورشید کوچک در حالیکه چشمانش راه انداخته بود پرسید : بابه ! باز ام همو روسا میایه ؟!

خدا کنه که همو روسی شکم کلان که فریده ره کشت نیایه :

خورشید کوچک بروی کاکا غلام خیره ماند و یادش آمد که چسان روسی شکم کلان بیرحمانه پانوک برچه «فریده» دخترک همسایهٔ شان را که هم بازی وی بود پاره ، پاره کرد نامردانه این طفلک معصوم را نقش زمین ساخت .

حالتی عجیبی پس از چند لحظه‌یی برای خورشید کوچک رخ داد .

دستان خود را محکم به گریبان کاکا غلام بست و با لهجهٔ طفلانه خود چون جوان پرنیروئی بالایش چیغ زد :

بابه ! .. چرا ماندی‌که فریده ره او روسی‌بکشه ؟! چرا ماندی ؟

آغای شه خو روسا کشتن ، دگه اوره چراکشتن فریده کتی مه یکجای بازی میکد .

مرام می مانی که بکشن ؟

تو چرا اوره ازگیر او روسی شکم کلان خلاص نکـدی ؟

کاکا غلام نتوانست گریهٔ خود را خاموشانه بکند

محمد حسن «عرفانیار»

ذهاطر وزهضت

تاریخ ورباندی شاهد دی ، چه خومره ویرجنه صحنه وه ، څه عجیب شانی زړه دردونکی حالت ، هلته چه د وخت خپل سرو او بی بندوباره شاهزادهګانو د عیاشی او بی کفایتی له ګریوانه د لادینی او د هریت بلا ګانو ویروونکی اوهیبتناك سر را ویوست .

هلته چه د لویدلی او وراسته‌نظام د ناز په بستره کی بناماران لوییدل ولی له دین او سیاست سره نا آشنا وا کمنو فکر کاوه چه دغه بناماران به د شاهی لالونو پرسر پیره ، او د سلطنتی‌فاسد رژیم حمایه اوحفاظت به‌کوی ، دوی هم ملامت نه ؤو . د دوست او دښمن پیژندنی له ارزښتناك بصیرت څخه محروم ؤو هر چا تیرایستلی شوی ، لکه چی تیرایستلی‌ئی وو .

یوازی د خپلوهوسونو په دنیاګی مین ؤ ، نورئی نه ملت پیژاند اونه نړی، نه د اسلام له عدل نه خبروو او نه د شلمی پیړی د وحشی مسلکونوله بربریت، او بی‌انصافیونه.

حقیقت دادی چه اسلام ئی خپلو ناولیو ارمانونو ته د رسیدلو په لارکی لوی خنډ ګانه ، نو ځکه ئی د اسلام ضد فکر ته په اسلام پال هیواد کی آزادی ورکړه ، چه په لږه موده کی د کابل پوهنتون د فساد ، دهریت اوالحادی بلنی اډه وګرځیده.

د اسلام په انسان جوړوونکو شعایرو په ښکاره لوپی او مسخری پیل شوی ، د حکومت په رسمی دوایرو کی روژه خوړل ، په ځنو نشراتی ارګانونو کی د اسلام په سپیځلی دین بی شرمانه تاخت او تاز پیل شو - رشوت خوړل او رشوت ورکول د حکومت سره د مروکار په صورت کی یوه لازمی مسأله وه ، چه خلکو ته د قانونی فقری په حیث مطرح شوه .

د غرب د لنډه غروفاسد اخلاق هم د نورو لیلامونو په سلسله کی راوارد شول، چی له هرڅه نه زیات د ښځو څخه د شرم او حیا جامی وایستل شوی غرض دا چی ملت ورو ورو د پلانیزه شوی پروګرام له مخی د فساد په مرګونی غیږ کی ورلاهوکیده .

خو د خدای (جل‌جلاله) دثابت او دایمی سنت په اساس چی په دغسی تاوجن او لوغړن پراوکی یو شمیرمخلص بندګان را اوچتوی، ترڅو د خپلو تولو مادی او معنوی استعدادونو د پکار اچولو له لاری د فساد مقابله وکړی .

پدی وخت کی هم ارحم‌الراحمین خدای د خپل بی پایانه کرم له مخی دګوتو په شمیرمحدود کسان راپورته کړل ترڅو د پریوتی نظام پرغیر اسلامی سیاست او پالیسی انتقاد وکړی ، او خپل مسلمان اولس ته د ریښتینی اسلامی آرمان په لور جهت ورکړی .

یکدم آوازش بلند شد و زار گریست و خورشید را چنین گفت :

بچم ! مه خود او روسی رام که فریده ره کشته بود کشتم اوره توته ، توته کدم ، اقدر شانه کشتم که حساب کده لتانی .

کاکا غلام با گفتن این کلمات گوئی که روی آتشی که از قهر زبانه میزند آب سرد ریخته باشد ، دستان خورشید بی دم شده و از یخن کاکا غلام پایین افتاد.

کاکا غلام مادر خورشید را صدا زد تا پیش خورشید بنشیند که خودش جهت گرفتن وضو برود مادر خورشید از او تقاضا کرد که نان چاشت را بخورد ، اما او اول خواست وضؤ گرفته ، نماز ظهر راادا کند.

کاکا غلام به چالا کی وضؤ گرفته دوباره به اتاق آمد و از مادر خورشید پرسید : از همسایه پرسان کدی که چه وخت قوا میایه ؟

مادر خورشید در حالیکه دستش به پیشانی دخترش قرار داشت گفت :

آن پرسان کدم ! زن همسایه گفت که مجاهدین کلش یک سات پیش رفتن که از سنگرای خود خبر بگرن : عبدالله بچه همسایه رام دیدم که راکت خورده گرفته رفت !

کاکا غلام با دستمال خود روی خود را که در حال خشک کدن بود بطرف مادر خورشید کرده گفت :

هموتفنگ مرام از او اتاق بیار بخیر که نمازه خاندم مام میرم که دل بچا قوت پیدا کنه !

وجای نماز کهنه‌یی را که از پدرش به یادگارداشت رو به روی قبله هموار کرده به نماز خواندن شروع کرد .

هنوز به سجدهٔ رکعت دوم بود که صدای پرهیبت طیاره های دشمن بلند شد، خورشید کوچک وارخطا از جا پریده خود را در آغوش مادرش رها کرد .

کاکا غلام سر از سجده بالا کرده دو رکعت نماز دیگر را نیز ادا کرد ، هنوز سلام نگشتانده بود که مادر خورشید باصدای بمب یکجا چیغ زد .

وای خانه همسایه ماره پران کد ؟

اما بعد از چند لحظه‌یی آواز او هم خاموش شد ، حنجره اش را خفه ساختند .

و خورشید را با خود یکجا بسوی پدرش برد .

آری ای هموطن مسلمان !

کاکا غلام دیگر نتوانست از زیر ده ها من خاک که بالایش ریخته شده بود برخیزد و با دیگر برادران مجاهد خود برای بار دیگر لشکر دیوانهٔ دشمن را مغلوب سازد ، او رفت و خرمن نیم کله اش را باد صحرا بدست خود تمام کرد .

کاکا غلام ، خورشید کوچک مادرش و ده ها تن از هموطن مسلمان من و تو در اثر این عمل وحشی صفتان با بمب‌های ناپالم رهسپار دیار هستی گردیدند.

محمد صمیم «عزیزی»

د مهمندری زړور مجاهدین د یوه پوځی غنیمت شوی ګاډی

سنگر او انلاین

د پکتیکا ولایت د سید جلال بخاری (رح) جبهې له قوماندان

داکتر محمد قاسم (همت) سره سرکه

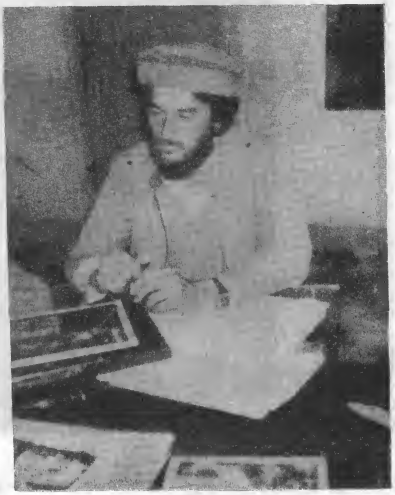

پوښتنه : تاسی په نظامی لحاظ په افغانستان کی د مجاهدینو او روسانو اوسنی حالات څه ډول څیړی ؟

ځواب :

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین والعاقبة للمتقین ولا عدوان الا علی الظالمین واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریك له ، الملك الحق المبین واشهد ان محمداً عبده ورسوله خاتم النبین وامام المتقین صلی الله علیه وعلی آله واصحابه ومن تبعهم باحسان الی یوم الدین .

اما بعد .

په افغانستان کی د قضایا وو ترکیب او ترتیب چی د یوه حیوانی نظام تعرض او تجاوز دی په یو انسانی ټولنه باندی ، په پکاره ډول سره د طرفینو د موقف او مستقبل څرګندونه کولای شي. روسان د یوی خاصی دیدګاه په درلودلو سره د افغانستان د تعرض او تجاوز په فکر کی شول ... څنګه چی برژنف لعنة الله علیه خپلو هندي غلامانو ته د اسلامی انقلاب په پیل کی ویلی ژو چی په افغانستان کی به ډیرژر حالت عادی بڼه غوره کړی خو برعکس د افغانستان د اسلامی انقلاب څپانده توپان د ده د ژوند حالت هم وربدل کړل او دی ئي د نابودی کندی ته وسپارو .

د مقابلی په میدان کی له هرڅه نه د مخه د هدف تقدس او بیا همدی مقدس هدف ته اخلاص فوق العاده مهم نقش لری ، هدف منډی او هدف پیژندنه په خپل ذات کی انسان ته یو معین جهت او معین قوت ورکوی ، او ددی قوت وضع په انسانی هدفمنده ټولنه

پاتی په (۸۷) مخ کی

د مبارز غوندې له مجاهد قوماندان
ظفر الدین خان سره مرکه

په لاندې کرښو کې د زابل په ولایت کې د مبارز غوندې مجاهد قوماندان ظفر الدین خان هغه مرکه چې له استاذ زمرک عابد سره ئې کړې قدرمنو لوستونکو ته وړاندې کوو په درنښت
«اداره»

بسم الله الرحمن الرحیم
د مبارز غوندې محترم قوماندان صاحب ظفر الدین خان !

خوښ یو چې له تاسو سره دیوی لنډی مرکی فرصت په لاس راغی که څه هم ستاسو مصرو فیتونه ډیر زیات دی ، خوسره له دې که مهربانی وکړی او زما لاندینوځو پوښتنو ته ځواب و وایی .

پوښتنه :- تا سو چه ئن سبا د جهاد په تودو سنګرونو کې روسی دښمن ته غاښ ماتوونکی ځوابونه ورکوی او ډیر په زړه پورې بریالیتوبونه هم لاسته راوړی دالله جل شانه په مرسته در په برخه شوی که د خپلې تحریکې سابقې په هکله څه لنډ غوندې معلومات را کړی ډیره مهربانی به سوی ، یعنی دا راته و وایی چه څه وخت او څرنګه سوبه افغانستان کی د اسلام هغه تک لاره غوره کړه چه بالاخره ئی د روسی کفر پـه خلاف د حق په سنګر کی ئی سبیل الله جهاد تـه اړیستلی ؟

بسم الله الرحن الرحیم
ځواب :- له دی نه چه ما ته مو وخت را کړ تر څو د خپل ژوند تیرشوی تاریخ په لنډو تکیو کی در ته بیان کړم له تاسو څخه هم ډیره منته کوم، له ټولو نه مخکی ستا سو د پوښتنی په ځواب کی بایدو وایم چه زما تحریکی سابقه د وه اړخه لری چه یوه ته ئی فطری او بل ته ئی کسبی اړخ وائی ، زه چه رب العلمین په دنیا کی له سیلم فطرت سره پیدا کړم دفطرت طبیعی غوښتنه همدا وه چه زه باید داسلام له مقتضیاتو سره سم عمل و کړم ، او حور او پلار می هم زما په اسلامی روزنه کی لهیڅ ډول قربانی څخه ډډه ونکړه او زما له فطری غوښتنو سره سم ئی زما په پالنه او اسلامی روزنه کی اقدام وکړ ، د والدینو همدغه

مخلصانه او صادقانه روزنه ومچه ایمان زمابه‌زړه‌کی جړی،مضبوطی کړی او په اسلامی احکامو باندی د عمل په شکل کی ئی‌زما په‌عملی ژوند کی اثرات او نتائج مرتب شول .

ولی زما د تحریکی ژوند کسبی ارخ ډیر عجیب دی ، که ووایم چه د ژوندانه دغه ارخ می هم کاملاً دالله د فضل او کرم نتیجه ده ښائی چه له حقیقت څخه بهمی لری خبره نه‌وی کړی،په‌دی‌معنی چه‌کله ما ابتدائی‌تحصیلات په‌خپل پلارنی تاټوبی کی سر ته و رسول او د کابل په حربی پوهنځی کی شامل شوم کله نا کله به خپل مشرورورانجنیرولی‌الله‌ته‌دسپخانیکی لیسی لیلیی ته ورتلم ، او دغه لیلیه ما ته د اسلام‌بهترینه‌مدرسه ثابته شوه ، د کال ۱۳۵۰ خبره‌ده چه هلته تللی وم تصادفاً می سترګی په دهلیزکی د یوی‌کوټی په دروازه ولګیدلی چه پری باندی لیکل شوی وو :

(مرګ بر اخوان الشیاطین)

او د قوس په مینځ کی ئی لیکلی وو .

(اخوان المسلمین)

دی لیک په ما باندی ډیره اغیزه وکړه او په دی فکر کی ډوب شوم چه ایا زمونږ په اسلامی هیواد کی هم داسی عناصر شته چه مسلمانانو ته (اخوان الشیاطین) وائی ؟ په ډیره د خپل ورور کوټی ته را غلم او هلته می په ډیره حیرانی او ډیر خفګان د خپل ورور او نورو ورونو څخه پوښتنه وکړه چه ما داسی یوشعار د دهلیز په یوه دروازه باندی ولید دا دچاله خوالیکل شوی ، یو بل ورور چه (لائق) نومیده هغه په دی هکله کاملاً تشریحات راکړل او هغه مزدوری دلی تیلی چه خپله عقیده او وطن ئی د څو روبلونو په مقابل کی له روسانو سره په سودا اچولی ډ راته معرفی کړل، په همدی ځای کی مادا تصمیم و نیواوله خپل خدای سره می‌دا تعهد وکړچه د تاددین د غلبی او ډخپلی اسلامی خاوری د ساتنی لپاره به له هیڅ ډول سرښندنی څخه ډډه ونکړم که څه هم حربی پوهنځی له فکری لحاظه منحکوم ډ ، هیڅ یوه زده کوونکی ته پکی دا اجازه نه ورکول کیدله چه حتی دولتی اخبار مطالعه کړی ، خوسره له دی تولو محدود یتونو مادا تصمیم ونیو چی د محکومیت او مظلومیت دغه مضبوط حصار د ایمان په قوت ماتوم ، زما دغه تصمیم او اراده د داؤدی‌کودتاله منځ ته راتلو سره نوره هم پسی‌پخه شوه، او دی قطعی‌نتیجی ته ورسیدم چه د ظلم ماتي ورا نیدلی شی ، په همدی وخت کی مو په لیسه‌کی‌له مؤ منو عناصرو سره تماسونه‌نیول، اودخپلی پوهی اوتوان ترحده مویو محدود نظم جوړ کړ، د شهید انجینیر حبیب الرحمان شهادت اودځینو نورو ورونو بند یا نیدلو زمونږ ایمانی احساسات نورهم پسی‌راو پاروول، کله چه د هجرت له واقعی څخه خبر شوو چه یو شمیر ورونو د هجرت سنتهم راژوندی کړل نور پسی د خدای مرستی ته هیله من شوو، چه انشاء الله د فساد ما نی مخ په و رانیدو ده ، په همدی وخت کی مولوی معلم محمد طیب ، شهید محمد معین، شهید عبدالعلی آغا، سید غلام، شهید شاه ولی خان ، قابل کل امیر جان اودأسی‌نورورونو سره تماس ټینګ کړ، او د محمد معین په ذریعه به څه قلمی نو ټونه را رسیدل او له مطالعی‌څخه وروسته به مو بیرته ورکول ، د حوت‌په میاشت کال ۱۳۵۴ کی موږه‌حربی پوهنتون کی منظم پروګرامونه جوړکړل،منظمی‌غوندی‌به‌موکولی زیات شمیر ورونو به ګډون پکی کاوه له هغی جملی څخه شهید معین ، شهید شاولی خان ، شهید سید عبدالعلی، قابل کل، امیرجان محمد ظاهر ، محمد نبی ، حسن تاج کل او داسی نورمبارزورونه د یا دونی وړدی ، چه په دی مجالسو کی‌ئی‌راسره ګډون درلود، تر دی پوری چه ما په خپله په پولیګون کی د شهید انجنیرحبیب الرحمن‌په ارتباط زیات‌شمیر ورونه دعوت او منظم کړل ، دا هم را ته په یاد دی چه د ثور له کر غیرنی کودتا څخه وروسته ما په خپله د (۹۰) تنو هغو ورونو د نو مونولست څیری کړ چه کتابونه مو د مطالعی په خاطر ورکړی وو ، تر څو هغه لست د دښمن په لاس ورنشی .

پوښتنه : تا سو د یوه تکړه‌مبارز بر لاسی قوماندان‌په توګه‌څرنګه و توانیدی چه د ثور د سپیری کودتا په لمړیو شیبوکی مو د روسی تانی‌څخه‌وپه‌ملاډاسی مضبوط اوبی ساری ګوزار ورکړ چه تولی نقشی او پلانونه ئی نه یوازی د زابل په ولایت کی بلکی په‌تولو جنوب لویدیزو ولایاتو کی شل شول ایا ستا سو دغه جرأتمندانه اقدام ستاسو خپل ابتکار ډ او که له کوم بلی خوا د کوم‌بل چا د قوماندی او لار ښوونی نتیجه وه ؟

ځواب :- لکه څرنګه می چه د پورتنی پوښتنی په ځواب کی ووویل چه ما له خپل خدای سره دا تعهد کړی ډ چه زه به دسر او مال په بدله کی د خدای‌دین ته‌خدمت‌کوم‌او د کمونستی کفر په خلاف به له هیڅ‌ډول‌سرښندنی څخه ډډه نه کوم ، هماغه تعهد زما ددی‌اقدام محرک اوقوماندان ډ، یعنی د الله په مرسته‌اودایمان په قومانده می دغه اقدام کړی، او له بل هیڅ لوری را ته‌کومه قومانده یا دستور نه دی راکړل شوی، که څه هم په لمړیووختو کی زما ارتباط له ځینی تحریکی ورونو سره ډ ، او د کمونستانو په مینځ کی داخوانی په نوم‌متهم هم وم ، خو لپاره د دی چه زما اړیکی ئی له تحریک سره شلولی وی په کال ۱۳۵۷ کی ئی زه د قندهارپه‌مجلس کی د (۱۸)ورځو لپاره بندی کړم، وروسته له هغه ئی‌دقلات(۳۴) غونډته دسرحدی سیمو د ساتنی او ډ مجاهدینو د فعالیت د مخنیوی په منظور را واستولم همدغه‌ورځی‌زمادامتحان ډیری سختی ورځی وی،ځکه چه نه می له تنظیم سره څه ارتباط قائمولی شوی او نه را سره په غونډه‌کی داسی څوک ووچه‌دومره ستر اقدام ته مو ملاترلی وای ، هغه ورونه چه له ما سره ئی په دی پلان کی برخه در لوده هم په اصطلاح په حاشیه کی ئی‌قرار در لود ، په هر حال تصمیم مو داؤ چه یا به شهادت را په برخه کیږی او یا به د خدای په لاره کی بری را به‌برخه‌کیږی،همدغه د نیت خلوص او د عمل صداقت سبب شو چه را سره موجود کمونستان مو په هماغو وسلو د جهنم کندی ته‌واستول چه د جهاد د مخ نیوی او د مجاهدینو د سر کوبو لپاره ئی را آستولی

وی، او اوس هماغه درنی اوسپکی وسلی د کفر د مخ نیوی اودکفارو د سر کو بولولپاره د حق پهسنگر کی په کار لویدلی دی .

پوښتنه :- لطفاًداهم‌را ته ووایی چه تا سو د یوه څوان قوماندان په حیث څرنګه و توانیدی چه خپل غوند له هر ډول کډوډی او توتې ، توتهکیدوځخهخوندی و ساتی ، په داسی حال کی چه په دی غوندکی له تا سو سره دسن له لحاظه مشران‌او د رتبی لهلحاظه لوړ رتبه صاحب منصبان نور هم وو ؟

ځواب :- په دی هکله باید ووایم چهلکه څرنګه چه د خاتی رژیم په خلاف زما اوزمادمخاصو وروڼو قیام د خدای د مرستی نتیجه وه همدارنګه د غوند منظم پاتی کیدل هم دخدای لهنصرت او د سر تیرو وروڼو لهمخلصانه همکاری څخه پر ته دبل‌څه‌نتیجه نه وه ، پله دا چه دتنظیم لهخوا هم په دی برخه کی له ما سره لازمه مرسته شوی ، همدغه وجه وه چې د خدای په مرسته دغه غوند له هر ډول لاس وهنی‌څخه محفوظ او مامون پاتی شو .

پوښتنه :- تا سو ته به په یاد وی چه دا سمار غوند له خپلو ټولو مهماتو او امکاناتو سره مجاهدینوته‌تسلیم شو، لیکن خپل موجودیت ئی ونشو ساتلی ایاویلی شی چه د هغه غوند تیت اوپرک کیدلو اسباب او عوامل څه وو؟

یعنی د هغه غوند له مسؤلینو څخه څه ډول غلطی و شوی چی هغه‌مضبوط‌اوله‌هره لحاظه پیاوړی غوند ئی له داسی‌بدی ورځی سره مخامخ کړ او که څنګه ددی پر خلاف ستاسو غوند له هر ډول لاس وهنی څخه خوندی‌پاتی شو؟ که ددی‌دواړوغوندونوخرنګوالی د څوملا یسوی دلائلو په لړکی روښانه کړی ډیره مهربانی به مو وی ؟

ځواب:- هو په یاد لرم چه دا سمار غوند مجاهدینو ته‌تسلیم شو فکر کوم چه ددی غوند د تیت پرک کیدلو لپاره‌به‌یوازی همدغه یوه جمله‌چه (داسمارغوند تسلیم شو) کافی وی ، تسلیمیدل عموماً د فشار نتیجه وی، اوفشار چه‌په‌هرکوم‌شی باندی واریدیږی طبعاً به انفلاق کوی اوپرخپی بهئی هری خواته الوزی، داسمار د غوند له مسؤلینو سره کومه منظمه طرحه نه وه چه د هغی‌په نتیجه کی ئی خپل موجودیت‌ساتلی وی ، بلکی له هری خوا محاصره شوی ؤ ، وروسته له ډیر مقاومت څخه مجبوراً تسلیم شو، د داسی مجبورانه تسلیمیدو حتمی نتیجه همداوی چه باید چورشی ، ولی د دی‌بیخی بر خلاف (مبارزغوند) تر هیڅ ډول محاصری او فشار لاندی نه ؤ ، زه په خپله د یوه تنظیم متعهد غړی وم ، هیڅکله می د جهاد او مجاهد پر خلاف جزئی ترین حرکت نه دی کړی، په هغه وخت کی چه لاغوند د خلقیانو په اختیار کی ؤ هم ماله مجاهدینو سره له هیڅډول‌سرستی څخه ډډه نه ده کړی ، همدغه وجه وه چه زه د خلقیانو له خوا بندی شوم ، او بله دا چه .

زمونږ غوند تسلیم شوی نه دی هیڅ یو تنظیم را باندی خبر نه و چه موڅدخپل ایمانی مسوولیت او د هغه تعهد په بنا چه له خپل خدای سره موکړی و د کمونستانو پر خلاف اقدام وکړ او د خدای په مرسته مو غوند سالم اعلی جرګی ته را و رساوه او له خپل تنظیم سره مو د اسلام د غلبی او د کفر د نا بودی په منظور پیوستون وکړ لنډه دا چه زمونږ اقدام د کوم تصادف او یا فشار نتیجه نه وه بلکی له خدای‌سره‌دتینګ تعهد او منظم پلان نتیجه وه

یعنی د غوند واک زمونږپه خپل لاس کی و او د کمونستانو په خلاف سود کمونستانو په زړه کی جهاد کړی ، کمونستان مووژلی او وروسته له دی الهی نصرت څخه مو غوند ته دا علی جرګی په لور قوماندہ ورکړی اولاتراو سه پوری د کفر پر خلاف په منظمه طریقه جهاد کوو ، زه نه پوهیږم چه تا سو څرنګه زمونږ غوند داسمار له غوندسره مقایسه کوی اویا په دی‌لړکی مقایسوی دلائل را نه غواړی ؟

پوښتنه :- تر کومه ځایه چه‌زه معلومات لرم ستاسو له راتلو سره سم د څو تنظیمونو له خوا تاسو ته داوطلبانه اوپه‌مسابقوی ډول بلنه درکړل شوه ، خو د هغو ټولو تنظیمونو له جملی څخه چه تاسو (دافغانستان اسلامی‌حزب) ته ترجیح ورکړه اوهغه مودخپل تنظیم په‌حیث‌قبول‌کړددی‌انتخاب اصلی وجه او علت څه ؤ ؟

ځواب:- فکرکوم چه داپوښتنه په پورتنیو ځوابونو کی تشریح شوی ، په دی ډول چه زمونږ ارتباط او اړیکی د افغانستان له اسلامی حزب سره نوې نه دی بلکی د تحصیل له دوران څخه زما‌المحمدی‌حزب‌سره‌تینګی‌اړیکی‌وی کله چه رب العلمین په کمونستانو باندی غلبه اوبری راکړاوغوند مو دا علی جرګی په لور را و

> **که څه هم حربی ښوونځی له فکری لحاظه محکوم ؤ هیڅ یوه زده کوونکی ته یکی دا اجازه نه ورکول کیدله چه حتمی دولتی اخبار مطالعه کړی خو سره له دی ټولو محدودیتونو ما دا تصمیم ونیو چی د محکومیت او مظلومیت دغه مضبوط حصار به د ایمان په قوت ماتوم زما دغه تصمیم او اراده د داؤدی کودتا له مینځ ته راتلو سره نوره هم پسی پخه شوه او دی قطعی نتیجی ته و رسیدم چه د ظلم مانی ورانیدلی شی .**

لیږدا وُه له خپل پخوانی تنظیم سره مودجهادپه‌سنګر کی‌پیوستون وکړ ، په دی ځای کی دترجیحی و جوهاتو بیانولو ته څه‌ضرورت نشته ، په لنډو ټکیو کی به‌داسی ووایم چه د افغانستان اسلامی حزب زما فکری او عقیدوی خط دی او په دی خط کی به‌تراخره وخته پوری فی سبیل الله جهاد ته دوام ورکوم .

پوښتنه :- ددی اوه کلن پر له پسی عملی جهاد په دوران کی چه د روسانو پر خلاف مو پیل کړی څومره نوی جبهات مو تاسیس کړی ، په کومو، کومو ځایو کی دی ، څو حملی‌مولاتر او سه په دښمن کړی، او څومره غنیمتونه او څه ډول‌پریالیتوبونه مو ترلاسه کړی ، او د شهیدانو شمیر مو څوتنو ته رسیدلی ؟

ځواب :- د منظم جهاد په دغه او پړه موده کی مو د خدای په فضل زیات شمیرمرکزونه تاسیس کړی چه د څونومونه په لاندی ډول یا دوم :

۱ - په‌زابل کی‌مرکزی‌جبهه‌چه دشینکی‌په کوتل کی‌موقعیت لری
۲ - د شاجوی جبهه
۳ - د شمو لزائی جبهه
۴ - د شهامت جبهه
۵ - د ناوی داولسوالی جبهه
۶ - د مقر جبهه
۷ - د واغظ‌جبهه
۸ - د ارزګان مرکزی جبهه
۹ - د هلمند دولایت مجاهدینو ته د جهادپه پیل کی‌وسله ورکړل شوی
۱۰ - دمعروف داولسوالی جبهه
۱۱ - د حمزی جبهه
۱۲ - د فراه پهولایت کی‌مختلف مراکز لرو

ظفر الدین خان له استاد عابد سره د مرکی په حال کی

۱۳ - زیات‌شمیر چریکی کروپونه مسلح شوی
۱۴ - د کندهار فی‌سبیل‌الله‌کنډک
۱۵ - د جند الله کنډک
۱۶ - دمحی‌الدین(دروازګی)جبهه
۱۸ - سپار کنډک
۱۷ - د خاص غر جبهه

هغه عملیات چه لا تر او سه‌په تعرضی او مدافعوی‌توګه دښمن په مقابل کی اجراشوی شمیر ئی له (۵۰۰) څخه هم زیاتیږی‌او په دی خو کان جهاد کی دوی منظم کنډکونه او یو ټولی را ته تسلیم شوی ، او هغه‌درنی‌اوسپکی وسلی مو چه له دښمن څخه په غنیمت اخستی شمیرئی سلهاؤ ته رسیږی ، همدارنګه په دی لړکی مو تقلیه و سایط ، مختلف النوع مو تر ، زرهپوښونه اومحاربوی ماشین مو په غنیمت اخستی ، او د هغو شهیدانو شمیر چه مسئولیتونه ورته سپارل شوی‌وو(۱۵) تنوته رسیږی او په غونډه پوری په مربوطو جبهاتو کی د شهیدانوشمیرزیات دی .

پوښتنه :- دافغانستان دمجاهدینو اسلامی اتحاد په‌دوران کی ستاسو د غونډو وضع څرنګه‌وه‌واوکمالات مو له کوم ځایه خواکیدل ؟

ځواب :- د اتحاد په دوران کی هم زمونږ غونډې مستقل‌موجودیت درلود او اکمالات ئی د تنظیم له فیصلی سره سم د اتحاد د نظامی کمیټی له خوا کیدل .

پوښتنه :- د اتحاد له رنګیدو څخه وروسته د غونډو وضع څرنګه ده ؟

ځواب :- د اتحاد له رنګیدو څخه وروسته لکه د پخوا‌په شان هر څه موږه اسلامی حزب پوری مربوط دی ، او په کامل اعتماداو تفاهم خپل مسؤلیتونه‌ترسره‌کوو.

پوښته :- دیوه نوی اتحاد او یا فعلی ائتلاف په برخه کی مو نظر څه دی ؟

ځواب :- د تیرو اتحادونوپه نسبت فعلی ائتلاف ښه دی ځکه چه د پرو پاکندو او منفی‌تبلیغا تو مخه پکی نیول شوی‌ده‌که بو واقعی اوریښتینی اتحاد منځ ته راځی هغه به د خدای پولوی رحم وی ، او د خدای داسی عظیم رحم ته ستړکی په لاره‌یو.

پوښتنه :- په افغانستان کی د جهاد او سنی وضع څرنګه درته ښکاری ، یعنی جهاد ته د دوام له لاری د افغانستان د ازادی امکان شته او که نه ؟

ځواب :- جهاددبنده له بندګی‌د ازادی‌پوازی‌لارده، چیرته چه جهاد نه‌وی هلته اسارت او غلامی وی، موږ به د خدای په فضل او کرم د جهاد له لاری افغانستان ازاد وو نه له کومی بلی لاری ، خود وړه باید و وایم چه دجهاد په سنګرونوکی با ید وحدت پیداشی‌او دادشهید انوپه‌وینو سره سنګرونه‌پایدله مشکو کوکسانو

څخه پاک شی -

پوښتنه :- ستاسو په نظر سیاسی حل ته څه ډول عناصر هیله من دی ؟

ځواب :- بی خاصیته او این الوقت اویی ارادی او دهردیو په چوپړ وهلوکی پالل شوی او روزل شوی عناصر د سیاسی حل غوښتونکی دی ، هغه ملت چه خدای ئی هدف پیژ ندلی وی ، او قرآن خپل دستور او پیغمبر ﷺ خپل قائد بولی ، او جهاد ئی دخپل ژوندلاره تاکلی وی او عزت په جهاد کی لټوی او شهادت ئی ارزو وی داسی ملت هیڅکله سیاسی حل ته چه په واقع کی د سیاسی اسارت په معنی دی نه حاضریږی

پوښتنه :- له عسکری لحاظه د روس ، امریکا ، پاکستان او ایران نقش د افغانستان په کشاله کی څرنګه تحلیلوی ؟

ځواب :- په دی برخه کی زما تحلیل هم هماغه دی چه زمونږ مشر ورور حکمتیارصاحب کړی دی .

پوښتنه :- که چیری سیاسی حل تحقق مومی په دی صورت کی به ستاسو په نظر زمونږ دریځ څه وی ؟

ځواب :- هغه سیاسی حل چه د مجاهدینو قیادت پکی مطرح نه وی ، او زمونږ د مجاهد ولس قناعت پکی حاصل نشی هیڅکله تحقق نشی موندلی، او که څوک داسی یو طرفه سیاسی حل په مونږ باندی تحمیلوی هغه به هیڅکله و نه منو، او زمونږدریځ به همداوی چه جهاد ته به‌دوام ورکوو ترڅو د خدای په مرسته خپله مسئله په خپله حل کړو .

په پای کی کـه د جهـاد د مؤثریت اوګرندی کولو پههکله د افغانستان مؤمن او مجاهدؤلس او نورو مجاهدینو مسلمانانو ته کوم پیغام لری مهربانی وکړی ؟

: د جهاد مؤثریت په تقوی او یو والی کی دی ، زما پیغام هر هغه مجاهد ته دادی چه د حق په سنګر کی قرار لری چه له خدای نه لازماً باید و ویریږی ، له خدای څخه دویری لازمی نتیجه یووالی دی ، کله که‌زمونږ په زړونو کی تقوی او په صفونو کی مو نظم او یووالی پیداشو بیادنړی هیڅ کفری طاقت زمونږ مقابله نشی کولی ، نن سباچه مسلمانان په ډول ، ډول مشکلا تو کی ښکیل دی وجه ئی همدا ده چه د تقوی په ځای نفسانیت ور باندی غلبه کړی ، زه د ګردی نړی مسلمانـا نـوڅخه بالعموم او د افغانستان له مؤمن او مجاهد ؤلس څخه بالخصوص دیوه کشر ورور په حیث داسی هیله لرم چه اوس باید یوبل ته د دورورولی لاس په لاس کی ورکړو ، او په هرځای ، هر وخت ، هر حالت اوهر کار کی یودبل مرسته او حمایت وکړو مومن ملت ته می دازیری هم ورکوم چی که خدای کول زمونږ د زرګونو شهید انووینی بـه د اسلامی نظام او آزادی خونړه ثمره راوړی نورمو د انتظاروخت تیردی‌او دکاملی آزادی په درشل کی یو . (والسلام)

زمونږ ارتباط او اړیکی د افغانستان له اسلامی حزب سره نویی نـه دی بلکی د تحصیـل له دوران څخه زمـا اړیکی له همـدی حزب سره ټینګی وی کلـه چـه رب العلمین په کمونستانو باندی غلبه او بری را کړ او غونډه مو د اعـلی جرګی پـه لور را و لیږداوه له خپـل پخوانی تنظیم سره مو د جهاد په سنګر کی پیوستون وکړ

ای مؤمنان ! هنگامیکه در روز جنگ با کفار روبه رو میشوید ، به ایشان پشت نگردانید (از جنگ فرار نکنید !) و کسیکه در چنین روزی از جنگ رو میگرداند ، بجز اینکه برای جنگ آماده‌گی بگیرد و یا به لشکردیگری بپیوندد ، به تحقیق که گرفتار غضب خدا شد و جایگاه اش جهنم و (جهنم) جای بدی است . (الانفال : ۱۵ ، ۱۶)

د پکتیکا ولایت د سید جلال بخاری (رح)..

کی د هیجان ، مقاومت او فداکاری اوصاف را ژوندی کوي ، او له بل پلوه د مقدس هدف لپاره مقدسه وسیله هم ضرور ده ، نو ځکه په ښکاره ډول ویلای شم چه د افغانستان مؤمن ملت د مقدس هدف یعنی د خدای د رضا حاصلولو لپاره د مقدسی لاری په مسیر کی دیر اوچت ګامونه اخیستی او د نصرت او کامیابی لوړو څوکو ته رسیدلی دي ، د دی ترځنګ د موږال نقش بلخصوص په نظامی ډګرکی د یادونی وړده ؛ او بیا هم دموږال قوت اوضعف پهدف پوری تعلق لری ، نو ځکه په ډاګه باید و ویلی شي چه د قوی موږال خاوند مجاهدین به حتماً فتح او بری ترلاسه کوي ، او یوه بله امیدواری هم داده چه هر هغه نظام چه د فطرت مخالف وی هغه به خامخا له شکست او نابودی سره مخامخ کیږی .

د همدی پورته څولندو مثالونو په ویلو سره دی نتیجی ته رسیږو چه روسانو پهافغانستانکی په نظامی، سیاسی ، اقتصادی او ایدیالوژیکی ډګرونوکی شکست خوړلی ده او خوری بهئی ، او زما د دی مدعا ثبوت اکثره هغه شرق اوغربی خبری منابع هم دی چه دیوه بی وزلی ملت د مقاومت اوشجاعت داستانئي د معاصر طاغوتی جهان هرګوټ ته ورساوه او حتی د پیړلو پیړیو خوبولیملتونو تهئي هم د پاڅون او قربانی احساس ورکړ ، د مجاهدینو او روسانو وروستنی برخوردونه د دی حقیقت ګواهی ورکوی چه په افغانستان کی نور چریکی ابتدائي جنګونه په منظمو جبهوی جنګونو بدل شوی دي، او چریکی جنګ هغه وخت په جبهوی جنګ بد لیدای شي چه مردمی قوت او تحرک ورسره شي ، نو همدا علت دی چه په اکثر و ځایو کی د مجاهدینو لوی مرکزونه او بیا د مرکزونو او خلکو د استعمال لاری ترسخت فشار لاندی دی ترڅو چه د دی فشار پواسطه د مجاهدینو مردمی وجاهت ختم کړی ، د مجاهدینو مقاومت د پروسی استعمار زمامداران د افغانستان ځخه د وتلو مفکوری ته حاضر کړی دي او د روسانووتل به د افغانستان ځخه دکمونیستی نظام عظیم اوکلی شکست وي .

نن ورځ د افغانستان اسلامی انقلاب په درونی حالتکی دیو Passive Resistence(پیسوریزیستینس) په موقعیت کی قرار لری ، که د روسانو زور زیاتی او وحشت زیاتیږی ، په مقابل کی د مجاهدینو صفوف فشرده او تجارب هم زیاتیږی او د نوری دنیا ذهنیت هم فرق کوی او شاید هم د دوی همدردی او خواخوږی زیاته شي ... پس په لنډ ډول سره ویلای شوچه مقاومت او اسلامی انقلاب نن په داسی حساسه

او جوړونکی مرحلهکی واقع دی چه د دشمن زبونی او خواری حتمی ښکاری .

پوښتنه : ترهغه وروسته چی زموږ د مسلمان ملت د عقیدی او اسلامی انقلاب له امله کمونیستان له رسوا ایدیولوژیکی ماتی سره مخامخ شول ، نو د خپلو باداراتو به دستورئی د خلکو د غولولو لپاره یوځل پروګرامونه پیل کړی تاسی د دوی د نیرنګ په هکله څه ویل غواړی ؟

ځواب : کارمل د نورو کمونیستی رهبرانو په څیر هغه موجـود دی چه پـه خپل ضمـیر کی له آزار ورکوونکی تردد او دودلی څخه سخت رنځ وړی . او تل زیار باسی چه خپل دا خصوصیت دمختلفوطرحو او دسیسو په عملی کولو سره پټ وساتی ترڅو چه له یوی خوا د خپل بادار رضایت ترلاسه کړی او له بلی خوا خپلو مات اوګودو اعضاوته د تسکین پتی ولګوی، او زه باورلرم چه کمونیستی دلی ټپلی د خپلو تولو پروګرامونو او طرحو په کامیابی کی سخت تردید لری، نن ورځ روسان هم پوهیدلی دی چه د افغانستان جامعـه د فطرت ضد کمونیستی نظام د منلوګنجایش نلری او د خپلو قواو راتګ دی تاتوبی ته یوه سیاسی او نظامی اشتباه بولی ، هغه پـه دی ځای کی نـه خلاصیږی بلکه د دوی جامعه له سخټو او هر اړخیز عقیدتی مقاومتونو اوکړکو سره مخامخ شوی ده اوپه المللی رسوایی ئی نصیب شوی له بل پلوه دروسانو څخه د تصمیم ګیری لاره ورکه شوی ده نو ځکه دوی لکه د سیل اخستی په شان کله یولوتی او کله هم بل لوتی تـه لاس اچوی تر څو چـه نجات ومومی ، خو د دوی فعالیتونه په داخل کی د اسلامی او ناسیونالیستی ډلو له خوا ، پـه اروپا کی د یوګوسلاویا له خوا ، او په آسیا کی د چین له خوا له ډیرتهدید سره مخامخ دي . روسان خپله او هم د خپلو حلقه بګوش غلامانو پواسطه غواړی چـه په تجاوز لاس پوری کړی ترڅو چه د پراختیا غوښتنی په وسیله خپل داخلی تضادونه تسکین کړی ، په افغانستان کی د اسلامی نهضت وژل د ترکستان ، ازبکستان ، آذربایجان او نورو اسلامی آیالتونو د وژلـو معنی لری نو خود به پـه افغانستان کی د اسلامی ځوان نهضت مخـه په مختلفو پروګرامونو باندی نیسی .

پوښتنه : توله نړی وینی چی د یو شمیر سیاسی ، نظامی تحلیل ګرانو د اتکل او تحلیل پرخلاف سره لدی چی روانه جګړه هره ورځ زموږ مسلمان ملت ته نوی ستونـزی او ناخـوالی راوړی خو بیا هـم الحمـد لله مقاومت ورځ په ورځ د استحکام په لوری روان دی تاسی چی د قضیی اوجریاناتو په منځ منځ کی کار کوی پدی باب یوځه رنا واچوی ؟

د دښمن د یوه هلیکوپټر توتـی چی
د پکتیکا ولایت د سرروښی
زړه ورو مجاهدینو را نسکور کړیدی .

ځواب : د دی سوال د ځواب لپـاره اګرچـه د الهی فیصلی هغه متن کافی دی چـه «ان الله لایحب المعتدین» . خو بیا هم تاکیداً عرض کوم چه هرهغه نظام چه د فطرت مخالف وي خامخا بهله شکست سره مخامخ کیږی ، د بشری قانـون په څیرنـه کی روسانو په یوکوچنی بی دفاع ملت باندی تعرض کړی ده او بی له کوم قانون او اصولی جواز ځخه‌ئي د دی قـوم او ملت استقلال او اسلامی هویت تهدید کړ ترڅو چه د خپلی تجاوزګری او وسعت طلبی تنده ماتـه کړی ، دی حادثی د نړی د قضاوت حس را ویښ کړ اوکله چه د مجاهدینو مقاومت د روسانو د قدرت او عظمت کاذب تصویر مات کړ نو بیا د قضیی د اصلی څیړی د انعکاس پـه خاطر د روسی ویجاړ شویو تانکونو او ماتو هلیکوپټرو عکسونو د تلویزون پردی او د رادیو

څپې اشغال کړی، څومره چه روسی وحشت او بربریت مخ په زیاتیدو ؤ په همغه اندازه د نړیوالو نفرت له روسانو څخه زیات شو او لکه څنګه چې تولو ته معلومه چه دا جګړه یوه غیرمتناسبه او غیر متوازنه جګړه ده یو چپاولګر فرعونی‌قوت او بل کم شمیره او با ایمانه غیرتی ملت دی نو د دوی حمایت او قضاوت هم د مجاهدو قوتونو په طرف شو .

اوس هم قضیه د پخوا په شان دوام لری ، او څومره چه د روسانو فشارونه زیاتیږی او ملت له کړاوونو اوستونځو سره مخامخ کیږی، په همغه اندازه باندی هم اثر اچوی ، او اکثریت بالخصوص محکوم اکثریت د دولتی دغوطرحو سره مخالفت بښکاره کوی او په دی کی د بیداری حس را ژوندی کوی ، ددی مدعا د ثبوت لپاره د روسی وژل شویو افرادو څخه لاس ته راغلی اسناد او همدارنګه د روسیی په داخل کی د ځینو پیښو پیښیدل کافی دي ، څومره چه جنګ دوام پیدا کوی هغومره د روسی نظامی قوت بی کفایتی او ضعف نړیوالو ته او بالخصوص محکومو ملتونو ته د بیداری او قیام جرئت ورکوی . اوځومره چه جنګ اوږدیږی په همغه اندازه د روسانو

د پولنډ د خلکو پاڅون ، په یوکراین کی ناآرامی ، د روسی قواو څخه د افرادو تښته ، د یوګسلاویا موقف ، د چین دښمنی ، د مارکسیزم څیره افشا کیدل او په افغانستان کی د ننه دا زیاتی اقتصادی او نظامی تباهی زما د دی مدعا ګواهی ورکوی ، څومره چی جنګ په افغانستان کی اوږدیږی همغومره د دی قضیی اثرات او حقایق په روسی ملت باندی هم اثر اچوی .

د مجاهدینو جنګی زده کړی او تجربی زیاتی او نړیوال نفرت د روسی بی فرهنګه نظام په مقابل کی زیاتیږی. روسانو په افغانستان کی سخته ماتی خوړلی ده او د دی خبری ثبوت خپله د کمونستی حزب د نشراتی ارګان (پرودا) په صفحو اوهمدارنګه د«پولیت بیرو» په فیصلو کی هم لیدلای شو .

د پولنډ د خلکو پاڅون، په یوکراین کی نا آرامی، د روسی قواوو څخه د افرادو فرار ، د یوګوسلاویا موقف د چین دښمنی ، د مارکسیزم د څیری افشا کیدل او په افغانستان کی د ننه د دوی د زیاتو اقتصادی او نظامی تباهی زما د دی مدعا ګواهی ورکوی، څومره چه جنګ په افغانستان کی اوږدیږی همغومره د دی قضیی اثرات او حقایق په روسی ملت اقتصادی ، سیاسی او اجتماعی ستونځی زیاتیږی . جنګ تن روسان کاملاً په ملحدو افغانانو بدګمانه کړی دي ، نو ځکه خاد د مختلفو ستونځو په رامنځ ته کیدو سره ځواږی چه خپل روسی اربابان راضی وساتی ؛ خو هغه څوک چه مورال‌ئي مات شي هغه‌بیا په داسی پیښونه ژوندی کیږی ، لکه چه یو مشهور متل دی :

«هغه څوک چه د توپک ترشا نامت وي هغه سهم وی ، نه توپک» ځکه چه که چیری هغه دتوپک ویشتلو زړه نه لری نو بیائی ویشتلای هم نشی .

پوښتنه : تیرکال د پخوا پرخلاف کفارو د مجاهدینو دتلو راتلو په لاروکی یولړ ستونزی ایجاد کړی وی ستاسی په نظر د دی عامل څه و او د حل لپاره ئی

چا تصور هم نشوی کولی چه لدی کمو خلکو بـه داسی ټولی جوړیږی چه د ټول ملت اوبالآخره د نړیوال اسلامی امت به هم د امید سترګی د هغوی پرلوری کیږی . ولی دا څه د تعجب خبره نده ، د ایمان او عقیدی په پراخه نړۍ کی بی شمیره داسی واقعی شوی دی . او د یوازی او یـکه خلکو پلاس اوچت اوچت کارونه ترسره شوی . په شعیر او وسایلومحاسبه او پریکړه نه کیږی ، په هدف او آرمان دا فیصلی کیدلی شی ، تل د سپیځلی الهی ارمان او هدف حاملین په ګډو بی هدفه پرګنوغالب شوی، دهمدی عقیدی پـه درلودلـو سره د کابل پوهنتون پـه فساد ځپلی زړه کی څو ځوانـانو و غوښتـل چه بایـد دا د ظلمتونو او تیارو زړه څیرې شی - مظلوم بشریت د فساد لدی خوساوند څخه د انسـانی فضیلت اخلاقـو او هیرشوی اسلامی تهذیب لور تـه راوایستل شی .

څومره نیکمرغه کال اوخه مبارکی ورځی وی چه زمونږ د اسلامی هیواد د مجد او عظمت د احیاء په منظور څو ځوانان پکی را ټول شول .

د ۱۳۴۸ کال لمړی ورځی وی. چه د بیداری جرس د خوب وړیو قافلـو د راویښولو پـه خاطر شور اوزونږ جوړکړ او د وړې د میاشتی

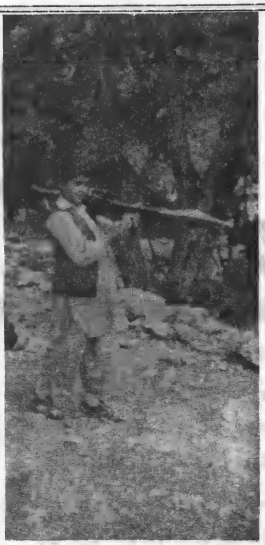

په ۱٤ نیټـه د یوه متعهد هدفمنـد او مهذب انسان استـاد عبدالرحیم نیازي (رحمت الله علیـه) ترمشری لانـدی د یوه عظیم الشانه تحریک د تاداو ډیره د کابل پوهنتون پـه ساحه کی کینبودل شوه ، دی الهی نهضت په لنډه موده کی وکولی شول چـه د شرک ، الحاد ، دهریت او فساد. د منفی او غیرانسانی تحریکونو پـه وړاندی خپـل دریځ اعلان او د منطق، استدلال مناظرو او مباحثو له لاری هغوی ته ماتی ورکړی .

چا زغملی شوی؟ دا تند اوطوفانی حرکت ؟ اصلاحی حـرکت ، کفـر لړزونکی اوطاغوت ماتونکی حرکت؟

له هری خوائی د مخالفت په دود سرونه را اوچت شول ، د الحاد له سنګره د فساد اوفیوډالی له مورچله، د عیاشی او خان غوښتنی، کمونیزم او بی‌بندوباری له سنګره پری‌ګذارونه پیل شول .

د دی ټولو سره سره الهی اصیل نهضت دا اغزنه او له کړاوونو که لار په ایمانی زغم او د سربندنی په عالیشانه روحیـه پلی کـړه ، نـه‌ئی د دربار تهدیدونو جهت بدل کړ او نـه د ساده مزاجو دوستانو عذرونو څـه اثر ورباندی پریوت دکابل له تنګ چاپیریال څخه‌ئی د ولس خورو ورو پرګنو تـه ، کلیو ، بانـډو او سردروته لارو ایستله ، هرځـای او هرچیرئی په حکومت کی د روانو ناخوالونه ملت ته آګاهی ورکوله. او هغـوی ئی دی الهـی خط تـه د مقدس آرمان د تعقیب پـه خاطر رابلل .

الحمد لله زمونږ ټول ملت په اسلام مین ؤ ، او یـوازی نظم او انسجام تـه‌یی ضرورت درلـود ، له همدی کبله‌ئی د خپل اسلامی نهضت خوا ته پناه یوړه ، او وروستنیوجریاناتو دا په ډاګه کړه چی ملت دتهدیدونو په زور له خپـل تحریک نـه لـیری ساتل کیده ، او د پردی فکرلورته‌ئی لار آزاده پریښودل شوی وه ، څوک په یاد نلری چـه د ظاهر شاه پـه وراستـه او جاهلانـه سلطنت کی د کمـونیستی یـا امپریـالیستی فکـر

څه تدابیر په پام کی لری ؟

ځواب : د جګړی فورم اوشکل د ورځو اومیاشتو له بدلون سره بدلیږی ، پخوا مجاهدینو د وړو ډلو په شکل متفرق حملی کولی او دشمن هم عکس العمل ښکاره کاوه خو نن مجاهدین د لویو مرکزونوخاوندان دی او د آزاد و منطقو د ستونزو د حل یوازنی مرجع دی ، نن مجاهدین د خلکو صحی ، فرهنګی او قضائی مشکلات څیړی او د هغوی د حل په لټه کی دی .

دشمن د مجاهدینو د نفوذ او محبوبیت د خنثی کولو لپاره مختلفی لاری و څیړلی خو په زړه پوری نتیجی ئی ترلاسه نکړی او برعکس د مجاهدینو وقار او حیثیت نورهم اوچت شو ، په همدی خاطردشمن تصمیم ونیو چه د خاد پواسطه د خلکو منځ ته ننوزی ترڅو چه له داخل نه تخریب شروع کړی ، د پکتیکا په ولایت کی په خاصه توګه په سرحدی منطقوکی دولت کوشش شروع کړی و چه د قومی مشرانو په منځ کی نفوذ پیدا کړی ؛ خو مجاهدینو د روسانو دا کار خنثی کړ او یوځل بیائي خپل اسلامی هویت څرګند کړ . د پکتیکا ولایت یوازنی ولایت ؤ چه مجاهدینو د روسی غنیمت شویو وسایلو پواسطه خپل احتیاجات پکی انتقالول او له بل پلوه د اسلام دا باب د روسانو لپاره یو څرګند خطر ؤ په همدی خاطرئي دا ولایات ترسخت فشار لاندی راوست ترڅو چه دا د انتقال ستراتیژیکه لاره بنده کړی ، روسانو په دی ترتیب سره غوښتل چه د منطقی خلک نورهم ترفشار لاندی راولی چه د دوی شوموا میالوته تسلیم شي .

هرکمین باید په کمین مات شي ، د روسانو د دی تاکتیکو په مقابل کی د مجاهدینو ځیرکی روسانوته دیرښه ځواب ګوئی کیدای شي ، د متحدو سیارو ګروپونو تشکیل او د سیارو اسلامی پوستو جوړیدل د لارو په مسیرکی د خلکو د امنیت ساتل تظمینوی. که موږ وکولای شو چه د قومی پو چی روحی په ځای د خلکو په اذهانو کی اسلامی روحیه پیدا کړو او وضع شوی منطقوی حدود رفع کړو نو په متحد او منسجم ډول سره دکفارو دسیسی خنثی کولای شو . یقیناً خود خواهی او تکبر او ځان ځانی د اسلامی انقلاب نظم او وحدت متزلزل کولای شي او برعکس ګذشت ، تواضع او فداکاری د انقلاب د بری زیری لری .

پوښتنه : پدی ورځو کی د افغانستان د قضیی د سیاسی حل په نامه د ژینو د خبرو اترو د اووم پړاو د نتیجی په باب د امیدواری لپاره یوه سلسله حرکتونه اوهنګامی روانی دی تاسی د جهاد د سنګر د یوه مسؤول په توګه لدی جریان نه څه برداشت لری ؟

ځواب : که د سیاسی حل نه مراد دروسانو بلاقید

جنګ نن روسان په ملحدو افغانانو بشپړ بدګومانه کړی دی، نوځکه خاد د مختلفو ستونځو په رامنځته کولو سره غواړی چی خپل روسی اربابان راضی وساتی خو چی د چا یوځل مورال مات شی هغه بیا په داسی پیښونه ژوندی کیږی ، لکه چی یو مشهور متل دی «هغه څوک چی د توپک ترشا ناست وی مهم وی نه توپک» ځکه چی که چیری هغه د توپک ویشتلو زړه نه لری ، نو بیائی ویشتلای هم نه شی .

باقی په (۴۵) مخ کی

راغلی لیکونه

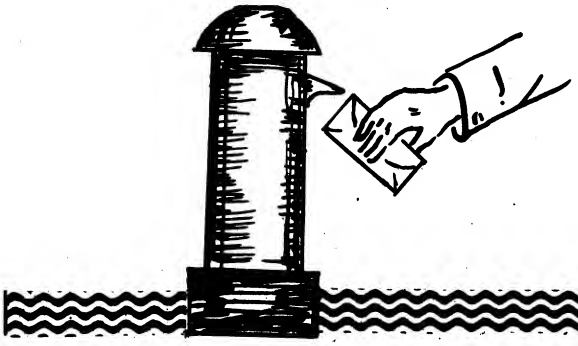

دشفق مجلی قدرمنو کارکوونکو اسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته !

ترهرڅه لومړی مو صحت او سلامتی د ټول اهل اسلام سره غواړم .

محترمو ورونړو ! دمجلی دکیفیت اوکمیت د ښه والی زیری درکوم اوله خدای(ج)څخه نورهم په دغه لارکی بریالیتوب درته غواړم .

دوستانو منم چی شفق مجله د هر راز سیاسی ، علمی فرهنگی او عقیدوی ارزښتناکو مضامینو درلودونکی ده خوزه یوبل پیشنهاد کوم هغه داچی دغه مجله د هیواد په درستو وینولړوسنگرو کی ناستومجاهدینو ته رسیږی که د طب(پانسمان ، جراحی . . .) په باب هم مضامین ولری مجاهدینو ته به ډیره گټوره شی، اودادی ،د پاڅون تر عنوان لاندی یوشعر هم درلیږم چی که د نشر وړوی نشریی کړی په درناوی .

له باوچستان کویټی د مچپائی کمپ څخه ستاسی وروړخان محمد (زړه سوانـد) د شمس العلم د مدرسی ښوونکی .

قدر من ورور زړه سواندصیب !

زمونږ سلامونه هم در واخله ، د مجلی په باب دی دنیکو نظریاتو خدای(ج) اجر درکړی ډیره منننه.

وروره ! ستاد پیشنهادپه باب باید ووایو چی د افغانستان د اسلامی حزب په تشکیلاتوکی د روغتیائی ستونزو د حل لپاره د صحی کمیسیون په نوم کمیسیون جوړدی او نومورې کمیسیون د صحی او طبی پرسونل د تربیی ، مجاهدینو د تداوی اود نوروطبی موادوتهیه کو لومسؤلیت په غاړه لری همدغه کمیسیون د تعلیم او تربیی په نوم څانگړی آمریت هم لری چه طبی کتابونه طبع او پرسونل وروزی مونږ ستاسی پیشنها د هغوی ته راجع کوؤ او په دغه برخه کی یی لا جدیت غواړو په را تلونکو گڼوکی به دی شعر نشر شی بریالی اوسی .

کارکنان و مسؤلین مجله شفق اسلام علیکم ورحمة‌الله و برکاته !

چندی قبل یک شماره از مجله و زین شفق یکی از دوستا نم برایم داده محتویات آن واقعاً دلچسپ و عالی بود وعطش علمی وفرهنگی بنده‌را تا اندازه‌فرونشاند اینجانب نیز خواستار اشتراک در مجله میباشم‌امیدوارم آدرس‌شان برایم ارسال نمائید تابا پرداخت حق الاشتراک در آینده از نشرات تان استفاده نمایم، وسلام.برادر تان عبدالغنی غفوری‌جده سعودی عربستان .

برادر محترم عبدالغنی (غفوری) !

سلام های مارا نیز بپذیرید .

برادرم! از نظرنیک تان متشکریم و حق الاشتراک تان

ذریعه پوسته به پوست بکس مجله ارسال کرده می توانید .

باتقدیم احترام (اداره)

د ارشاد او فرهنگ کمیسیون محترمو غړو او د شفق مجلی درلنو کارکوونکو!

اسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته!

دا چې ستاسو نشرات وینو نو باور وکړی چې زړه مو پرې خوشاله کیږی او اوس خو لا زیات ستاسو په نشراتو کې بدلون راغلی دی، په دی برخه کې زیات بریالیتوبونه درتـه غواړم، خو ورونو د شفق مجلی د اتمی گنی په «یا دوارمې از شهـدای راستین» برخه کې مو د غمجنی مړینی ترعنوان لانـدی د یو تن د مړینی په باب څـه ولوستل. نه پوهیږو چې تاسو ولی د دا ډول یوه مشکوک کس مړینه د غمجنی مړینی پـه نامه خپروی، که چیری د کارونو د زیاتـوالی له امله درځخه سهواً تیرشوی وی او یا هم دا چې شهیدانو ته د درناوی پـه خاطر مو د یوه باور له مخې نشرتـه سپارلی پـه هرصورت په راتلونکی کې په دی برخه کې ستاسی د څانګړی پاملرنې هیله من یو تر څو د افغانستـان د اسلامی حـزب د یوه اعتبار لرونکی نشراتی ارګان څخه د دا ډول کسانومرګ دغمجنی مړینی او یا هم د شهادت پـه نامه خپاره نه شی، په درناوی.

ستاسو ورور ن، ج د وردګو د ولایت څخه.

محترم ورور د وردګو ولایت څخه ن، ج

هیله ده زمونږ سلامونه هم ومنی.

ورورہ! دا چې زمونږ خپرونې مو ستایلی درځخه مننه کـوو، رښتیاهم مونږ لدی امله چې د شهیدانوکارونه مو شاته نه وی غورځولی او یاهم د هغوی په باب تنبلی نه وی راله شوی، نو د یوه اسلامی ورورګلویز باور له مخې مو د هغه کس د مړینې په باب مضمون خپورکړی چې شفاهی څوتنونورو هم راته یادآوری کړیدی، انشأ الله له دی وروسته به په دغه برخـه کې زیاته پاملرنه کـوو، خو که چیری د شهیدانـو د پیژندنې د چاپ او خپراوی په کار کې څـه څنډ راځسی او یا هم مسؤول منابع د هغوی د نـه نشر کیدو په برخه کې څه ناڅـه یادونی ولری نو هیله ده د شهیدانو کورنی او نور په جهاد کې شریک ورونـه بـه را څخه ګیله نـه کـوی، که خدای (ج) کول بیا به د هر شهید د پخوانیو کړووړو په هکله کـره او ریښتینې معلومات ترلاسه کـوو په درنښت.

«اداره»

د میانوالی ضلـع د عیسی خیلـو کیمپ حضرت ابوبکر صـدیق د مدرسې دریم ټولګی زده کوونکی ګران ورور پاینده محمد صدیقیار مـونږ ته یـوښکلی لیـک را لیږلی دا د سبا ورځې د اسلامی انقلاب پاسدار په خپل لیک کې له سلام وروسته څوپه زړه پورې شعارونه لیکلی دی ګران ورور له مونږ نه یو ټوک مجلـه او یود اشعـارو کتاب هم غوښتی دغه ورورلیکلی دی چې:

زه پاینـده محمد (صـدیقیار) د دریم ټولګی اول نمره یم یومجله اویود شعرونو کتـاب را ولیږی ډیر به د رنه خوښ شم.

زنده باد حزب‌اسلامی‌افغانستان
زنده باد مجاهدین افغانستان
مرګ د شوروی په کاسه پاکانو
مرګ د اسلام په دښمنانو

اووسلام پاینده محمد صدیقیار.

ګـران ورور پاینده محمد جـان (صدیقیار) سلامونو ته دی‌وعلیکم السلام وایو
ګرانه ورورہ!

له خـدای(ج) پاک څخه درتـه دلابنه‌استعداد اوذکاوت غـوښتنه کـوو کتـاب او مجلـه به کـه خـدای(ج) کول درولیږو منتظر اوسه.

په درناوی (اداره)

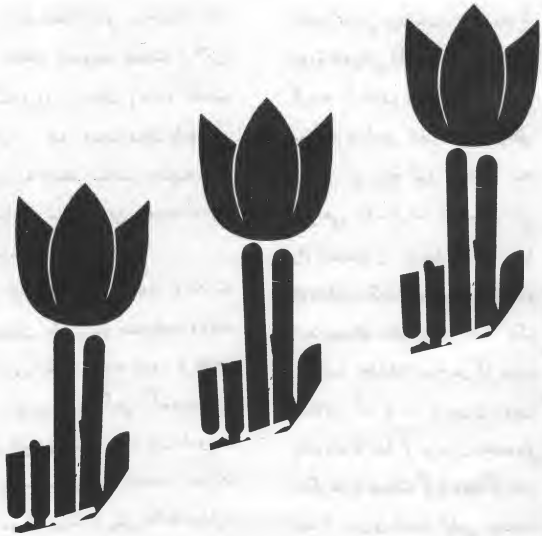

یادواره یی از شهدای راستین

. یادی از قهرمان جانبازاسلام شهید مامور محمد اعظم «صدیق». مجاهد حماسه ساز و مبارز مکتبی، برادر محمد اعظم «صدیق» که اسم فرعی اش بریالی بود میباشد. اسم پدر بزرگوارش فقیر محمد و مسکونه قریه ملنگانی علاقداری دولت شاه ولایت لغمان میباشد شهید یکتن از مبارزین راستین کشور بخون غنودهٔ ما محسوب می شود، او همیشه از نارساییها ، و مفاسد اخلاق در اجتماعش رنج میبرد و همواره غرض نابودی آن می اندیشید، انسانیت و همدفندی را در آئینه صفای مجاهدت و تلاش های پیگیرمینگریست .

صدیق شهید سی سال قبل در یک فامیل خدا پرست پا به عرصهٔ وجود گذاشت. پس از سپری شدن دورهٔ کودکی شامل مکتب ابتدائیه دولت شاه گردید ، بر علاوه از

مکتب جهت فرا گیری علوم اسلامی بمساجد میرفت و در سال ۱۳۵۰ به‌لیسه ادارهٔ عامهٔ کابل معرف گردید. نامبرده از استعداد سرشار در بین همقطارانش برخوردار بود و افتخار عضویت نهضت اسلامی کشور را در سال ۱۳۵۱ کسب نمود. هنوز متعلم صنف یازده هم بود که افتخار شناخت باشهید والا مقام «سیف الدین نصرت یار» حاصل داشت.

نامبرده بعد از فراغت از مکتب بصفت مامور در مستوفیت ولایت غزنی ایفای وظیفه نمود. و صفحه جدیدی بر زندگیش گشوده شد، برادر شهیدمان در جریان ماموریت نیز خاموش نه نشسته بمبارزات خویش بیشتراز پیش ادامه میدارد.

هنوز سه سال از دورهٔ ماموریتش نگذشته بود که کودتاچیان ثور سلطنت ستم‌آباد داود را سرنگون پرچم کفر و الحاد را بر در و دیوار کاخ های دولتی بر افراشتند، در این زمان جهت نا بودی علمبرداران مکتب خیالی کمونیزم بمبارزات اسلامی خویش شدت بخشید، در آن ایام مورد تعقیب عناصر مزدور قرار گرفت، وظیفه اش را ترک گفته از غزنی عازم کابل گردید. نامبرده جهت پیاده نمودن اهداف مقدمش شامل کورس مستعجل نظامی کابل درعقرب ۱۳۵۷ شد، در آنجا نیز با فعالیت های ایمانیش پرداخت، چند ماه از دورهٔ تحصیلش نگذشته بود که افشاء گردیده از طرف مزدوران روس دستگیر و اسیر شد. بعد از رهائی زندان در برج ثور ۱۳۵۸ به همراهی یک عده از همفکرانش راهٔ لغمان را در پیش گرفت و با مجاهدان سنگرنشین پیوست. در ماه اسد همان سال جهت اخذ یک سلسله هدایات به مرکز حزب اسلامی آمد و بعد از سپری نمودن یک ماه با عدهٔ از برادران مجاهد بار دیگرعازم جبهات گرم جهادگردید. بعد از سپری شدن ایامی چند، علاوه از فرماندهی یکگروپ چریکی، بحیث آمر کشف و اطلاعات جبهه علیشنگ منتخب گردید. در این زمان ده ها پوسته دولتی را فتح و چندین مرتبه ولایت لغمان مورد حمله شان قرار گرفت. بالاخره بنا بر تقاضای برادران مجاهد بحیث قوماندان عمومی جبهات علیشنگ تعیین گردید. نامبرده باکمال اخلاص و صداقت مندی جهت انتظام بخشیدن بهتری سنگر های جهاد شب و روز در تپ و تلاش بود. در جریان بسر رسانیدن این مأمول بزرگ درناحیهٔ «وچ‌شمکت» مربوط مرکز ولایت لغمان طی توطئه‌یی که قبلاً ازطرف عمال خود فروخته و مزدور دولت طرح ریزی شده بود، بعد از چهارسال جهاد مسلحانه با یک تن از همسنگرانش «خواجه محمد محفوظ» بشهادت رسید و باخون سرخش نهال انقلاب را آبیاری نمود.

۲- انجینر حلیم گل فرزند بابه گل درسال ۱۳۳٤ دریک فامیل متدین و خدا پرست در کوه پایه های فرزه ولسوالی میر بچه کوت ولایت کابل دیده به‌جهان پرآشوب گشود، نامبرده از آوان کودکی تحت تربیت خانواده اش قرار گرفت به فراگیری علوم دینی پرداخت. بعد از سپری نمودن ایام طفولیت

شامل ابتدائیه فرزه گردید و به سال ۱۳۴۸ شامل لیسه استالف گردید. شهید حلیم گل از استعداد سرشار و خدا داد برخوردار بود مکتب را بدرجه عالی به‌پایان رسانید.

و شامل انستیتوت پولی تخنیک کابل گردید. در جریان تحصیل در راه پیشبرد اهداف اسلام عزیز استوارانه گام برمیداشت و همیشه با روحیه سرشار درس شهامت و ایثار را علاوه بردروس صنفی خویش تدارک می‌نمود.

سال ۱۳۵۹ بپایان نرسیده بود که مورد تعقیب دستنشانده‌گان روس قرار گرفت، و به یاری خداوند خود را از این ورطه هولناک نجات بخشید و دست به اسلحه برد - صفحه دیگری درزندگی اش باز شد. او سرشار از عشق با خدا در این مسیرسترک قدم می نهاد - شب و روز آرام نداشت همیشه درکمین نشسته بود تا وطن عزیز خویش را از لوث خود فروختگان و مزدوران و دربان شان پاک سازد.

شهید حلیم گل در قدم اول با سائر همرزمانش ولسوالی میر بچه کوت را از لوث جرثومهٔ های شر و فساد پاک ساخت و گلیم کمونست‌ها را برچید.

به اثر خدمات برجسته وفداکاری هایش در قدم اول به صفت آمر حوزه فرزه بعداً مسئوولیت حوزه میر بچه کوت را به عهده اش سپرده شد. علاوه بروظایف فوق معاونت حوزه البدر را نیز به‌عهده داشت.

شهید حلیم گل در جریان مبارزات خویش ضربات خوردکنندهٔ به‌خصم بزدل و خون آشام وارد ساخت. روسهای سفاک از گرفتن نام حلیم گل شهید در خوف و ترس بودند. تا اینکه طی یک پلان از قبل تنظیم شده بتاریخ ٤ قوس ۱۳٦٤ در روزیکه مردم میلاد مسعود سرور کاینات را جشن گرفته بودند دست کثیف مزدوران وابسته به استعمار به خون مطهر حلیم گل و پنج تن از همسنگرانش سرخ شد و لکهٔ ننگین را در تاریخ نصیب شدند.

بلی! آن کبوتر آزادی به قله های شامخ شهادت پرکشید و به آرمان همیشه‌گی اش رسید.

روحت شاد یادت گرامی باد

ای شهید جاوید!

شهید سیفل خان د ملک عبدالجبار خوی د لغمان د ولایت د النیگار په دره کی د

نور لا م صاحب علیه رحمت د پریانه په‌کلی‌کی په یوه دینداره او مسلمانه کورنی‌کی زیږیدلی نومورې وروړله وړوکوالی نه د اسلام په مقدس دین باندی مین ؤ او د ده اخلاق دومره ښه او اوچت وه چی ده سره یوځای زده کوونکو ملګرو ورته د شرافت غرویلی نومورې وروړ د سنګره په لیسه‌کی په زده کړه بوخت وه چی ملحد او دهری حکومت د اقتدار واګی په لاس‌کی واخست، څرنګه چی شهید سیفل خان د قوی ایمان خاوند او د اسلام سپیڅلی‌دین پتنګ وه نو د (۱۲)م ټولګی څخه د فارغیدو نه وروسته د مجاهدینو په صفکی شامل شو وړومبنی کورنی د دوی وه چی پخپل

کلی کی ترټولود مخه یی مجاهدینوهر کلی وکړ او د ترهکی ملحد حکومت په خلاف په مسلحانه جهادکی فعاله ونده واخیست، نوموړی ورور چی د اسلام په مینه مست وه حملهکی د دښمن فوځونو څخه ۲۵ توپکی په غنیمت نیولی ؤ ،

نوموړی ورور یوځلی په یواځی ځان (٦) تنه سربازان ژوندی نیولی همدا راز په یوه بل یوه چریکی حملهکی ملحدفوځیانو د لاسه په شهادت ورسید او الله(ج) خپل بنده په زړه سوری سوری او په سروینو رنګ خپل خوا ته وبالل

شهید سلطان عزیز

شهید برادر سلطان عزیز مشهور به «سردار» فرزند محمد ابراهیم در سال ۱۳۳۹ در علاقداری جلریز ولایت وردک در یک خانواده خدا پرست پا به عرصهٔ وجود گذاشت. در زمانیکه که کودتای ننگین ثور به وقوع پیوست برادر شهید ما متعلم صف ۱۱ در لیسه رحمن بابا بود ، بلافاصله مکتب را ترک گفته راه هجرت را درپیش گرفت بعد از سپری نمودن مدتی دوباره به وطن برگشته بتاریخ ۲۲-۵-٦٤ در یک برخورد رویا روی با دشمن سفاک باهفت تن از همسنگرانش جام شهادت را نوشید .

روحش شاد یاداش گرامی باد

شهید نقیب‌الله :

شهید برادر نقیب الله فرزند عزت الله یکتن از مجاهدین قهرمان ولسوالی رستاق بشمار می رفت ، نامبرده در شهر کهنهٔ ولسوالی رستاق ولایت تخار دیده بجهان کشود. و بتاریخ ٦-۸-۱۳٦٤ هدف گلوله تجاوزگران وحشی قرار گرفته جام شهادت را نوشید و به کاروان حق طلبان پیوشت.

روحش شاد یادش گرامی باد .

شهید مولوی عبدالقدوس

شهید مولوی عبدالقدوس در برج عقرب سال ۱۳۲۳ در یک خانوادهٔ فقیر و خداجو درولسوالی رستاق ولایت تخار چشم بجهان باز کرد ، و در سال ۱۳۵۵ افتخار نهضت اسلامی کشور را حاصل کرد. نامبرده بر علاوه جهاد مسلحانه به تعلیم و تربیت مجاهدین در دشوار ترین شرایط نیز می پرداخت. بالاخره در روز چهارشنبه برج عقرب سال ۱۳٦۳ مورد تجاوز اجیران خود فروخته قرار گرفته بعد از مدت ۴۰ یوم زندان ، به مقام والای شهادت نائل آمد . عکس ندارد

شهید محمد حسن

شهید برادر محمد حسن فرزند سحر میر در قریه کشم مرکز کندز پا به عرصهٔ وجود گذاشت. بعد از سپری نمودن ایام کودکی شامل مکتب گردید و تحصیلات خویش را الی صنف ۱۲ ادامه داد. قابل یاد آوریست که نامبرده عمرش را در راه تحقق آرمان اسلام انسانساز وقف کرد. بالاخره در حالیکه ۲۵ بهاری از زندگی را پشت سرگذاشته بود جام شهادت را به سرکشید و به رفیق اعلی پیوست.

روحش شاد راهش مستدام باد

د نړۍ په‌گوټ گوټ‌کی مسلمانان متأثر شول خو ځنوئی د تأثر سره د مخنیوی لپاره عملی متی‌راو نغښتی او د روسی استکبار پرخلاف ئی د خپلواکافغانی مجاهدینو ورونو ترځنګ د جهاد په صف کی ځای ونیوچی یو هم له داسی ننګیالیو اوتوریالیو ځوانانو نوځخه شهید گلاب وُچی نیغ د ډیروستو نځو او موانعو سره سره د ننګرهار ولایت د شهید نادر خان جبهی ته ولاړ او په وسله وال جهاد ئی پیل وکړ هغه په ډیر اخلاص خپل‌سر د اسلام په نامه د قربانی میدان ته د ایښود و لپاره یوړ او د ځوکا له پرلپسی‌جهاد څخه وروسته بالاخره د ۱۳٦٤ کال د عقرب د میاشتی په ځلورمه خپل هغه‌مرام‌ته چی ورپسی سر گردانهٔ ورسید هو! هغه د اسلام د حریم څخه د دفاع په لاره‌کی د بی دینه استکبارپه گولی ولګید او د شهادت په ویاړلی او رنګینه جاده و رننوت

انا لله وانا الیه راجعون.

روح ئی دی بناد او یاد ئی دی تازه وی.

شهید برادر جنت میر فرزند لاجمیر در قریه کشم مرکز کندز چشم بجهان کشود. او مجاهد نیک سیرت و نیکوکار بودکه جز حاکمیت دین خدا آرمانی نداشت. بالاخره درحالیکه ۲۰ سال داشت به اثر اصابت مرمی BM 13 خصم بزدل و سفاک شربت شهادت را نوشید و به کاروان شهدا پیوست.

شهید برادر محمد قادر فرزند خواجه احمد درقصبهٔ فرجغانی‌کشم بدخشان دیده به‌جهان کشود، دوران کودکی را بانوازش خاصی والدین‌بزرگوارش پشت سرگزاشته غرض آموختن و

بهره و رشدن از چشمه زلال علم و معرفت پا به‌صحن مدرسه دینی نهاد ، و با اشتیاق فراوان علوم متداوله را فرا گرفت. در زمانیکه کودتای ننگین‌ثور به‌وقوع پیوست مدت بعد برادر محمد قادر به جهاد مسلحانه و خون بار آغاز کرد ، موصوف عضو فعال حزب اسلامی دربدخشان به‌شمار می‌رفت. بالاخره در ماه حوت ۱۳٦٤ در یک‌حملهٔ وحشیانه دشمن سفاک و خون‌آشام مورد اصابت مرمی قرار گرفت و خون پاکش زمین را لاله گون ساخت و خود به لاله زار شهدا پیوست . روحش شاد ، یادش مستدام باد.

شهید عبدالصمد

شهید برادر عبدالصمد فرزند بابه جان در جوزای سال ۱۳۳۷ در درهٔ شورک استان ولایت تخار چشم‌بدنیا کشود نامبرده مدت ٦ سال در سنگرهای داغ جهاد دلیرانه

رزمید . بالاخره در برج سنبله ۱۳٦۳ در یک برخورد رویا روی با روسهای سفاک بمقام والای شهادت نائل آمد .

شهید عبدالمجید فرزند اسیرگش در جوزای ۱۳۲۸ دریک خانواده خدا پرست در قریهٔ سری جورستان ولایت تخار پا بجهان هستی نهاد. نامبرده در اوایل ۱۳۵۸ به جهاد مسلحانه آغاز نمود . مدت ها بعد فرماندهی (۳۰۰) نفر مجاهدین مسلح را در حوزهٔ الفتح به عهده داشت، درطول دورهٔ جهاد خویش در اکثریت عملیات سهیم بود بالاخره بتاریخ ٤ - ٥ - ۱۳٦٤ در وقت اداء نماز مغرب از طرف گماشتگان روس به شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید ملا محمد کامل

شهید برادر ملا محمد کامل فرزند جمعه خان در ولسوالی رستاق ولایت تخار چشم بدنیا کشود . موصوف مدت ٦ سال در سنگر خونین جهاد دلیرانه در مقابل سرخ‌های سیاه رزمید بالاخره در حالیکه ۲٤ بهاری از عمر خویش را عقب گذاشته بود در یک برخورد با روسهای سفاک بتاریخ ٥-۱۰-۱۳٦٤ جام شهادت را به سرکشید و به رفیق اعلی پیوست .

روحش شاد یادش گرامی باد

- شهید یعقوب خان د کریم خان زوی د منگلوسوسی خیلو اولسوالی اوسیدونکی و او په ۱۳۶۳ کال د عقرب په ۱۲ مه نیټه په کمونستی پوسته باندی د حملی په جریان کی شهید شو.

روحئی د بناد وی

شهید حاجی محمد عیش... سوریځ ندارد.

- شهید نواب د حنان زوی د پکتیا ولایت د خواجه خیلو د کلی او سیدونکی په ۱۳۶۴ کال کی وروسته له څلور کاله و سله وال جهاد د بیماری له امله په شهادت ورسید.

یادئی دی تازه او روح ئی دی بناد وی.

- شهید اسدالله د میراکبر زوی د خوست د حسن خیلو د کلی او سیدونکی ؤ او په ډیرو عملیاتو کی فعاله برخه اخستی وه او په ۱۳۶۰ کال د سرطان په میاشت کی په شهادت ورسید.

روحئی د بناد وی

شهید جنت‌گل د پکتیا ولایت د حسن خیلو د جبهی یو زړه ور او توریالی مجاهد ؤ له ډیر جهاد څخه وروسته په ۲۳-۹-۱۳۶۴ نیټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

خدای(ج) ئی د وبښی

شهید عبدالشکور

شهید برادر عبدالشکور فرزند خانجان در سال ۱۳۳۱ در قریه لکو ولسوالی شکر دره ولایت کابل چشم بدنیا کشود. نامبرده بعد از سه سال جهاد مسلحانه در یک برخورد خونین جام شهادت را به سرکشید و به رفیق اعلی پیوست.

روحش شاد

شهید عبدالبصیر

شهید برادر عبد البصیر فرزند الحاج عبدالرحمن در سال ۱۳۴۴ در قلعهٔ نو خواجه روشنائی ولایت غزنی در یک فامیل متدین و حق پرست چشم بدنیا باز کرد. تحصیلاتش را تا دورهٔ ثانوی در مکتب سید احمد مکی بپایان برد و بارویکار آمدن باند خلق و پرچم پا از مکتب کشیده و سلاح بردست به صف مجاهدان شتافت بالاخره بتاریخ ۳۰-۵-۶۳ در گروپ چریکی تنظیم شهری ولایت غزنی یکجا با «۳۱» تن از همرزمانش جام شهادت را بسرکشید.

روحشان شاد یاد شان‌گرامی باد

- شهید میر مظهرالدین

برادر شهید مظهرالدین فرزند میر قصور شاه در سال ۱۳۴۴ در

خپرولو په ګناه څوک تهدید شوی وی . نه پوازی تهدید نشول بلکی د دربار له هر راز حمائی نه برخه من ؤو .

خو د څوان اسلامی نهضت د تکولو په لاره کی ټول درباریان سرګردانه ؤو ، څکه اسلامی نهضت د هغوی د ناولیو ګټو د تهدید مورچل ؤ ، سازش او جوړی روغی ئی جرم او د فساد خوا ته د حکومت د لا جرئت پیدا کولو وسیله ګڼل څومره چی د مسلمانوځوانانو نهضت تکول کیده ، د ماتی شیشی په څیر ئی پارچی لاپسی تیزیدلی او د فساد په خیټه کی خښیدی .

نړیوال استکبارهم ویری واخیست، د لیونی داؤد په ذریعه ئی کودتا وکړه ، (څکه نور د شاهی نظام له وسه د اسلامی تحریک مخنیوی وتلی وؤ ترڅو د هغه په ذریعه اسلامی تحریک وتکوی، خپل سری او مستبد داؤد هم له هرڅه نه لمړی د اسلامی نهضت په تکولو پیل وکړ .

د هغه موسسین ئی په شهادت ورسول اوګڼ شمیرئی، د پنجروترشا لاس ترلی د روس اجیروګودا ګیانو ته وسپارل .

د روسی کړی په غوږ غلامانو هغوی د زرګونونورو مسلمانانو پشان یوځای د څرخی پله د پولیګون په خونړی زړه کی په وینو ولمبول . د څه لپاره ؟! د همغه یوه هدف لپاره ، ترڅو پدی ملک کی د فساد او دهریت بلنی ته په ارامه ادامه ورکړی . ولی اوس به پوه شوی وی چه د هغوی وژنی څه خطرناك انجام ترشا درلود ، هسی خطرناک چه نن ئی تول کمونیستی بلاک مخنیوی نشی کولی، او تول ملت ئی د همغو مظلومو سورکفنو شهیدانو په خط کی ودراوه ، او نن په لکونو وسلوال مؤمنان د هغه هدف او آرمان د دفاع په سنګر کی نه خوب پیژنی او نه ستړیا .

هوکی ! څه د یادګارونو اوخاطرو نهضت ؤ دی او انشاء الله چه وی به، نژدی ده چه دمظلوم اوځوریدلی بشریت لپاره د نیکمرغی نړی جوړه او د نړیوال کفر او شرک مانی را چپه کړی ، سوبه د دی نهضت (اولسم) پسرلی تولی اسلامی نړی ته د زړه له کومی مبارکی وایو ، او له الله نه ئی د استحکام ، ثبات ، اصالت ساتلو او کامل بری هیله لرو .

ژغورنده نهضت...

روم له طاغوتی قدرتو سره په سپین ډګر دعوی ووهی ... او هیڅوا هم دا په ذهن کی نشو راوستلای چی دا د ایمان په وسله سنبال ځوانان به یو وخت د ظالم او پرغلګر دارونکی خوله ورماته کړی او د تولی اسلامی نړی او مظلومو پرګنو د امید اوتسل قبله به شی ،... خو د خدای (ج) غوښتنه همداسی وه چی یوځل بیا ده کم من فئة قلیلة غلبت فئة کثیرة باذن الله عملی مصداق تول بشریت ته وروښیی ، قافله مخ په وړاندی روانه وه ، د ازمیښت او امتحان دول دول پیچومو او ګرڼګونوئی یو پربل پسی استقبال کاوه او د ایمان په حکم جوړ تولګی هم د زمانی د ازمیښت په ټټی کی لا آبدیده کیده زلمی نیازی د ډیرو نورو مخکښانو سره یوځای خپل نیمه خوا ارمانونه ګورته ورسره یو وړل ، خو د الهی لښکر لاړویان مخ په زیاتیدو شول ، د هاغه لوسړنی ملکوتی «الله اکبر» ناری سره وخت پروخت نوی نوری چیغی هم ملګری شوی ، د وهلوترلو او بندی کولو نه خبره ، اعدام ، عامی وژنی او ... ته ورسیده د اسلامی نهضت ویاړلی مسیر د شهیدانو په وینو او یتیمانو په اوښکو بدرګه شو د تکبیر له ازانکو سره د معصومو یتیمانو کړیکی او د مظلومو شهیدانو د څنګدن سلګی غبرګی شوی ... او دا دی نن اولس کاله وروسته !!!

... درست ملت د هغه په شمول چی پرونږی د نهضت شعارونوته په پسخند ګتل، د عمدی الهی کاروان ترشا دریدلی او له اتوکالو راسی داوراو وینو په منځ کی د نړی له ستر کفری طاقت «روس» سره د وسلهوال جهاد و یاړلی بیرغ پراوړه لری ... د شفق مجلی اداره ، د مجلی لوستونکو ، د عمدی و یاړلی نهضت سرتیرو او مخلصو ساتونکو، اتل مؤمن او وسله پراوړه ملت او د نړی درستو مسلمانانو ته د دغه ستر ژغورنده اسلامی نهضت اولسم پسرلي مبارکی وړاندی کوی اوله خدایه پی پرنړیوال کفر دبرلاسی او بشپړ بریالیتوب غوښتنه کوی .

«والسلام»

« م-زرمش »

Vol. 3 No. 9 جلد سوم شماره ۹ - حمل ۱۳۶۵

احمد شاه ((وحدت))
Ahmad Shah (Vahdat)
P.O.

SHAFAQ

شفق

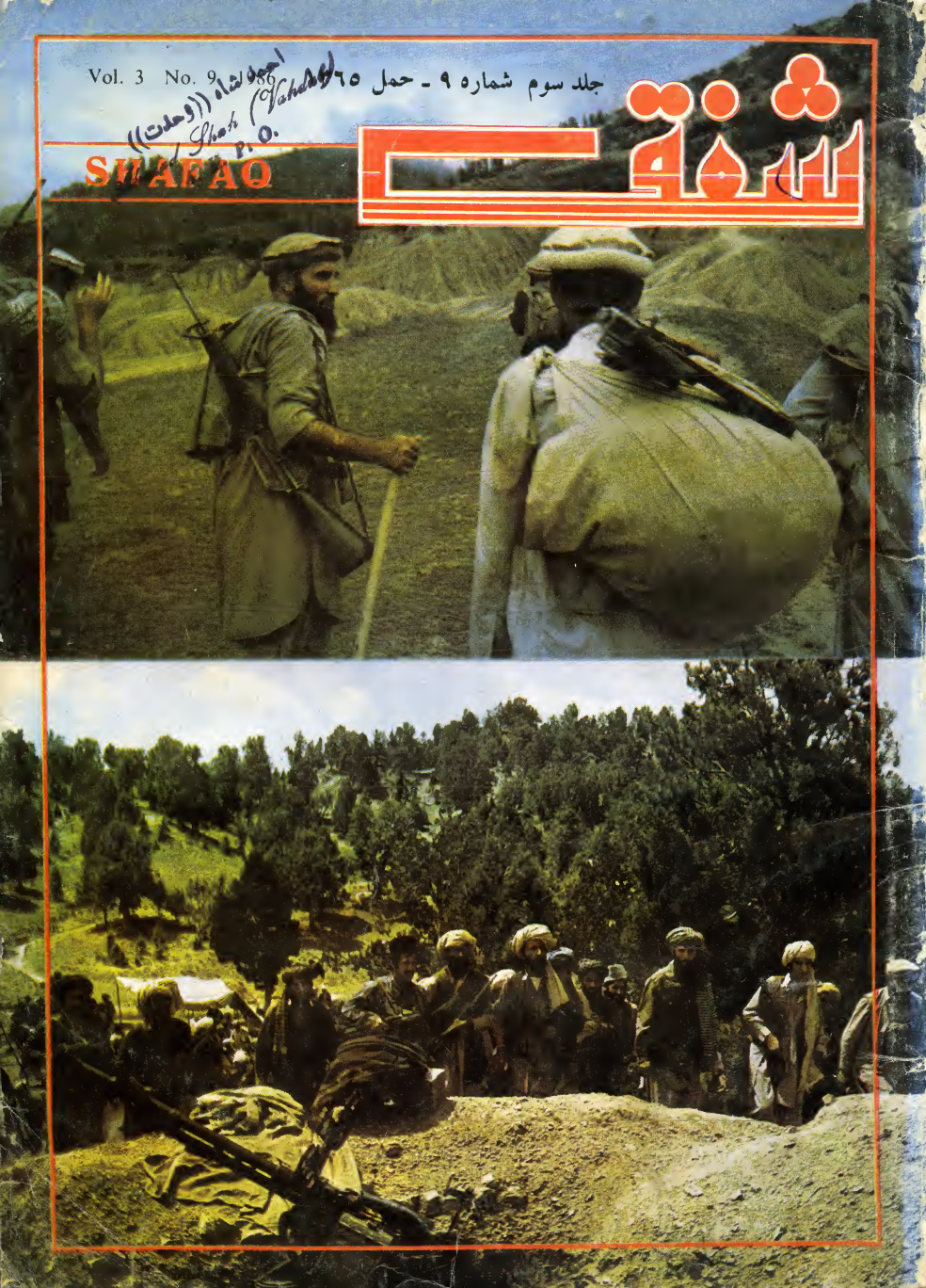

بسم الله الرحمن الرحیم

فرمان خدا

ساصرف عن ایتی الذین یتکبرون فی الارض بغیر الحق : وان یروا کل آیة لا یؤمنوابها وان یروا سبیل الرشد لا یتخذوه سبیلا وان یروسبیل الغی یتخذوه سبیلا ، ذلک بانهم کذبوا بایتنا وکانوا عنها غفلین .

(الاعراف : ۱٤٦)

ترجمه : زود است که از نشانه های قدرت خود کسانی را روگردان کنم که بدون حق در روی زمین کبر پیشه میکنند :

و اگر هرنشانه‌یی را ببینند به آن ایمان نمیآرند و اگر راه رشد و هدایت را بینند آن را بحیث طریقه وسلوک انتخاب نمیکنند و اگر راه سرکشی وگمراهی را دیدند ، آن را اختیار میکنند ؛ این بـه آن سبب که ایشان آیات ما را دروغ پنداشتند و ایشان از آنها غافل بودند .